

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40010

VOL. Nr. 69

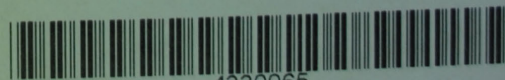
ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Anchetă

CSJ 5101/2001 CSJ 3705/2000
Montonescu
Ion

Data _____

4330965

P 013250, Vol. 69

Urmează vol. nr. 70

Nr. de ordine

ROMANIA

Dosar Nr.

194

TRIBUNALUL SPECIAL PENTRU VINOVAȚII DE DEZASTRUL ȚĂRII

Vol. 69
Anul 194, luna

DOSAR

Vol. 47

Externe

Cuprinzând actele privitoare pe acuzatul

pentru faptele prev. și ped. la art. 1 al. din Legea Nr. 51/1945

Vezi dosarul Nr.

MINISTERUL
AFACERILOR STRĂINE
DIRECȚIUNEA AFACERILOR POLITICE

4 Maiu 1946

Nr. 16397.

Anexe: 10

Domnule MINISTRU ,

Ca urmare la adresa mea Nr.15.606 din 29 Aprilie anul curent, am onoarea a Vă trimite, aci alăturat, o nouă serie de copii și certificate de pe o parte din documentele cuprinse în "arhiva M. Antonescu", conform borderoului aci alăturat pe care Vă rog să binevoiți a mi-l înapoia semnat de primire.

Totodată Vă rog să binevoiți a-mi înapoia semnate de primire borderourile menționate în suszisa mea adresă.

Primiți, Vă rog, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

/MINISTRUL AFACERILOR STRAINE

G. Elefterescu

G. Elefterescu
Ministru Plenipotențiar
Șeful Diviziei Afacerilor Politice

/ ȘEFUL DIVIZIUNEI POLITICE

Mica Seimide

M. Berindei
Secretar de Legațiune

Domniei Sale
Domnului Ministru al Justiției
Tribunalul Poporului

21

B O R D E R O U

de corespondență care urmează a fi predată
Tribunalului Poporului.

1. Extrase din desbaterile Consiliului de Miniștri, privitoare la convorbirile avute de Dl. Prof. Mihai Antonescu cu Dl. Adolf Hitler și Dl. von Ribbentrop.
2. Dare de seamă asupra discuțiilor ce au avut loc la O.K.W. în ziua de 22 și 23 Septembrie de Dl. Colonel R. Davidescu, șeful Cabinetului Militar al Conducătorului Statului.
3. Memoriul redactat de Dl. Ministru Mihai Antonescu și remis de D-sa D-lui von Killinger, Ministrul Germaniei, în ziua de 24 Aprilie 1941.
4. Notă asupra convorbirii avute în ziua de 22, 23 Septembrie 1942 de Dl. Mihai Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, cu Făhrerul Adolf Hitler și Dl. Ministru von Ribbentrop la Marele Cartier General (Jitomir și Vinitza).
5. Scrisoare către Dl. Ministru von Killinger a D-lui Prof. Mihai Antonescu din 23 Ianuarie 1943.
6. Scrisoare către Adolf Hitler din 29 Aprilie 1943.
7. Scrisoarea Ion Antonescu - Adolf Hitler din 29 Octombrie 1943.
8. Scrisoarea Adolf Hitler către Ion Antonescu 1943.

EXTRASE

DIN DEBATERILE CONSILIILOR DE MINISTRI, PRIVITOARE LA
CONVORBITURILE AVUTE DE D-L PROF. M. ANTONESCU
CU D-NII ADOLF HITLER SI VON RIBBENTROP

Domnilor Miniştri, folosesc acest prilej ca să vă semnaliez problemele pe care le-am pus eu în discuţia cu D-nul von Ribbentrop probleme cu caracter economic şi financiar şi principiile stabilite de D-Sa ca urmare a acestor discuţii, dând D-lui Clocus dispoziţii şi rugând pe Dl. Ministru Funk ca să stabilească un plan pentru executarea acestor lucruri convenite.

Mai întâi, în cadrul problemelor militare au fost o serie de probleme cu caracter economic.

Cea dintâi problemă cu acest caracter a fost aceea a livrărilor de petrol şi de armament.

Am semnalat pierderile financiare româneşti, prin executarea convenţiei şi prin raportul de clearing care există azi. Am arătat întreita pierdere pe care a înregistrat-o economia românească pri faptul că s'a fixat pentru armament preţurile din Mai 1939, care însă n'au fost respectate, în timp ce România a respectat preţurile pentru petrol şi aceste preţuri pentru petrol au fost din partea noastră o grea sarcină.

Am semnalat a doua pierdere care provine din faptul că preţurile noastre de petrol sunt aşa de inferioare faţă de preţul mondial al petrolului, într-o vreme când economia românească, mai ales datorită crizei agricole, suferă, fiindcă petrolul este singurul element al comerţului exterior şi dacă România ar putea să dispună de petrol în această perioadă de război, ea ar fi în măsură să-şi echilibreze întreaga situaţie economică, ar putea să-şi acopere nevoile pieţii interne şi ar putea înlesni politica devizelor, stabilindu-şi cu totul altă situaţie economică.

În sfârşit, a treia categorie de pierderi rezultă din faptul că în timp ce pactul însăşi era întemeiat pe principiul egalităţii de prestaţiuni - egalitate de prestaţiuni pentru cutare valoare de petrol, egală valoarea de armament - în practică au fost epoci când, pe lângă preţurile n'au fost respectate, şi România a avut o pierdere din cauza ridicării preţurilor de armament, în timp ce noi am respectat preţurile de petrol şi am pierdut deci şi pentru armament, şi pentru petrol. În afară de acestea, am pier-

dut prin nerespectarea egalității prestațiilor. Volumul petrolului și valoarea petrolului exportat era adeseori cu mult mai mare decât valoarea armamentului primit.

Am semnalat toate aceste lucruri și am arătat politica pe care o urmărește România și pierderile ei din cauza exporturilor de petrol care ar trebui să fie comprimate față de alte țări, cerând ca prețurile armamentului să fie în întregime revizuite.

+ + +

Am discutat apoi chestiunea livrărilor de armament și a materialului de război, cum și situația acestora.

Am prezentat toate graficele și am arătat că toate acestea n'au fost executate de cât parțial.

Dl. von Ribbentrop m'a rugat ca această problemă s'o discute a doua zi cu Führer-ul, care a și dat dispozițiuni Mareșalului von Keitel ca să facă absolut tot ce se poate în legătură cu livrările pentru România.

Am pus problema executării comenzilor anterior cerute sau nelivrate, sau neadmise la comandă și am cerut ca aceste liste să fie din nou revizuite ținând seamă de unele posibilități și capturi ale Armatei Germane.

Însfârșit am vorbit de lista nevoilor urgente ale Armatei ca și de necesitatea absolută pentru noi de a câștiga în aceste luni de iarnă timp pentru a executa o instruire a unor efective dintre rezerviștii noștri și a unor recruți, pentru a completa ceea ce este indispensabil pentru securitatea noastră, ținând seamă de faptul că nu avem decât câteva Divizii, în timp ce vecinii noștri și-au conservat întregul efectiv.

În fața mea, Führer-ul a dat dispoziții Mareșalului von Keitel, ca această listă să fie satisfăcută cât mai repede.

Am spus : Pun această problemă, pentru că pentru realizarea acestor înarmări, a acestei instrucții, câteva săptămâni pot să însemne enorm.

La aceasta Führer-ul mi-a răspuns : "Desigur, și imediat. Trebuie să se ia imediat măsuri".

+

Am semnalat situația materiilor prime și semifabricatelor pentru industria de război. Am pus problema unor capturi și a unor materii prime și semifabricate nelivrate, deși prevăzute în contractele anului precedent. Mi s'a făgăduit și în această privință.

..

o revizuire, pentru a constata care sunt materiile prime și semi fabricate, care ar putea totuși să fie livrate din contingentele anului precedent.

Am pus problema "comenzilor Aviației și a obligațiilor dela Guvern la Guvern de înlocuire a materialului ce se pierde de Aviația Română pe front", Aviația noastră fiind angajată asupra sa în luptă.

Di. von Ribbentrop a însărcinat pe Ambasadorul Ritter să meargă la Marele Cartier, împreună cu Di. General Jienescu, unde s'a pus această problemă.

S'a pus problema "măsurilor de apărare anti-aeriană a zonei petrolifere, zonei Plocești, podului de la Cerna - Vodă, podului dela Tighina, și a feribotului dela Giurgiu".

Am cerut să mi se dea "aparatură și instalațiuni de ceață artificială ; o escadrilă de vânătoare de noapte ; 4 aparate detectice electro magnetice Würzburg și 3 baterii antiaeriene de 120".

Am primit răspunsul D-lui von Ribbentrop, comunicat direct dela Marele Cartier al Führe-ului : Mai întâi că instalațiunile de ceață artificială sunt posibile și s'au dat deja dispozițiuni pentru podurile de la Cerna-Vodă și Tighina și eventual pentru feribotul dela Giurgiu, dacă Dunărea va face cu toții curenții pe care îi are, posibil acest lucru.

Pentru Plocești, chestiunea se va studia, datorită faptului că Plocești au o poziție geografică închisă, care ar putea să mențină pe loc această ceață și să facă imposibil lucru. În orice caz s'au luat măsuri.

Escadrila de vânătoare de noapte, despre care, cu o mare competență tehnică mi-a vorbit Führe-ul însuși, în momentul când am discutat problemele militare, explicându-mi toată experiența pe care a făcut-o și arătându-mi că trebuiesc cel puțin 2.000 Km, rază de acțiune, ca să se poată mișca avioanele de vânătoare, escadrila de vânătoare de noapte s'a și instalat pe litoralul de Sud în Bulgaria, dată fiind distanța pe care trebuie s'o aibă față de București.

În ceea ce privește aparatele detectice electro-magnetice Würzburg, Führe-ul mi-a explicat cu o mare competență militară că dacă sunt bine manevrate sunt foarte periculoase, fiindcă pot să creieze străi de alarmă foarte neliniștitoare pentru populație, ./.

care nu fac de cât să incurce și apărarea antisăvârșirii și vânătore-
rea. Prin urmare, este foarte greu ca numai cu câteva aparate să se
poată face ceva, dacă nu există în același timp și un personal foarte
bine instruit pentru mănuierea lor. Și chiar cu personal bine ins-
truit, este foarte greu ca aceste aparate să dea rezultate. În orice
caz s'a luat toate măsurile.

Cu această ocaziune am pus altă problemă de ordine economică
pe care îmi fac datoria să v'o semnaliez acum ; am pus problema de-
plasării de îndată a unor rafinării din zona Ploesti-ilor. Zona
aceasta este un pachet concentrat de rafinării care dacă ar fi su-
pusă unui bombardament masiv de 1/2 oră, ni s'ar distruge toate pu-
tințele noastre de producție petroliferă; am rămâne numai cu rafinări-
ile dela Brazi, dela Teleajăn și dela Cămpina, cu toate că și Cămpi-
na ar putea fi ușor bombardată.

În asemenea condițiuni am pus problema unei risipiri a a ces-
tor rafinării și a unui acord prealabil cu caracter economic și
financiar ca și de producție între societățile proprietare ale ra-
finăriilor, care să consimtă la executarea acestui plan, primind re-
ciproc sarcina situației, adică consimțind să-și reducă producția
firește, societățile care își transformă rafinăriile, iar celelalte
sporind-o, ca să nu scadă producția, dar în același timp primele so-
cietăți, care își transferă rafinăriile, să aibe o perioadă în care
să nu piardă, datorită acestei operațiuni.

După ce Führer-ul la început a crezut că este o simplă mă-
sură de pază, fiindcă pierduse din vedere situația geografică
a rafinăriilor, când i-am spus cu oarecare sarcasm că Românii au ex-
periența bombardamentelor și că eu nu cer să se ia această măsură
în interesul unei protecții a Capitalului, ori în cadrul dispozițiunilor
lor de apărare, ci pentru că doresc să se știe într'o bună zi că
am pus problema răspunderii în cazul unui bombardament, și dacă mai-
ne din această cauză nefericită România n'ar mai putea să dea petrol
și mai ales petrol rafinat, să nuse spună că n'a fost prevenită
Germania de această primejdie și nu i s'a cerut concursul ca să
amortizeze măcar aceste riscuri.

Atunci Führer-ul mi-a răspuns: " Am crezut că vreți să apă-
rați Capitala. Uitasem că Dvs. ați fost bombardați anul trecut cu
destul de mult, dar cu foarte multă aproximație. Bănuiesc însă că
aviația Anglo-Americană va avea mai multă precizie de
cât cea rusească."

Am discutat apoi problema livrării unor materiale speciale.. Pentru unele din materiale, dacă n'aveam suficiente în țară, am pus problema la Marele Cartier, cu o solicitare specială, fiindcă eu mă ocup în deosebi de unele unități. Mi s'a dat toată atenția.

Pentru comenzile Marinei, am constatat că nu s'au trimis materiale pentru terminarea dragoarelor și mi s'a făgăduit tot sprijinul.

Am pus problema nevoii de a înlocui pierderile importante ce am avut în interesul traficului și securității Mării Negre.

Eu am atins în treacăt la Marele Cartier, problema maritimă, dar mi s'a răspuns că această problemă nu este cercetată de cât ad-hoc și rămâne să fie rezolvată când va veni Marele Amiral Raeder. Dl. von Ribbentrop, - am sesizat dela început - n'avea posibilitatea să trateze problema singur, deși este în totdeauna un Amiral Șef la Marele Cartier, iar eu n'am insistat. Pe de altă parte nu-mi dăduse Dl. Ministru Păiș decât lista acestor vase și n'aveam la mine lista tonajului vaselor de comerț, ca să pot face o cerere fermă.

Din această cauză, n'am pus problema cu toate amănuntele ci numai în principiu. Dl. von Ribbentrop mi-a răspuns că este de acord. Când am discutat problemele de organizare europeană, am discutat și problema Mării Negre și am constatat că această cerere a noastră nu face de cât să coincidă cu bazele discuțiunii privitoare la organizarea și viitorul Mării Negre.

Sprijinirea refacerii unităților dezorganizate prin material și echipament, conform listelor, intră tot în comenzile cu caracter militar. Am dat lista lor. Am pus problema conturilor de armament după 1 Ianuarie 1940 și am cerut o sporire completă a lor, ținând seama că România dă o contribuție de oamnei, o contribuție economică de exporturi și o contribuție de material de război atât de mare în cât este nepotrivit ca noi să mai ajungem să fim tributarii unui import de armament, care merge pe câmpul de băgare și se pierde, în timp ce exportul nostru corespunzător de petrol ar însemna că nu servește decât pentru ca să ducem armamentul pe câmpul de luptă și acolo imediat să-l distrugem și să-l pierdem.

C8

Deși voiam să cer formal pentru conturile de armament dela 1 Ianuarie 1940 un post aparate, când am pus problema acoperirii finanțării exportului și a nevoilor misiunii militare germane în România Dl. von Ribbentrop a înțeles foarte bine această problemă și a separat chestiunea celor 34 miliarde date de Banca Națională pentru Armată și a celor 24 fix miliarde din contul de clearing, în cât n'am mai avut nevoie să insist asupra acestui punct.

Dl. von Ribbentrop i-a spus D-lui Clodius :

"Este o situație foarte grea ; s'au dat 34 miliarde lei pentru nevoile Armatei, iar 25 miliarde este soldul creditor global al României la Berlin. Pentru 34 miliarde lei a fost nevoie de emisiune, ca să se acopere nevoile armatei germane."

Eu am discutat problema din punctul de vedere al fenomenului monetar, nu al fenomenului balanță de schimburi, ca să arăt primejdia inflației și dezechilibrul aparatului monetar, datorit satisfacerii acestor nevoi germane.

De altă parte, am semnalat ca acest sold de 24 miliarde, în acest moment este cu totul aproximat, v. pentru că ne găsim cu foarte multe conturi de petrol care su sunt plătite astăzi, ne găsim în acest moment cu o serie întreagă de creanțe și angajamente germane în România, care nu au căpătat o soluțiune, ne găsim cu noi cereți pentru nevoi de finanțare militară germană, și în sfârșit avem făcut finanțarea întregului export pentru anul în curs.

Prin urmare, este foarte relativă chiar den punct de vedere economic cifra aceasta de 24 sau 25 miliarde sold, pentru că în realitate suma este cu mult mai mare, dacă ținem seamă că în timp de 2 luni ea va putea sări cu totul.

Dl. von Ribbentrop a înțeles aceste lucruri și a spus să se facă un plan în care să se țină seamă de toate aceste realități, un plan care să poată să aibe acoperire pentru cel puțin 6 luni, pentru că această problemă de finanțare, mai ales pentru armată să nu ajungă să se pună neconținut.

Am pus problema speririi creditului conturilor obișnuite pentru nevoile de investiții.

Am pus problema acordului dintre comandamente, pentru a respecta dreptul de dispoziție și transport asupra vaselor.

./.

Am pus problema finanțării nevoilor militare și în genere, și a misiunii germane în România.

Am arătat că s'a făcut un plan pentru finanțarea acestei misiuni până în Septembrie și că este discuție asupra contractului Gerlicon, în sumă de 43 milioane franci elvețieni, care intră în plan până la 1 Octombrie. Dl. ministru Clodius mi-a spus că nu este în totul de acord în această privință și i-am răspuns că nu țin să fiu de acord cu d-Sa, dar când Guvernul meu îmi dă pe listă această cifră de 43 milioane franci elvețieni, îmi este cu totul indiferentă controversa D-sale asupra acestui punct.

Aceasta a făcut pe Dl. von Ribbentrop să suradă și să spună D-lui Ministru Clodius, că-l roagă să revadă această chestiune și să respecte angajamentele luate.

Am discutat apoi chestiunea finanțării și aprovizionării trupelor române și am pus problema net, că acest lucru nu poate să mai fie discutat, iar Dl. Ministru von Ribbentrop mi-a răspuns că această chestiune n'a plecat dela D-Sa, ci că a fost pusă de Marele Cartier.

Când am pus din nou această problemă d-lui von Ribbentrop D-sa mi-a răspuns :

"Singurul lucru pe care vi-l cer eu, este ca tot ceace puteți da ca export, ținândă seamă de faptul că noi luăm asupra noastră aprovizionarea și finanțarea trupelor românești depe frontul de răsărit, să ne înlesniți".

Dl. von Ribbentrop miea adăugat că pentru cei din Germania ar părea paradoxal ca trupele românești din Răsărit să fie aprovizionate, la mii de kilometri distanță cu grâu din Germania, și că de aceea ar trebui ca poporul român să aprovizioneze trupele românești.

I-am răspuns D-lui von Ribbentrop că ar fi și o mai mare neînțelegere și un paradox psihologic pentru poporul român, ca atunci cândă luptă timp de doi ani cu criza și când este în foamete trupele române să nu fie aprovizionate cu grâul holdelor rusești cucerite în luptă, și ca poporul român să se infometeze, iar guvernul meu să ducă țara la anarhie, trimițând la mii de kilometri acestor trupe, grânele pe care le au la câțiva kilometri.

Dl. von Ribbentrop mi-a răspuns : "Dar s'au găsit atât de multe cereale și atât de multe rezerve ?

I-am răspuns : "Nu, nu vi le cer să mi le dați și nu vă cer să-mi dați tot ce s'a găsit, dar eu sunt un om informat și știu ce s'a găsit."

Dr. Ribbentrop a surâs și a spus : "Sunteți totdeauna prea bine informat. Nu este o problemă pusă de mine".

+

După aceea, în cadrul chestiunilor politice am pus problema situației internaționale a României, garanțiile de viitor și în cadrul acesta am discutat raporturile noastre cu Italia ? (Ungaria)

Am pus această problemă deschis domnului von Ribbentrop; i-am vorbit de această răspundere, de situația în care am fost pus, ca ministru de externe, de datoria mea de a atrage atențiunea, de raporturile cu Italia. Este adevărat că am primit asi urări de liniștire.

Am pus problema și Führer-ului și Führer-ul mi-a răspuns : Alături de cele cinci divizii ale Dvs. mai sunt încă 46 divizii germane. Acest lucru să-l înțelegeți odată pentru totdeauna și să nu vă faceți niciun fel de neliniștire.

+

I-am spus D-lui von Ribbentrop; Chiar dacă am câștiga războiul sută în sută și am beneficia pe deantregul de rezultatele lui, alături de Dvs. eu nu pot să admit ca mâine să fiu un cerșetor, lipsit de forțe militare, în timp ce dvs. veți fi presat de cererile bulgare și ungare, rezemate pe forțe militare, pe care noi nu le vom mai avea, după cum nu pot să admit, chiar în ipoteză, ca acțiunea românească să poată fi socotită ca un act de politică sau de loterie internațională. Eu vreau ca totul să fie hotărât stabilit și precizat, pentru că această acțiune militară să fie rezemată pe o acțiune diplomatică serioasă.

Dr. von Ribbentrop a înțeles-o: I-am pus problema necesității absolute de a ne rezema pe Italia și a înțeles-o, nu numai din punct de vedere ~~politic~~ diplomatic, al viitorului, din punct de vedere politic al organizării de mâine a Europei, dar și pentru acest prezent, care trebuie să ne ferească de orice complicație militară, prin conexitatea de interes italo-bulgare, față de poziția României care și-a trimis grosul forțelor în Răsărit.

I-am spus D-lui von Ribbentrop: Eu am nevoie, față de situația de astăzi, de Italia. Este necesar să avem raporturi normale cu Italia; chiar indiferența Italiei nu ne poate fi indiferentă. În orice caz, o preferință a ei pentru alte țări mi este profund gravă și trebuie să o înlătur cu orice preț. Dl. von Ribbentrop a înțeles acest lucru.

I-am spus că nu pot să fac numai o politică pur diplomatică cu considerațiuni de sentimentilitate de rasă, ci trebuie să ajung la acorduri economice precise și dl. von Ribbentrop a fost de acord să rezervăm Italiei tot ce putem din contingente și să-i dăm ce-i este necesar.

În ceea ce privește "raporturile cu alte țări", am pus problema raporturilor cu alte țări și cu unele țări neutre. N'am insistat prea mult, pentru că discutasem patru ceasuri raporturi politice și cunoscusem în general părerile d-lui von Ribbentrop în ceea ce ne privește și în ce privește punctul de vedere general european.

Am discutat problema Transnistriei. Când am pus problema Transnistriei și am scris pe ordinea de zi și dreptul de ocupație exercitat de România, și exercițiul dreptului de captură conform regulilor de război, când am pus această problemă, dl. von Ribbentrop mi-a surâs și mi-a spus: "Aceasta este o problemă care nu se mai discută. Voi lua măsuri, fiindcă au fost unele neînțelegeri. Fiindcă știu că Regatul a avut o recoltă proastă dați-ne din Transnistria ce puteți să ne dați.

În ceea ce privește administrarea și exercitarea dreptului de ocupație, problema ni i nu se mai poate pune. Aceasta este, în fapt, o chestiune definitiv stabilită",

Am pus problema necesității unei reglementări economice pentru schimbul de mărfuri cu Transnistria. Am atras atențiunea că trebu să ni se dea, sau supracontingente pentru Transnistria, sau trebuie să ajungem la un sistem de defalcare al schimburilor între Transnistria și Germania din punctul de vedere al executării practice, și am arătat d-lui von Ribbentrop la ce ar ajunge România dacă ar cheltui miliarde ca să facă investiții în Transnistria ca apoi prin exporturile din Transnistria în Germania fără echivalent, să nu facă de cât să cheltuiască rezervele sale economice pentru a spori contul de clearing și soldul de mărci dela Berlin, ceea ce din punct de vedere practic ar fi o imposibilitate.

Dl. von Ribbentrop a adăugat: "Nu siliți Guvernul Român să facă o politică de conservățiune pură și simplă și de administrație

a Transnistriei. Lăsați Guvernul Român să continue politica de investiții sănătoase în Transnistria, dar pentru aceasta se înțelege, că Guvernul Român trebuie să aibă și el un echivalent, o contraprestațiune.

Dl. von Ribbentrop n-ă avut nevoie să mai adauge ceva, pentru-că în această privință dl. Clodius a fost de acord, adăugând ca să se dea D-lui Rămeriță indicații în această privință. Nu știu dacă Dl. Clodius a dorit sau nu ca dl. von Ribbentrop să ajungă să facă unele angajamente precise în această privință. Dl. Clodius face și dânsul tot ce poate ca technician, și eu îl înțeleg.

+

Am discutat apoi împotmolirile dela Sulina. Am arătat că Statul Român are sarcini mari de îndeplinit că anul trecut am dat 500 milioane, și acum este prevăzută o altă sumă în valoare tot de 500 milioane, că noi am luat roful comisiunii dela Sulina și servituțiile ei, însă traficul pe Dunăre este mai mult german și de interes german, chiar dacă este făcut de vase românești, și este necesar atât mai mult cu cât este o problemă de navigație pentru întregul curs al Dunării.

Am pus problema regelmentării taxelor, ca să putem percepe taxe noi, pentru ca să dăm posibilitatea Statului Român, să-l ușurăm de atâtea greutăți, și să nu rămână el singur cu sarcina înlăturării împotmolirilor dela Gurile Dunării.

Dl. Clodius mi-a răspuns că s'a făcut ceva și se va mai face, și să spunem ce vrem.

Am pus problema regimului Porților de Fier, pentru-că acolo urma să se discute problema organizării.

Am discutat această problemă a Porților de Fier cu Dl. von Ribbentrop și i-am adăugat că ași considera participarea Ungurilor la Porțile de Fier, drept un lucru provocător.

+

Am discutat apoi, cu Dl. von Ribbentrop în cadrul schimburilor economice, situația schimburilor germano-române. I-am arătat situația livrărilor noastre față de livrările germane. Dl. von Ribbentrop a înțeles, iar Führer-ul mi-a mulțumit pentru eforturile făcute de mine.

I-am pus problema exporturilor germane în România. Voi reveni asupra acestei probleme.

Am pus problema livrărilor de petrol, a prețului petrolului a greutăților financiare și a finanțării exportului de petrol. Am pus problema emisiunilor Băcii Naționale și răspunderea pe care o avem dacă am merge la inflație și care ar dezorganiza piața.

13
-Am pus problema organizării monetare pentru evitarea prăbușirii valutei românești și am atras atențiunea că nu este suficient să ni se dea aur sau unele acoperiri, ci este esențial pentru noi să ni se dea mărfuri, ca să putem absorbi moneda de pe piață. Am pus problema aurului și am arătat că în România nu poate să se facă finanțarea decât în cadrul sistemului monetar pe care îl are și că această punere a Băncii Naționale să aibă p. acoperire, chiar dacă din punct de vedere economic fenomenul de inflație nu va putea să fie evitat, chiar dacă din punct de vedere politic, raporturile dintre Banca Națională și Guvernul Român vor trebui să-și primească o altă soluțiune.

În orice caz, Banca Națională trebuie să-și primească aurul. Am pus problema scrisorii D-lui Clodius a livrării restului de aur și așa cum v'am spus, am arătat că sensul acestei scrisori este, că dacă România va continua să aibă un sold creditor de mărci, cu alte cuvinte, dacă exportul român va continua să fie intensiv și că numai acesta este rostul primirii aurului, și că faptul de a nu fi livrat grâu conform acordului, nu poate să modifice aceste obligațiuni, ci dimpotrivă, supracontingentul României arată că ea a făcut totul ce putea să facă,

Dl. von Ribbentrop, în fața mea, a spus D-lui Clodius: "Clodius, acest aur trebuie dat imediat."

Am pus chestia finanțării trupelor germane și a exporturilor. Ne găsim în situația unei emisiuni de 34 miliarde pentru nevoile germane și de 24 miliarde soldul clearing, în așa fel că este necesar ca să stabilim un plan serios pentru acoperirea schimburilor și acoperirea nevoilor de finanțare germane în România.

Dl. Clodius a spus, că nu este de acord cu aceste cifre.

I-am răspuns D-lui Clodius că nu mă interesează o diferență de un miliard sau de două miliarde, ci mă interesează un plan general pe care să mergem, pentru că nevoile militare germane vor cere noi emisiuni, și Statul Român și Banca Națională a României nu se pot angaja pe această bază, decât numai primind garanții serioase.

Dl. von Ribbentrop a fixat pentru aceasta termenul de o săptămână, și am văzut la 29 Septembrie scrisoarea D-lui Funk la Marele Cartier, ceea ce îmi arată că Dl. von Ribbentrop a fost de acord cu mine în ceea ce privește stabilirea punctelor esențiale în această chestiune.

Dl. von Ribbentrop a adăugat D-lui Clodius :
"Vei vorbi cu Dl. ministru Funk ; îi vei spune că sunt de
./.

acord cu punctele de vedere ale lui Mihai Antonescu, că România a făcut mari jertfe, mari contribuții și că trebuie să o ajutăm, că nu este potrivit să-i provocăm inflația.

Am fost impresionat de cifra de 34 miliarde pentru armata germană.

Dl. von Ribbentrop a cerut să i se prezinte un plan, chiar săptămâna urătoare, în care va figura toate mijloacele de finanțare sur, tot ceea ce poate da Germania ca sur, și numai ceea ce nu a dat.

Această cerere a fost făcută în fața mea.

A cerut să i se prezinte planul cu tot ceea ce poate da Germania ca devize, mărfuri, ținând seamă de cererile făcute de mine, să se dea mărfuri de consum general, și mai ales mărfuri pentru consumul țărănesc, fiindcă aceasta ajută și Germania ca să poată să cumpere mai ușor cerealele din România. Aceste din urmă cuvinte le-a spus dl. von Ribbentrop surâzând, și în același timp, a repetat ca să se facă tot ceea ce se poate pentru revizuirea participațiilor germane, pe pentru răscumpărările de rente, și altele.

Dl. von Ribbentrop după aceea mi-a spus:

"Va veni un alt moment politic de revizuire a participațiilor în România, fiindcă Germania nu are interesul de a colabora în mod simbolic cu România, și că vrea să ajute această țară cât poate mai mult la reorganizarea ei economică prin propriile ei mijloace."

D-lui Clodius care a asistat la convorbirea mea cu Dl. von Ribbentrop, Dl. von Ribbentrop, în fața mea chiar, i-a dat dispoziții și i-a spus că în săptămâna următoare să i se prezinte acest plan. După aceea i-a spus:

"Cere-i D-lui Funk, să facă tot ceea ce se poate pentru România și să-i arăți tot ce s'a făcut."

După aceea a adăugat: "Faceți un plan, care să acopere nevoile de finanțare și ale armatei. Să nu ajungem să ne punem în situația aceasta, ca la fiecare două trei luni să avem dificultăți cu armata."

Eu l-am întrerupt și i-am spus: "Domnule Ministru, și pe mine mă ajutați enorm, căci este penibil pentru mine, ca să pun la fiecare două trei luni, problema soldelor trupelor germane în România".

Si atunci din nou i-a făcut observația lui Clodius, că acest plan va trebui să acopere nevoile germane în România pentru cel puțin 6 luni, și se vor fixa principiile pentru finanțarea schimburilor.

După aceea mi-a adăugat: "Domnule Antonescu, va veni un moment când vom face un nou examen al tuturor raporturilor economice și financiare cu România. România face contribuții colosale. Este adevărat, că Germania suportă un război al Europei întregi, un război care obligă Germania să-și transforme toată producția industrială în

în producție de război ", A adăugat însă, că trebuie să se ajute România, căci își dă seama că noi nu ne putem lua riscurile unei crize economice și financiare grave, căci aceasta ar însemna dezordine socială.

"Vă rog să înțelegeți, în ori ce caz, vă rog să credeți, că acolo unde ne putem veni cu o soluție mai bună, este pentru că nu avem am vrea, ci că nu putem. Ceeace vom da României, nu va fi dat niciunei țări europene".

Mi-a adăugat : "Vă rog să păstrați aceasta pentru Dvs., că tot aurul care va fi dat României și toate devizele care vor fi date, să nu fie publicate, fiindcă vor fi alții cari să se arate nemulțumiți. Chiar dacă se vor găsi alții, le voi atrage atenția că n'au făcut pentru Germania ceea ce au făcut pentru România."

Când am plecat în Germania, am cerut să-l văd pe Dl. von Ribbentrop, pentru că erau o serie de probleme politice din ultimul timp cari trebuiau rezolvate și aveam răspunderea clarificării unor situațiuni. Am cerut să-l văd înainte de a merge Dl. Mareșal la Marele Cartier, pentru că vream să clarific unele situațiuni, ca să știe Dl. Mareșal pe ce poziție stăm.

Dl. von Ribbentrop, fără ca să fi cerut să-l văd pe Führer primul lucru pe care mi l'a spus, după ce am sosit pe aeroport, când mi-a spus că este fericit să mă felicite și în numele Führer-ului, în momentul în care m'am urcat în mașină, a fost : Puteți să rămâneți și până mâine, fiindcă Führer-ul dorește să vă vadă și avem multe chestiuni noi, după câte simt.

După aceea, seara mi l'a trimis pe Dl. Schmidt, care a venit la mine plin de amabilități, spunându-mi că, în afacerea Ciordaș, niciodată nu s'ar fi gândit - îl n'aurai jamais osé - să se atingă de vreun membru al guvernului nostru, Dacă s'ar fi întâmplat "Dl. von Ribbentrop ar fi făcut lucruri grave ; nu mai spun Führer-ul".

Apoi mi-a prezentat textul comunicatului, pe care îl făcuse dl. von Ribbentrop, dar pe care eu nu-l cerusem, îi spuseseam d-lui von Ribbentrop că nu mă interesează nici o publicitate, ci mă interesează numai să discut anumite probleme cu D-Sa. Acest comunicat a fost dat.

Când am plecat dela Cartier, domnul von Ribbentrop mi-a spus : Nu-ți mai arăt comunicatul ; îl voi face Führer-ul, care până acum nici dejunul nu lea luat, numai ca să poată sta cât mai mult de vorbă cu Dvs.

După discuțiile mele cu dl. von Ribbentrop dl. Ciodius a venit a doua zi dimineață și mi-a spus ;

"Știți că dl. von Ribbentrop a apucat să promită aseară foarte multe lucruri."

"Eu i-am răspuns: Eu respect foarte mult promisiunile d-lui von Ribbentrop, - și am trecut imediat la un alt subiect de conversație

"Conturi de credit germane și modul de consumare al lor: armament".

Am arătat că nu prin armament - deși paralelismul cu conturile de credit nu este chiar integral - vom ajunge noi la consumarea creditelor germane când numai depe urma exportului nostru de petrol, noi am fi putut să ne refacem țara. Am arătat că noi avem o situație foarte grea și am cerut să se găsească o soluție.

Aici am pus problema nu a unei "lichidări de conturi germane române", ci al unui examen al conturilor germane, ca să se vadă câte au servit pentru "investiții românești".

Chestiuneaprețurilor germane și a prețurilor române s-a discutat. Dl. von Ribbentrop a fost impresionat de unele grafice și cifre pe care i le-am prezentat, - i-am arătat lista cu unele articole germane ale căror prețuri au sărit cu sută la sută și altele, cele mai multe, cu sporuri între 100 % și 190 %, față de sporurile noastre; i-am semnalat volumul articolelor noastre, exportate de prețuri respectate și volumul articolelor germane vândute pe prețuri sporite. Atunci dl. von Ribbentrop a dat d-lui Clodius listele și i-a spus: Această problemă pare să fie serioasă examinați-o, pentru că ea este un lucru nepotrivit.

Am semnalat "gravitatea consecinței ridicării prețurilor germane, față de menținerea prețului petrolului, care ocupă majoritatea comerțului exterior român".

Și cu această ocazie dl. von Ribbentrop și-a arătat toată încrederea sa și a spus: În planul acesta să se cuprindă cât se poate mai mult din acoperirea acestor riscuri.

"Primejdia epuizării producției de petrol român și precizarea drepturilor României".

I-am arătat deasemenea d-lui von Ribbentrop că noi mergem la epuizarea rezervelor noastre și adăugând că noi trebuie să urăm obligațiunilor războiului, am cerut ca pe de o parte să fim ajutați la finanțarea exportului, iar pe de altă parte să se facă angajamente mai ferme privitoare la "preluarea de participațiuni și operațiuni pentru petrolul din afară de România". Mai ales dacă Germania vor avea petrol în alte părți, este potrivit ca petrolul, acela noi să rămânem al nostru.

Pe de altă parte, am pus problema prețului petrolului pentru România, în cazul când petrolul din Caucaz va ajunge să fie utilizat, dl. von Ribbentrop mi-a spus că numai în primăvară terenurile acestea vor ajunge să producă dar că, până atunci am cântărit să facă cât mai mult export, că principiul unei opțiuni pentru România asupra terenurilor petrolifere rusești va fi examinat, există un angajament în această privință, care trebuie precizat.

În ceea ce privește prețurile, cantitățile și participațiunile românești, eu am spus: Cât privește participațiunile, eu prefer să ne fie redate participațiunile germane asupra petrolului românesc iar în ceea ce privește petrolul din alte părți, să fixăm prețurile ținând seama de prețurile cu care Germania a luat produse petrolifere din România și de cantitățile pe care le-a importat.

Până atunci însă, noi menținem acest angajament al unei opțiuni.

S'a pus problema "înlăturării regimului de compensație indirectă între petrol și armament".

Am arătat că armamentul este un articol esențial pentru noi, deși, cum îl luăm, îl trimitem pe front și acolo se pierde. Mi s'a răspuns: petrolul merge tot pe front.

Să avem toată înțelegerea sa că, la momentul oportun, contractele de armament vor deschide posibilități noi României.

Compensația dintre armament și petrol va ajunge să nu mai joace.

Am cerut "respectarea angajamentelor de livrări germane" și am pretins pe de altă parte ca aceste livrări să se facă la termen, nu să se dea în Iulie 1942 contingente pe 1941, fiindcă atunci tot sistemul nostru de livrări ajunge să fie răsturnat.

Am pus problema "livrărilor germane față de livrările românești și a consecințelor nerespectării termenelor de livrare", adică a pierderilor pe care le suferim noi și în volum și în cantitate și prin consecință nerespectării termenelor de livrare. Am pus problema nerespectării termenelor de livrare la contracte, care necroiază prejudicii mari și schimbă întregul plan al unor activități industriale la noi.

Am pus problema "creanței căilor ferate germane împotriva Statului Român".

Mi-a spus dl. Clodius în fața d-lui von Ribbentrop, că această afacere durează de acum un an, iar eu i-am răspuns: nu servește la nimic dacă o discutăm de un an, pentru că pe mine mă interesează și rezolvarea. Atunci, dl. von Ribbentrop s'a mirat: De un an, Clodius, și o spui singur! Atunci dl. Clodius s'a uitat la mine cu un aer de

reproș și mi-a spus :Mi-ați făcut-o !.

Aici n'am mai intervenit, dar după aceea i-am spus d-lui Clodius :Regret că te-am pus în această situație dar trebuia să spun.

"Chestiunea Regirer"

I-am spus d-lui von Ribbentrop, că această situație nu poate să treneze.

Dl. von Ribbentrop a spus să se dea aurul României. Când dl. Clodius a făcut unele gesturi, având aerul să întrebe, de unde poate să dea, Dl. von Ribbentrop a continuat spunând: "Să se dea aur României".

După aceea, după ce a vorbit despre devizele care pot fi sugerate, a spus că în planul care se va face se va combina aurul, devizele, mărfurile, cu celelalte soluțiuni financiare, participații și răscumpărări de rente.

I-am semnalat că o seamă de articole, pentru producția de război, ni se vând la prețuri exorbitante. I-am cerut ca Oil-Pakul să fie aplicat nu numai pentru petrol, ci și pentru articolele necesare producției de război; prețurile dela Oil-Pak să se aplice și la articolele necesare producției de război, revizuiindu-se prețurile acestor materiale, care, prelucrându-se în România, ușurează producția Germaniei. I-am arătat că țagălele s'au scumpit cu 178 % și mi-a spus că acest lucru nu este admisibil.

Apoi dl. von Ribbentrop a luat tablourile sublinia de mine la țagăle și la alte articole, le-a dat d-lui Clodius și i-a spus : Aceste articole necesare industriei de armament trebuiesc date României, pentru că România dă tot petrolul ei; sau să i se dea tot armamentul necesar, ca să nu mai aibe nevoie să cumpere materii prime pentru producția de armament. Dacă nu se poate, trebuie să reducem noi prețurile unor materii prime.

Când am trimis la Marele Cartier pe dl. Colonel "Avulescu, care era cu ambasadorul Ritter, pentru unele cereri, s'a pus problema echipamentelor. Am cerut atunci un milion perechi de bocancii. Când m'am dus a doua zi, dl. von Ribbentrop mi-a spus că această cantitate de un milion este cam mare.

În chestiunea finanțării trupelor germane am discutat cu dl. Ministru von Ribbentrop și am spus:

"Dați-mi aur, cel puțin pentru acoperirea a voilor trupelor germane, pe o perioadă de 6 luni, pentru ca să nu mai fie dispoziție". Dl. Ministru von Ribbentrop a spus: "Să se dea aur"! Dl. Ministru Clodius a răspuns : "Nu știu dacă putem da pentru întreaga sumă". I am

mai departe. Si atunci Dl. von Ribbentrop a spus :

"Găsiți aată formulă;trebuie să dați cur".

Führer-ul și dl.von Ribbentrop,mi-au spus:

"Avea nevoie de o Românie sănătoasă și puternică. Dar o Românie sănătoasă și puternică,cu finanțe proaste și cu o montă de inflație,nu poate exista.

Am cerut Führer-ului și Führer-ul a spus,și dl.von Ribbentrop mi-a comunicat,și ambasadorul Ritter a mers special la Marele Cartier ca să ceară,și obținusem acest lucru:concentrarea tuturor unităților românești într'o anumită zonă și de pe acum,nu risipirea lor în diferite lupte,până în perioada din Octombrie-Noembrie,când se constituie Comandamentul D-lui Mareșal.Cerusem ca trupele noastre să fie concentrate în regiunea stabilită și de pe acum,să poată să-și facă instalațiile de iarnă,în special unitățile noastre de Cavalerie să-și poată face grajduri și toate instalațiile,fără de care caii noștri sunt condamnați la pierire în cursul iernii.

Führer-ul,în fața mea și a d-lui von Ribbentrop,a dat dispoziții d-lui Mareșal Keittel ca să se dea și să se facă tot ceea ce se poate face,pentru ca să ne ajute în instrucțiune și în refacerea unor unități în timpul iernii.Si când i-am semnalat că stăruim în acest lucru fiindcă deși problema va fi pusă de dl.Mareșal,când va veni - eu o pun totuși această problemă,pentru că știu că pot să însemneze enorm câteva săptămâni în această perioadă,Führer-ul a spus:

"Aveți dreptate ;câteva săptămâni pot să însemneze foarte mult.Nu mai așteptați până când discut cu Mareșalul.Si a mai spus: "Mareșalul Keittel să ia dispozițiuni ca să examineze cererea noastră".

DARE DE SEAMA

asupra discuțiilor ce au avut loc la O.K.W. în ziua de 22 și 23 Sept. de Dl.Col.R.Davidescu, Seful Cabinetului Militar al Conducătorului Statului.

În prezența Domnilor Generali Varlimont și Meister au avut loc următoarele discuțiuni privitor la nevoile și cererile Armatei și Aviației Române.

1. Operațiuni.

a) Comandamentul German consimte la înapoarea Diviziilor 2 și 3 Vt. Munte după terminarea operațiunilor din zona muntoasă a Caucazului.

Cele 3 Divizii ale Corpului 7 Armată vor fi transportate în zona de operațiuni a Armatei 4-a după cum urmează :

- o divizie pe jos
- o divizie cu cale ferată pe linia Krasnodar - Stalingrad
- o divizie cu cale ferată pe linia Kerçi - Perekop - Melitopol - Ristov.

Corpul de cavalerie va fi dat în cel mai scurt timp disponibil odată cu reînceperea ofensivei în Caucaz.

b) Frontul definitiv al Armatei 3-a va rămâne pe locul actual al liniei de contact deoarece aceasta s'a dovedit prin lupte că este cea mai bună linie de apărare și pentru motivul că Donul nu este un obstacol serios. Unitățile Armatei 3-a vor putea beneficia astfel de organizațiunile defensive în curs de execuție.

2. Servicii.

a) Față de demonstrațiunea incontestabilă făcută asupra posibilităților reduse de transport ale unităților române, Comandamentul German promite că va examina toate soluțiile posibile spre a asigura, cu mijloace germane acolo unde va fi nevoie, reprovizionările trupelor noastre.

b) Lipsurile de bocanci ale Diviziei 2 Vt. Munte vor fi completate prin grija Comandamentului German deși nu există nicio obligațiune contractuală în acest sens.

ulterior se vor stabili condițiunile de lichidare a acestor înlocuiri de echipament.

Am demonstrat că Armata Română datorită operațiunilor continue în care se găsește a consumat o foarte mare cantitate de încălțăminte. Înlocuirea ei nu este ~~imposibilă~~ deoarece România are un număr redus de vite, consumă puțină carne și a fost întotdeauna o țară importatoare de piele.

3. Aeronautica. a) Aviația.

Domnul General von Richthofen a dat dispozițiuni ca materialul Aviației Române de origină germană să fie reparat în atelierele de front ale Aviației Germane.

Înlocuirea aparatelor pierdute sau scoase din uz nu a putut fi hotărâtă ; urmează să primim un răspuns dela Cartierul Reicsmareșalului Göring.

Transmisiunile Aviației Germane dintre bazele actuale de operațiuni împotriva Stalingradului vor rămâne pe loc la dispoziția Aerounoticei Românești atunci când utilitățile germane vor părăsi aceste baze.

Hangare sunt în curs de construcție și o parte din ele ne vor fi, puse la dispoziție pentru adoptarea aparatelor românești cu construcție lemnoasă.

b) Apărarea Antiaereană.

Pentru întărirea apărării antiaeriene a teritoriului român și în special a zonei petrolifere s'au hotărât următoarele :

- Vor sosi curând în Tara 12 avioane de vânătoare de cel mai nou tip și cari se pot urca până la 12 mii metri înălțime.

- Artileria antiaereană va fi întărită, dacă va fi posibil, cu baterii de 105 ; material de acest calibră există în mare proporție la Marina Germană și numai 8 baterii la apararea teritoriului german (2 baterii la Berlin); material mai greu de 128 nu este în curs de fabricație și Berlinul posedă o singură baterie cu titlul experimental .

- În cazul când vor fi găsite necesare și disponibile 3 baterii de 105 mm. ni se cere să le încadrăm

22

cu personal român.

- Vânătorea de noapte nu ni se poate da deoarece zona muntoasă și lipsa transmisiunilor speciale împiedică folosirea ei ; se va studia plasarea unei astfel de unități în Bulgaria pentru apărarea teritoriului român (timp de instalare a transmisiunilor circa 3 luni).

- 1 specialist german va veni în țară pentru a examina posibilitățile de întrebuințare în vânătorea de noapte a escadrilei românești de Hurricane.

- Aparate productoare de ciază nu sunt pentru moment disponibile în Germania, se va examina posibilitățile de fabricațiune a acestor aparate de către industria românească, dându-mi-se licența și materiile chimice pe care nu le-am putea produce noi.

- Aparatele de detecție Würtzburg cerute de noi nu sunt recomandabile pentru că dau naștere la unele false alarme, în plus instalarea lor durează circa 5 luni.

4. Diverse stiri.

a) Noui operațiuni.

Optimismul Domnului von Ribbentrop nu se reflecta deloc în expunerea făcută de Domnul Feldmareșal Keitel.

Domnul von Ribbentrop anunță o viguroasă și apropiată ofensivă în Caucaz.

Domnul General Varlimont conta și pe trupele noastre la această ofensivă, iar Domnul Mareșal Keitel, întrebat, a apreciat această ofensivă ca o simplă continuare a operațiunilor actuale.

Operațiunile dela Stalingrad vor dura probabil până Duminică, când se așteaptă căderea și ultimei ei părți din Oraș (6 Km. lungime), unde au fost angajați în ultimul timp pe lângă lucrătorii și studenții universitari.

Operațiunile de pe Don, dela Voronej și dela Rjev sunt considerate de Domnul Mareșal Keitel, ca având de scop fixarea rezervelor germane.

La Leningrad un atac sovietic menit a face legătura între orașul asediat și restul Rusiei, ar fi fost respins de ultimele resturi ale forțelor ruse pătrunse în apărarea germană sunt în curs de lichidare.

13

În regiunea Murmansk piloții ruși se servesc cu neîndemânare de aparatele engleze de vânătoare și sunt mai ușor de combătut pe aceste aparate decât pe aparatele de vânătoare rusești.

Un nou convoiu anglo-american care se îndreaptă dinspre Islanda spre Murmansk sub o puternică escortă formează ținta unor neîntreprinse atacuri de aviație și submarine germane. Se crede că această încercare va fi una dintre ultimele pentru că în această epocă banchiza coboară spre Coasta^{le} Norvegiene și lasă un spațiu prea mic pentru navigația spre Coastele Septentrionale Rusești.

Domnul von Ribbentrop socotește că în cursul iernei viitoare rușii nu vor mai avea nimic din petrolul din Caucaz și în general situația lor va deveni foarte grea. Din aceste cauze încercările de a bombarda România pe calea aerului se vor exclude treptat.

Acelaș lipsă de petrol crede Dl. von Ribbentrop că o va simți și englezii în iarna ce vine astfel încât expedițiile bombardierelor anglo-americane asupra Germaniei vor deveni mai rare. În schimb aviația germană va răsplăti cu 4 - 5 tone de bombe fiecare tonă de bombe engleze aruncată asupra orașelor germane.

Operațiunile din Africa depind, după Domnul Mareșal Keitel, de posibilitățile de întărire cu trupe și material și de aprovizionările ce pot fi trimise prin Marea Mediterană. Pierderile severe de tonaj din ultimul timp au produs o importantă pagubă, care se speră că va putea fi în curând acoperită.

Maiorul Engel a avut cuvinte elogioase pentru felul cum se prezintă Corpul de Cavalerie Român angajat în Caucaz, pentru succesele lui, cele ale Diviziilor 2 și 3 Vt. Munte și ale Divizei 20 din fața Stalingradului. Cu ocazia unei călătorii făcute prin Transnistria Maiorul Engel și un ofițer de marină german din O.K.W. au constatat o muncă organizată, activitatea intensă în domeniul agricol și vădite progrese în viața locală a provinciei. Ambii au avut aprecieri din cele mai bune asupra Prefecților și Guvernământului din Transnistria.

Maiorul Engel afirmă că însăși rușii într'un document oficial socotesc pierderile Stalingradului ca un act cu foarte grave consecințe asupra posibilităților de

transport și aprovizionare pe care le oferă marea arteră
navigabilă Volga. Pentru stăpânirea ei pozițiile dintre
Don și Volga sunc în curs de fortificare prin locuri bet-
nate de cel mai modern stil.

25

MEMORIU

REDACTAT DE DOMNUL MINISTRU M. ANTONESCU SI REGAL DE DOMNIA-SA
DOMNULUI VON KILLINGER, MINISTRUL GERMANIEI, IN ZIUA DE

24 APRILIE 1941

*Dictat și redactat personal de
D-l Profesor Mihai Antonescu,
Vice-Președinte al Consiliului
de Miniștri și Ministrul af
Afacerilor Străine.*

Informațiile Guvernului român sunt că importante trans-
formări teritoriale vor fi curând decise prin efectul dispari-
ției quasi-totale a Statului iugoslav.

După ce Ungaria a ocupat teritoriul până la Tisa,
Bulgaria s'ar întinde asupra Macedoniei, ocupând linia Piroet,
Vrania, Scoplje, cursul Vardarului, cu tendința de a pătrunde
până la Ohrida pe lângă țășirea la Egee între Svilengrad -
Dedeagaci și Vest Struma.

Aceste două țări, cari în Septembrie 1940 au anexat
importante teritorii în dauna României își văd astfel din nou
considerabil sporită suveranitatea.

România rămâne în vechia situație. Până azi Generalul
Antonescu, ca militar, a crezut că nu poate pune problema teri-
torială înainte de a avea prilejul să lupte. Si a așteptat
denn. Guvernele sale au dat cel mai loial sprijin economic ac-
țiunii germane; deasemenea cu toată răspunderea, și-a oferit
teritoriul său în bază de acțiune a armatei germane, ceea ce
de sigur a influențat covârșitor poziția Bulgariei și a Ungariei
facilitând rezolvarea problemei iugoslave și presiunea Turciei.
Mai mult chiar, continuând să facă jertfele economice cele mai
grele - (în special petrolifere și alimentare), România a mo-
bilizat parțial și, în timpul operațiunilor în Balcani, a rămas
flancul stâng defensiv și de acoperire, ceea ce, alăturat pozi-
ției sale neutrale, desigur că n'a fost lipsit de folos pentru
desfășurarea liberă a operațiunilor germane în Balcani. Dacă
Guvernul român n'a socotit denn să ceară formal o schimbare

./.

teritorială în favoarea sa până azi, cu toate jertfele făcute, el nu poate privi totuși cu seninătate și pasiv o nouă schimbare teritorială la granițele sale, făcută tot în favoarea Ungariei și Bulgariei, cu toate că contribuția României la noua situație balcanică este hotărât superioară celeia a țărilor cari profită din nou în contra României de noua situație.

Politica loială a Generalului Antonescu și României nu poate fi comparată cu a regimurilor trecute, pentru a justifica un tratament defavorabil; dimpotrivă, comparată cu politica Guvernelor ungare și bulgare din aceiași vreme deși aceste țări primiseră teritorii prin Germania și Italia, în timp ce România pierduse, politica română are claritatea riscurilor loiale, și a avut până azi tăcerea demnității.

Schimbările teritoriale în perspectivă producând consecința politice cari afectează profund interesele sale vitale, internaționale și naționale, Guvernul român se simte dator să-și exprime punctul său de vedere.

Consecintele internaționale

1.- De un veac, Bulgaria a stăruit cu sprijinul Rusiei ca să-și mărească teritoriile în Balcani.

"Rumelia Orientală", marele Principat bulgar, râvnit de Ruși, cu ocazia tratatelor dela Paris, San Stefano și Berlin și evenimentele dintre 1906 - 1913, constituie seria faptelor istorice.

În aceiași vreme, Bulgaria a râvnit Dobrogea română, nu pentru că ar fi fost vreodată loială că acest teritoriu era românesc din timpul străvechi al Basarabilor, ci fiind că forma legătura directă cu Rusia, cu marea masă slavă.

Oricum o Bulgarie mare, întărește poziția Slavilor în Europa, cu atât mai mult cu cât legăturile cu Rusia nu

27

sunt dispărute.

Jugoslavia desființată, populațiile serbe supuse unei suveranități latine sau croate, vor gravita tot spre Sofia.

Nu credem că este în interesul echilibrului raselor în Europa și al echilibrului politic din Balcani ca Bulgaria să devină o forță prea puternică și dominantă în Balcani.

Cu atât mai mult cu cât separată de Rusia printr'un simplu coridor (rugăm a se privi pe hartă micul coridor dobrogean) ea poate în orice moment să se lege cu marea masă slavă.

2.- Sporirea teritoriilor maghiare, după ce România a pierdut în August-Septembrie 1940 importante posesiuni, face ca România - cu o suveranitate constantă - să-și micșoreze puterile prin sporirea tuturor vecinilor ei, ceea ce modifică radical situația echilibrului politic în această regiune și schimbă radical problemele echilibrului regional.

3.- Această situație apare cu atât mai nedreaptă cu cât nu este vorba numai de un echilibru rasial, față de Slavi, sau de echilibrul politic al teritoriilor; dar România își vede astfel din nou lovite drepturile sale etnice, istorice și de conservare politică.

Banatul este românesc.

Transilvania este românească.

O întreagă regiune este românească în Balcani, dela Timoc la Bitolia spre Salonic.

Si totuși România a pierdut Cadrilaterul și o mare parte din Transilvania; n'a încorporat Banatul, iar acum pierde în favoarea Bulgariei al doilea grup de populație românească.

Populația și drepturile României asupra Banatului au fost întotdeauna recunoscute; Ion Brătianu s'a retras dela

Conferința de Pace dela 1918-19 pentru că, deși formal recunoscute ca drepturi etnice românești, s'a considerat că trebuie să se dea Belgradului o acoperire teritorială strategică, fiind prea aproape de frontieră. Acest a fost singurul motiv care a explicat amputarea Banatului românesc.

(Alăturăm o notă-memorială asupra chestiunii Banatului)

Chestiunea Cadrilaterului și a Transilvaniei a făcut obiectul unor dezvoltate expuneri anterioare ale Guvernului român.

Totuși, semnalăm că la 1878, când frontiera actuală a fost fixată, România a protestat, cerând frontiera la Sud de Silistra, ceea ce i-a fost admis de Conferința Internațională instituită cu acest scop.

(Alăturăm Memorandum-ul Guvernului român din 15/28 Februarie 1913).

La 1913, România a obținut acest drept legitim. Bulgaria s'a plâns apoi că motivele de echilibru politic invocate de România nu mai există, întrucât după 1913 România a anexat importante teritorii; și că litoralul maritim i-a fost grav micșorat prin anexiunea Cadrilaterului, făcută de România la 1913.

Azi, frontiera României la Sud-Est (Bulgaria) este strategic imperfectă, populația română din Cadrilater a fost evacuată și stă încă în pribegie.

Si în această vreme Bulgaria este pe punctul să anexeze noui teritorii, să-și mărească considerabil litoralul maritim din Egee, pe lângă că și l-a mărit în Marea Neagră în August 1940.

Ceea ce a invocat Bulgaria la 1940 în favoarea sa, este azi exact în favoarea României.

România s'a micșorat, litoralul său maritim a fost redus, teritoriul tampon între Slavi (Dobrogea) a fost comprimat în timp ce drepturile și situația rasială, politică, eco-

mică și strategică a Bulgariei sporește considerabil,

Acest spor lovește în interesele etnice românești în Balcani, care au fost întotdeauna legate de schimbările teritoriale bulgaro-turce (Memorandum-ul Guvernului român în 1913 - alăturat - este categoric în această privință).

Prin noua ordine teritorială favorabilă Bulgariei, alți 600.000 Români ar rămâne fără drepturile legitime ale rasei și naționalității.

(Anexăm o notă asupra situației acestor Români).

Aceasta ar fi o nouă lovitură nedreaptă adusă națiunii românești, tocmai când Românii macedoneni credeau că Conferința de Pace prezidată de spiritul rasei va recunoaște drepturi pe cari Conferința dela 1918 nu le-a acordat.

Consecințe interne

Guvernul român crede că toate aceste schimbări operate în favoarea celor cari au luat recent teritorii românești că slăbirea României prin încurajarea bulgaro-slavă și ungară).

că presiunea și micșorarea proporțională a potențialului României și apăsarea ei între Ungaria mărită și Bulgaria mărită - vor îngreui poziția morală și politică a Guvernului român.

Guvernul român a fost loial față de Führer și de Axă Generalul Antonescu afirmând națiunii că are toată credința în justiția Führerului.

Exact în momentul când și-a câștigat opinia publică total pentru politica sa, primește o lovitură grea.

Ungaria și Bulgaria sunt din nou sprijinite în dauna României - deși jertfele făcute de România în acest timp și rolul său față de Rusia îi legitima o altă situație.

Aceste raționamente pot fi speculate și în orice caz pot descuraja grav și nedrept poporul român, slăbind poziția Guvernului.

România a dat totul dela 1940 până azi : teritorii, bază militară, sprijin economic, tampon defensiv.

În schimb n'a primit decât micșorări și creșteri ale adversarilor ei.

Poziția Guvernului trebuie să fie sprijinită.

Soluții

1) România cere o revizuire a tuturor granițelor din Sud-Estul Europei față de toate țările din acest sector și care au câștigat teritorii în 1940-1941 întrucât au fost radical schimbate condițiile echilibrului politic prin evenimentele din Balcani și Iugoslavia;

2) România revendică drepturile sale asupra Banatului sârbesc;

3) România crede că schimbările în Balcani nu se pot face în interesul exclusiv al Bulgariei, fără ca interesele europene ale Germaniei și Axei să fie atinse și drepturile României jertfite.

De aceea propune :

a/ O Macedonie liberă, în care să intre și populații românești;

b/ Un teritoriu românesc recunoscut populației românești de pe Valea Timocului și a Vardarului; sau

c/ Un "Condominium", o cosuveranitate germano-româno-italiană (eventual bulgară), pentru regiunea Timocului, adică o fâșie dealungul graniței bulgare actuale până la Belgrad, Niș, Skoplje și în jos spre Salonic.

Un asemenea Condominium a fost adoptat prin Tratatul germano-român din 1918 privitor la Dobrogea, deși era pământ românesc; cu atât mai mult ar putea fi deci adoptat într-o regiune cu populație variată și în care, pe lângă populația română sunt interese germane și italiene. Aceste formule ar

asigura echilibrul în Balcani; ar apăra drepturile Românilor din regiune; ar separa masa sârbă de cea bulgară; și ar ocroti linia Belgrad-Salonic care capătă o importanță tot mai mare în noua situație europeană. (Vechiul drum Moravio-Vardar al lui Frideric Barbarosa).

În orice caz România înțelege să revendice cu hotărâre drepturile sale asupra Cadrilaterului nu numai ca o revizuire a unei situații nedrepte, dar și în interesul echilibrului politic, acum când Bulgaria câștigă un important litoral și noi posesiuni litorale în Balcani.

Generalul Antonescu și Guvernul Român roagă pe Excelența sa Domnul Ministru să binevoiască a transmite acest punct de vedere pe care Domnul Ministru Antonescu l-a dezvoltat oral și să exprime credința sinceră a Guvernului român că situația sa externă și internă va fi înțeleasă.

De aceea, Generalul Antonescu roagă să se intervină pe lângă Dl. Ministru de Externe să binevoiască a-l informa asupra evoluției acestor probleme.

Dacă o Conferință este în perspectivă, Generalul Antonescu roagă pe Domnul Ministru să binevoiască a înlesni cunoașterea amănunțită a punctului de vedere român, eventual printr'un contact direct. Domnul Ministru Antonescu ar putea întovărăși pe Domnul Ministru în această călătorie de informare și prezentare a punctului de vedere românesc.

Domnul General speră că nu se va lua nici o hotărâre de fond înainte de a fi fost ascultat personal, în așa fel ca, dacă o decizie este iminentă, roagă să fie informat pentru a vedea dacă nu este cazul să plece personal pentru a susține interesele vitale ale Neamului și Guvernului său.

N O T A

32

Asupra convorbirii avute în ziua de 22 - 23 Septembrie 1942, de Dl. Prof. Mihai Antonescu, Vice Președinte al Consiliului de Miniștri Cu Făhrer-ul Adolf Hitler și Dl. Ministru von Ribbentrop la Marele Cartier General (Jitomir și Vinniza).

Primit de Dl. von Ribbentrop la aeroportul din Jitomir, D-Sa. mă anunță din primul moment că după ce voi avea convorbiri de 24 de ore împreună, voi merge împreună cu D-Sa. pentru ca să-l vedem pe Făhrer-ul Adolf Hitler la Cartierul său din apropiere.

Am avut o primă convorbire asupra chestiunilor militare, în special chestiunea transporturilor în Marea Neagră și a dificultăților ivite :

Chestiunea armamentului și unele măsuri de apărare anti-aeriană care urmau să fie discutate la Marele Cartier.

Am intervenit pe lângă Dl. von Ribbentrop ca să ajung la o concentrare a trupelor noastre în mod unitar și într'o singură regiune și dacă este posibil să fie retrase din acțiunea din Caucaz, unde erau angajate și să constituite un front, nu însă în regiunea Calmuciei și în cotelul Donului și într'o situație atât de gravă, ci în jurul Rostovului.

Dl. von Ribbentrop m'a rugat ca toate aceste chestiuni să fie discutate la Marele Cartier cu Mareșalul Keitel sau cu Generalul Varlimont, în care scop, după ce a ascultat expunerea mea a însărcinat pe Ambasadorul Riter ca să meargă împreună cu Dl. Col. Davidescu, Șeful Cabinetului Militar al Conducătorului Statului, care mă însoțește și Dl. General Gerstenberg, Șeful Miniunei Aeriene în România, care de asemenea mă întovărășește, pentru a pune problema la Marele Cartier, rămânând ca apoi Dl. von Ribbentrop, seara în urma rezultatelor obținute sau ne obținute să discute cu mine din nou problemele și al doilea să intervenim din nou la Marele Cartier dacă ar mai fi fost nevoie.

./.

Am început apoi convorbirile cu Dl. Ministru von Ribbentrop arătându-i contribuțiile și jefurile militare ale României.

I-am arătat situația trupelor noastre aflate pe front, lipsa mijloacelor motorizate și blindate, lipsa posibilităților de transport, precum și risipirea excesivă și periculoasă a unităților noastre din Crimeea, în Caucaz, până în cotul Domnului și în regiunea Stalingradului, ceea ce face imposibilă coordonarea unitară a armatei noastre și firește buna ei conducere.

Am semnalat că dispozitivul de iarnă al Armatei Române este dintre cele mai periculoase, insistând că sau să fie trupele române puse într-o altă regiune, sau în orice caz să fie trimise acolo mijloace blindate și motorizate și să se organizeze o rezistență normală, deși stăruința mea cea mai mare este pentru schimbarea acestei regiuni.

Ci toate că am venit acolo să discut probleme politice în principal și nu militar, am cerut apoi totuși ca să se țină seama de întârzierile în executarea comenzilor de armament ca și a materiilor prime și semifabricatelor pentru industria de război.

Am semnalat că în timp ce noi am livrat petrol în cantități excepționale de mari trecând de 6.700.000 tone pentru Axă și 5.500.000 tone pentru Germania, armamentul care ne-a fost livrat este în cantități mai mici și punându-ni-se în același timp și o diferență de preț mai mare.

În sfârșit, am arătat nevoia ca să se ia măsuri de apărare anti-aeriană în zona petroliferă Ploiești, Cernavodă, Pod - Tighina, Giurgiu - București, cerând aparatură și instalațiuni pentru ceață artificială, o escadrilă de vânătoare de noapte, patru aparate detective electro-magnetice Würzburg și trei baterii 120 A.A.

I-am arătat D-lui von Ribbentrop toate eforturile pe care le-am făcut și nevoia de a fi sprijinit.

Deasemenea, i-am arătat D-lui Ministru von Ribbentrop nevoia de procurare de avioane și material de aviație, aceasta cu atât mai mult cu cât înregistrăm pierderi

financiare excepționale prin livrarea petrolului la prețul Oil-Faktului și pierderi economice prin amenințarea cu epuizarea rezervelor de petrol ca și prin finanțarea producției și exportului pentru Germania și război, deși în schimb primim materiale de război care merg pe câmpul de luptă și se pierd ; și acesta plătit foarte scump.

Am arătat întârzierile în livrări.

Pentru Marină nu s'au trimis materiale spre terminarea dragoarelor, echipamente și materiale nu numai pentru Marină, dar pentru întreaga armată ne sunt indispensabile pentru a sprijini refacerea unităților dezorganizate.

Am arătat că acestea nu pot duce la noi sarcini financiare pentru România și am repetat cererea ~~sumară~~ formulată în Noembrie 1941 la Berlin de a se constitui contul dearmament într'un cont aparte începând dela 1 Ianuarie 1941 spre a fi lichidat acest cont la sfârșitul războiului, dar nu în sarcina României.

În orice caz separarea completă a contului de armament de contul creditelor obișnuite și de clearing.

Am insistat arătându-i situația transporturilor din Marea Neagră ca să ni se lese libertatea completă a transporturilor, arătându-mă vexat de tonul unei adrese trimise de Colonelul Assmann, Ministrul Marinei, în care, cu propriile noastre vase ni se spunea că trebuie să cerem autorizația specială pentru transportul cerealelor din ~~Trans-~~Transnistria, deși Transnistria se găsește sub ocupație militară românească.-

Dl. Ministru von Ribbentrop sesizând dintr'odată formula nepotrivită a scrisorii m'a rugat să nu mă formalizez și a dat ordin pe loc, ca acesta să fie pedepsit sau în orice caz să se dea o lecție cuvenită autorului adresei.

I-am mulțumit D-lui Ministru von Ribbentrop și i-am arătat că nu pot lăsa discuția suveranității noastre în discuția oricui.

Am discutat apoi chestiunea finanțărilor Misiunii Germane în România și a acoperirii conturilor noastre, destul de ridicate cerând să ni se dea 45 milioane franci

35

elvețeni reprezentând contractul Oerlikon; să se găsească soluția pentru acoperirea sau garantarea celor 500 milioane R.M. dela Berlin, precum și a garantării emisiunilor Băncii Naționale de circa 500 milioane lunar pentru efectivele germane din România.

I-am arătat D-lui von Ribbentrop că finanțarea nevoilor militare germane în România a dus la emisiune de 34 miliarde circa pe lângă finanțarea exportului de petrol și altele;

Că în orice caz nu putem continua a face finanțarea exportului și a trupelor, decât pe baza unui plan serios stabilit, care să asigure complet acoperirea sa tehnică pentru Banca Națională și economică și morală pentru Guvern.

Dl. Ministru von Ribbentrop mi-a făgăduit toată înțelegerea și elaborarea unui plan conform căruia am primit diverse cantități de aur, devize, participațiuni - așa cum cerusem eu - precum și sporirea mărfurilor care ar intra în contingentele pe anul următor, recunoscând că fără aceste mărfuri nu putem absorbi de pe piața lei și mergem la un fenomen de inflație sigură.

Chemând pe Dl. Clodius pentru a-i da dispozițiuni în acest sens și rugându-l să-i transmită D-lui unki intervențiunea sa pentru toată sollicitudinea, i-am pus D-lui Ministru von Ribbentrop problema cantității de aur restante (7.160 Kgr) din contingentele și angajamentele anului trecut obținute cu prilejul vizitei mele la Berlin.

Dl. Ministru Clodius mi-a spus că acea clauză de aur nu joacă decât dacă România își respectă exportul său precum și toate contingentele de petrol și cereale promise, ceea ce n'ar fi cazul.

În ce privește chestiunea aprovizionării pusă în diferite ocaziuni și a finanțărilor noi, cerute pentru trupele noastre de peste Bug, așa cum i-am răspuns Generalului Beker că acestea ne-ar obliga să retragem trupele noastre întrucât nu putem suporta un efort financiar pe lângă efortul militar atât de mare aciași formulă am spus-o și D-lui Ministru von Killinger, rugându-l rămânând

definitiv stabilit că de acum înainte să nu se mai pună această problemă a finanțării și aprovizionării trupelor române, ea urmând a se face de Marele Reich German.

Am discutat apoi cu Dl. von Ribbentrop situația jertfelor militare ale României și a contribuției românești în raport cu situația militară a vecinilor.

I-am prezentat D-lui von Ribbentrop o hartă în care figura potențialul militar al Ungariei și Bulgariei în comparație cu potențialul României.

I-am amintit de memorandum-urile remise de Guvernul Român Guvernului Marelui Reich precum și memorandumul din 11 Februarie 1942, pe care l-am redactat eu însumi pentru a fi remis Führer-ului cu prilejul vizitei D-lui Mareșal Antonescu la Marele Cartier German.

I-am arătat că această situație grea de a vedea teritoriul nostru vid de trupe în timp ce vecinii își conservă trupele, constituie pentru noi o gravă neliniște și am solicitat D-lui Ministru von Ribbentrop sau să dispună deasemenia sau demobilizarea unităților care apasă granițele noastre sau România să fie înarmată ca să reziste acestei presiuni.

Dl. von Ribbentrop mi-a spus că Marele Reich a garantat teritoriului României și-și va respecta acest angajament care este un angajament de onoare pentru Germania, astfel că nu trebuie să ne temem.

I-am răspuns că nu mă tem în acest moment, dar Ungaria pândește un ceas greu pe front pentru ca atunci să pună Germania și Axa în fața faptului implinit, astfel că datoria mea de conștiință și răspunderea mea de Ministru al Afacerilor Străine este să lămuresc acest lucru și să obțin garanții cu atât mai mult cu cât Dl. von Ribbentrop și Guvernul Reich-ului n'a discutat nimic cu Guvernul Român atunci când a cerut participarea trupelor noastre în Răsărit, și s'a mărginit la unele convorbiri militare, împiedecându-ne astfel să ne facem o acțiune diplomatică, în care am fi pus aceste condițiuni din vreme.

I-am vorbit apoi D-lui Ministru von Ribbentrop de situația grea, apăsătoare și păgubitoare pe care o cre-

iasă Ungarie în Transilvania de Nord și de rivalitatea româno-ungară arătându-i că Comisia Hencke-Roggeri n'a putut să dea rezultate mai mari și că n'a făcut dimpotrivă decât poate să încurajeze pe ungur în iluzia lor definitivității actului dela Viena.

Dl. Ministru von Ribbentrop a spus că Comisia Hencke-Roggeri nu și-a terminat lucrările, că de înadată ce le va termina și înainte de ași fixa punctul de vedere va trece din nou la București, când va face unele sugestii, această comisiune neavând caracterul unei imixțiuni în suveranitatea românească, ci fiind pur și simplu un organ de informație conciliatorie.

Am folosit acest prilej ca să-i pun D-lui von Ribbentrop problema viitorului românesc și a garanțiilor pe care trebuie să le cerem, semnalându-i situația confuză diplomatică pe care o avem, datorită faptului că nici cu Italia n'au mers la legături prea apropiate; raporturile cu Finlanda, Slovacia și Croația, sunt singurele mai strânse, deși și acolo am avut destule dificultăți datorită intrigilor Ungariei.

În ce privește Bulgaria, am făcut pași înainte tocmai în dorința ca să arătăm că nu practicăm o politică de ură, ci acolo unde sunt condițiuni normale de conviețuire, suntem cei dintâi care să le folosim.

Am arătat apoi D-lui von Ribbentrop problema gravității situației românilor din Transilvania de Nord, arătând că aceștia sunt la marginea puterilor și că trebuie neapărat să se facă o intervențiune energică pentru ca să se termine regimul de teroare și abuzuri al Românilor de acolo cu atât mai mult cu cât continuarea acestei situații ajunge să înrăurească nu numai politica externă și orientarea noastră, dar și politica internă.

Dl. von Ribbentrop m'a întrebat dacă fac aluzie la acțiunea D-lui Maniu, pe care Ungurii o pun în paralel cu acțiunea lui Tibor Eckhardt.

I-am spus D-lui Ministru von Ribbentrop că Dl. Maniu n'a făcut decât un act de fixarea unei poziții morale, dar nu un act de ostilitate împotriva Guvernului :

38

Că în orice caz, am datoriat să-i spun D-lui von Ribbentrop că nu pot să iau absolut nicio măsură împotriva D-lui Maniu și nu mă gândesc s'o fac, pentru că Dl. Maniu este singurul care poate din când în când să scrie sau să vorbească despre problema Transilvaniei care rămâne totuși la temelia drepturilor Neamului Românesc.

I-am spus apoi D-lui von Ribbentrop că dacă vrea ca Neamul Românesc să aibă o altă poziție, să fie unitar și să nu mai îngăduie ca fiecare din sânul lui să discute diferite ipoteze și știri, are soluțiunea foarte simplă, sau a rezolvării problemei Transilvaniei fără întârziere și-l asigur că în ziua aceea nu se va mai pune problema D-lui Maniu, nici a atitudinii mele de conștiință, fiindcă eu nu pot discuta pe Români din Transilvania de Nord și ofensa spiritul protestatar al Neamului, luând măsuri împotriva D-lui Maniu.

Cred însă că Dl. Maniu nu va face acte împotriva țării și dacă ar face, desigur, ar trebui să cunoască rezistența noastră, care suntem preocupați de a asigura unitatea și viitorul Neamului.

Pe această temă, și discutând amplu problemele Transilvaniei, am ajuns cu Dl. von Ribbentrop la un punct destul de intens, arătându-i nedreptatea actului dela Viena drepturile României și poziției Ungariei.

Dl. von Ribbentrop mi-a dat unele răspunsuri și mi-a precizat unele greutăți.

Am discutat apoi cu Dl. von Ribbentrop întreaga problemă europeană, discuție care a durat peste patru ore.

Am început convorbirea dimineața la ora 1/2 și am terminat-o la ora 4 1/2.

Cu acest prilej i-am spus D-lui von Ribbentrop ce gândesc despre problemele europene, despre necesitatea ca Europa să fie reconstruită, despre respectarea misiunii și particularismelor naționale ale fiecărui popor, despre necesitatea ca Europa să-și regăsească respirația și să se poată astfel reclădi.

Dl. von Ribbentrop m'a întrebat ce ași face în locul său.

I-am răspuns: "Voi profita de această onoare pentru ca să vă spun deschis gândul meu".

Si i-am înfățișat D-lui von Ribbentrop punctul meu de vedere asupra reconstrucției europene, arătându-i necesitatea ca să fie rezolvate anumite probleme, Germania trebuind să-și ia curajul dacă vrea într'adevăr să sprijine popoarele europene pentru o activitate nouă.

Dl von Ribbentrop mi-a vorbit cu multă francheță despre raporturile diferitelor țări europene, despre eforturile Germaniei, despre situația grea a Germaniei.

Atunci când am vorbit de necesitatea de a convoca în conferințe internaționale pe reprezentanții acestor State pentru a crea o comuniune, Dl. von Ribbentrop mi-a spus că va examina chestiunea și că în orice caz este un lucru care trebuie să-l preocupe.

Am discutat apoi, conform programelor și notelor depuse în scris problema Transnistriei, unde trebuie să mărturisească că n'am făcut nici un efort, Dl. von Ribbentrop primind dela început principiul invocat, adică al exercitiului dreptului de ocupație teritorială care conform legilor războiului ne aparține și în care prin urmare nimeni nu se poate introduce, cu atât mai mult cu cât România a făcut investiții pe care urmează să le acopere din producția Transnistriei.

Am discutat cu Dl. von Ribbentrop apoi chestiunea regimului Dunării, semnalându-i împotmolirile dela Sulina cer sarcini financiare noi.

România a dat 500 milioane în 1941- 1942 și 500 milioane în 1942 / 1943. Este timpul ca Germania să ne acorde credite speciale în mărfuri și să reglementăm taxele ca să se poată acoperi din încasări cheltuelile.

Am discutat apoi problema regimului Porților de Fier, arătându-i că nu pot primi ca în acest regim să se introducă și Germania care nu este un Stat riveran la Proțile de Fier și să repetăm experiența făcută altădată de alte țări la Proțile de Fier.

Dl von Ribbentrop în chiar prezența mea, a dat dispozițiuni ca să se comunice ministrului Martius la Viena că este de părere ca chestiunea regimul Porților de

de Fier și a participării Reich-ului să nu mai fie discutată, cel puțin până la sfârșitul ostilităților.

Am discutat apoi situația schimburilor germano-române.

I-am arătat D-lui von Ribbentrop modul cum merg livrările petrolului și greutatea de finanțare ale producției de petrol și ale exportului.

I-am prezentat situația emisiunilor Băncii Naționale și amenințarea inflației, desorganizarea prețurilor și dezechilibrul Statului, insistând pentru ca prin aur, devize și participațiuni să putem obține o colaborare tehnică și o acoperire pentru Banca Națională, iar prin livrări de mărfuri, să putem ajunge la absorbirea acestor lei de pe piață.

Am cerut întocmirea planului financiar, arătând că conturile de credit german se ridică mereu și singura cale de atingere a lor este armamentul, care în realitate duce la epuizarea Poporului Român dacă ar continua să-și dea bogățiile lui, ca să nu primească în schimb decât armament care se pierde pe câmpul de luptă.

Am pus apoi problema prețurilor germane și române și a jocului de prețuri, gravitatea consecințelor ridicării prețurilor germanefată de prețul petrolului care este mai mult fix, cu vagi deviații ; și am discutat o serie de alte probleme tehnice care figurează pe programul negocierilor, asupra cărora nu mai insist.

În general , Dl. von Ribbentrop mi-a arătat o înțelegere și cordialitate deosebită, preocupat de probleme europene cu o sinceritate pe care mă simt obligat să n'o mărturisesc nici în chiar aceste note ale Departamentului, rămânând să revin asupra lor mai târziu.

După aceea Dl. von Ribbentrop mi-a făgăduit toate efortările pentru înțelegerea drepturilor politice și mai ales pentru soluționarea imediată a chestiunilor economice și financiare ale României, precum și intervențiunea sa pentru satisfacerea unor cereri militare și în orice caz a cererilor de armament.

Discursurile au durat până târziu noaptea.

Laplecarea, după ora 12, am primit vizita D-lui Schmidt, Directorul Presei Germane, care a venit să-mi prezinte scuze pentru incidentul din Mai și să explice că niciodată nu s'a gândit să jignească Guvernul Român și cu atât mai puțin pe mine personal prin ori ce fel de declarații, dar că numai intriga și intervenția ungară a dat acest caracter unor simple intervenții de prietenie personală pentru Dl. Ciordaș.

X

X

X

A doua zi dimineață, în ziua de 23, înaintede plecarea la Marele Cartier al Fűhrer-ului, am discutat cu Dl. Clodius unele probleme.

X

X

X

În drum spre Marele Cartier al Fűhrer-ului, am discutat cu Ambasadorul Riter toate problemele, Dl. von Ribbentrop plecând cu avionul dela un cartier la cealalt pentru a informa pe Fűhrer asupra obiectului discuțiilor noastre.

Dl. Ambasador Riter mi-a vorbit cu mult respect despre armata română, despre opera Mareșalului Antonescu, despre strădania Guvernului și despre prăpria mea strădanie care au produs efecte de stimă în Germania, putând oricând conta pe o dreaptă măsurare a eforturilor noastre.

D-Sa mi-a vorbit despre sfortările pe care le făcusem în ajun, mergând la Marele Cartier pentru a pune problemele militare pe care le ridicasem eu în ajun și asupra cărora Dl. Col. Davidescu și Generalul Gerstenberg au dat toate relațiile.

Darea de seamă a discuțiilor D-lui Col Davidescu este anexată la această convorbire.

Deasemenea, nu mai repet punctul de vedere care au fost discutate cu acest prilej de mine, în afară de evocarea lor generală, întrucât asupra tuturor am depus

note separate care figurează în dosarul acestei vizite și pe care l-am dezvoltat oral, unele foarte amplu.

+ + +

Mergând la Föhrer am insistat în special pe elementele militare.

Am arătat primejdia în care ne găsim față de Ungaria și Bulgaria care și-au conservat forțele militare, la care și-a răspuns: "puteți conta pe numeroasele divizii germane care sunt gata să respecte semnătura dată și pentru garantarea teritoriului Dvs. și propriul lor prestigiu.

Ungaria nu va îndrăzni să vă atace "

I-am spus Föhrer-ului Adolf Hitler că dacă Germania reprezintă o națiune întreagă care prin Național-Socialism s'a creiat din nou și a dăruit o armată - fiindcă în Germania armata este a Național Socialismului și nu Național Socialismul al Armatei - și dacă Föhrer-ul însuși are împrejurul lui nu numai armată, dar toată elita Național Socialistă formată în timp de tece ani de luptă și organizare, în România nu există decât Mareșul Antonescu care poartă marea răspundere istorică și pe prestigiul lui reazimă toată răspunderea formală. Si alături de el sunt eu care port, și trebuie să port o răspundere tehnică.

Am datoria deci să atrag atenția asupra tuturor primejdiilor și situațiilor care ar putea tulbura viitorul țării mele.

I-am arătat Föhrer-ului că este o datorie pentru mine să-i arăt că Neamul Românesc urmărește o tenacitate scopul real și final al unității sale fiindcă legea pământului n'o scrie legile războiului.

De aceea, însă nu insist de data aceasta prea mult.

Ii atrag însă atenția că trebuie luate măsuri pentru descongestionarea frontierei românești, sau întărirea României și nerisipirea forțelor sale în răsărit.

După aceea i-am arătat Führer-ului chestiunile militare pe care le discutase în ajun cu Dl. von Ribbentrop și care fuseseră în aceeași zi discutate la Marele Cartier, insistând asupra concentrării trupelor românești, într-o singură zonă și asupra dotării lor cu echipament de iarnă și material motorizat și blindat, precum și completarea dispozitivului românesc prin unități germane care să-i poată face situațiunea geografică și regiunea grav inferioară în care se găsește, totuși o regiune de trăit.

I-am spus Führer-ului că cred că este nedrept să se dea Națiunii Românești să apere cea mai periclitată regiune de pe frontul din răsărit și este prea greu pentru soldații noștri s-o facă.

În orice caz i-am atras atențiunea strategică în care se găsesc este dintre cele mai primejduite și i-am declarat Führer-ului că cred că concentrarea unităților noastre într-o singură regiune, a organizării lor din vreme, înainte ca iarna să vină ar putea să ajute conservarea noastră, altfel ne pierdem armata.

I-am spus Führer-ului că din ajun Dl. von Ribbentrop, primind punctul meu de vedere în mare parte, dăduse prin Ambasadorul Ritter dispozițiunea ca unele din diviziile angajate în Caucaz să fie retrase și altele să fie concentrate în acea regiune.

Iar Führerul Adolf Hitler mi-a făgăduit că va completa cu divizii motorizate și blindate situația acestor unități, deși nu va merge la o concentrare unitară a lor într-o altă regiune, fiindcă este prea târziu ca acest lucru să mai fie schimbat.

În ce privește apărarea anti-aeriană, Führer-ul mi-a arătat că înțelege dificultatea apărării teritoriului împotriva bombardamentelor aeriene și mi-a arătat că va trimite totuși avioane de vânătoare pentru apărarea noastră și va instala o rețea de la coasta Mării Negre bulgară până la coasta noastră și Plocești cu acest scop.

Cu acest scop i-am cerut Führer-ului ca să dea dispozițiuni Mareșalului Keitel, care era prezent la

converbiri, ca să se completeze armamentul cerut de trupele noastre, să ni se dea echipament și armament cu care să putem face față envoilor de instruire ale armatei, încercând în același timp și refacerea unora din unitățile distruse.

Führerul mi-a făgăduit toată înțelegerea și chiar în fața mea a dat dispoziții Marelui Cartier al Führer-ului, Dl. von Ribbentrop mă anunțase că Führerul îmi va face o expunere.

La sosirea mea la Marele Cartier al Führer-ului, Dl. von Ribbentrop mă anunțase că Führerul îmi va face o expunere.

Mi-a spus că aceasta înseamnă că de data aceasta Führer-ul dorește să vorbească mai mult cu mine, știut fiindcă atunci când Führer-ul dorește să evite discuțiunea cu cineva a anumitor probleme, preferă să expună el situația.

Pregătisem pentru Führer o carte cu dedicație în care am spus : "Omului pe care se reazăm onoarea unui secol, liniștea Europei și dreptatea Tării mele".

Führerul deschizând cartea și văzând dedicația a avut un gest de tresărire, după care mi-a dat mie cuvântul.

La început ca și la sfârșit am insistat asupra primejdiilor și drepturilor Neamului Românesc ca și asupra greutăților și jertfelor militare pe care le facem.

În ce privește problemele economice și financiare le-am expus sumar.

Am arătat că suntem amenințați de inflație datorită finanțărilor exportului și nevoilor germane din România;

Am arătat că suntem amenințați de inflație datorită finanțărilor exportului și nevoilor germane din România;

Că suntem în primejdie de a epuiza rezervele noastre de petrol;

Că pe de altă parte suntem expuși la un dezechilibru grav din împrejurarea că se secătuește economia națională din exporturi de petrol, cereale și altele în aceeași măsură în care inflația agravează situația și în care Statul Român nu primește în schimb nimic, sau materii prime foarte

scumpe, de fier, intrând toate în producția de armament, ci nu mărfuri care să poată absorbi de pe piață moneda și întreține activitatea și producția.

I-am cerut sprijinul pentru aceasta și i-am spus că Dl. von Ribbentrop mi-a făgăduit elaborarea unui plan economic și financiar pentru echilibrarea schimburilor și acoperirea emisiunilor.

Führer-ul a spus că dă tot sprijinul în această direcție.

+ +
+

Condus de Dl. von Ribbentrop la Aeroport am avut timpul să discut din nou îndelung cu dânsul, reluând problemele europene.

I-am vorbit deschis că nu cred că o soluție imperială în Europa este posibilă și că dimpotrivă ar putea să ducă la prăbușirea Europei.

I-am amintit exemplul lui Iuliu Cezar, care, a distrus Imperiul Roman prin nerespectarea particularităților naționale a grupurilor și instituțiilor naționale, căutând să uniformizeze totul.

Acest lucru a înlesnit năvălirea barbarilor, Asia fiind vulcanul care a aruncat lava mulțimilor sale asupra Europei, ori de câteori n'a găsit nicio rezistență.

I-am vorbit apoi despre necesitatea ca viața europeană să fie organizată fie pe bază de principii noi, fie rechemându-se fiecare popor la misiunea lui ; și am susținut nevoia unei colaborări mai întinse între țările europene.

Dl. von Ribbentrop, foarte cordial, mi-a spus că înțelege perfect această și că va convoca, chiar pornind la Berlin, o nouă reuniune ca să marcheze un nou an dela semnarea Pactului Tripartit și mai târziu va examina și problema unor alte manifestări europene.

Atunci când eu i-am dat exemplul despre un pact politic care ar putea fi încheiat, la început bilateral cu aluzia de adeziune pentru celelalte țări, pentru ca totuși

să se înceapă într'un fel a se cunoaște și a se cimenta ordinea europeană, Dl. von Ribbentrop mi-a spus că va examina chastiunea.

Foarte cordial, Dl. von Ribbentrop a avut cuvinte pline de amabilitate pentru Mareșalul Antonescu elogi pentru armata noastră, mărturisiri pline de stimă pentru Guvern și pentru opera Neamului Românesc în genere.

Mi-a vorbit, fără să fi deschis măcar cuvântul despre experiența legionară și despre evadarea Horia Sima, la care n'am răspuns decât amintind că Tara a trecut prin împrejurări grave, dar că sunt mulțumit că prestigiul Mareșalului și strădania noastră au putut să stăvilească și să asigure unitatea morală a Regatului.

Dl. von Ribbentrop mi-a vorbit plin de cordialitate despre intențiunea sa de a veni în România.

Convorbirea economică dezvoltată, ca și unele puncte din convorbirile mele figurează în procesele verbale ale Consiliului de Miniștri în care am expus aceste rezultate.

Toate acestea le anexez în extrase.

-....-

23 Ianuarie 1943.

46
47

SCRISOARE CATRE DOMNUL MINISTRU VON KILLINGER.

Excelență,

*Dictat și redactat personal de
D-l Profesor Kálmán Antonescu,
Vice-Președinte al Consiliului
de Miniștri și Ministru al
Afacerilor Străine.*

Cu prilejul vizitei la Marele Cartier, am avut onoarea să depun în numele Domnului Mareșal Antonescu, al Guvernului Român și al meu personal Excelenței Sale D-lui von Ribbentrop un Memorandum politic general, în afară de Memorandum-urile și Notele politice.

Deși prin acel memorandum am menționat atitudinea de permanentă provocațiune a presei ungare dela Septembrie și până astăzi și am citat în întregime pasagiile din cuvântările membrilor Parlamentului maghiar, care la sfârșitul lunii Noiembrie au făcut o adevărată demonstrațiune de amenințări împotriva României, susținând că trebuie să se repare greșala din 1940 de a nu fi ocupat întreg Ardealul și să pună Conferința de Pace în fața faptului împlinit sau în orice caz să se păstreze o armată de șoc de peste 1 milion de oameni cu care, în ceasul potrivit, Ungaria să-și realizeze aspirațiile naționale, adică ocuparea Transilvaniei și realizarea Coroanei Sfântului Stefan, consider ca o datorie să vă le depun și dvs. alăturat toate aceste manifestări, spre a lua cunoștință de ele cu rugămintea ca și în ceea ce vă privește să atrageți atenția Serviciilor Speciale ale Reichului ca să urmărească cu grije toate aceste manifestări.

În Memorandum-ul pe care, ca Ministru de Externe l-am întocmit la 11 Februarie 1942, cu prilejul vizitei D-lui Mareșal Antonescu la Marele Cartier am semnalat această acțiune și tendința politice externe maghiare, pe care din nefericire nu o văd decât continuând și întărită nu numai prin continuile atacuri de presă care întreține această atmosferă de ostilitate împotriva României dar și prin amenințările formale pronunțate în aplauzele întregii Camere de unii membrii ai Parlamentului Maghiar.

.//.

In Memorandum-ul remis la 11 Ianuarie 1943 D-lui von Ribbentrop, mi-am făcut datoria, ca Ministru de Afaceri Străine, să semnalez aceste stări, menționând că în ultima vreme, mai ales din cauza situației noastre militare - trupele noastre fiind în Răsărit - am fost silit să fac o politică de conciliere față de Ungaria, spre a evita incidentele, cu atât mai mult cu cât în modul cel mai onest și mai adânc consideram că primejdia comunistă este atât de gravă, încât ea primează asupra oricăror neînțelegeri.

După convorbirea avută de Președintele Kallay cu Dl. Ministru Filotti, când i-am vorbit acestuia de încăerarea româno-ungară în momentul când frontul din Răsărit se apropie și i-a adăugat la aceasta ipoteza pe care o consideră totuși lipsită de sens că nu vede ce s'ar mai putea face în raporturile româno-ungare și se întreabă "dacă nu este prea târziu", am transmis totuși atât prin ministru, cât și prin însărcinatul de afaceri ungar la București D-lui Președinte Kallay simțământul meu de neliniște față de grava împrejurare internațională, întrebându-l dacă nu consideră ca o datorie față de istoria popoarelor noastre să privim conflictul româno-ungar cu tot realismul, fără ca acesta să însemneze însă o solicitare nedemnă.

Deși Ministrul Ungariei dela București a fost impresionat de această poziție diplomatică.

Deși Însărcinatul de afaceri s'a considerat foarte mândru ca îi revine răspunderea de a o transmite la Budapesta

Totuși răspunsul Președintelui Kallay a fost că urmează să încep prin a face declarațiune publică în care să exprim această dorință de ameliorare a raporturilor româno-ungare și după aceea Guvernul ungar va examina și va răspunde cu înțelegere.

Așa dar Guvernul Ungar, care a obținut teritorii fără luptă, Guvernul ungar care de atunci și până azi n'a făcut decât să ofenseze Statul nostru, Armata lui, Instituțiile lui, să lovească în permanență în România din Transilvania de Nord, să-i informeteze, să-i pună la jug, să-i chinuiască, Guvernul Ungar care a tolerat și tolerează ca presa ungară să ne atace zilnic, în timp ce eu am impus aci cel mai aspru armistițiu de presă unui popor lovit pe nedrept, tot Guvernul ungar este acela care așteaptă să fac declarații, exprimând dorințe de ameliorare a raporturilor româno-ungare.

Vă las să judecați singur, Excelență, câtă bunăvoință pune Guvernul ungar în ameliorarea acestor raporturi, atunci când știți bine că singura dată când am vorbit în public de această problemă a fost la 19 Martie 1942 și atunci pentru a răspunde unor succesive atacuri ale fostului Președinte de Consiliu ungar, întrebându-l chiar cuvintele acestuia și întorcându-l numai, fără ca de atunci să fi făcut o singură declarație politică împotriva Ungariei.

Cu toate acestea, între timp alți zeci de mii de refugiați au fost aruncați pe teritoriul nostru, Mareșalul Antonescu însuși a fost ofensat în presă și în manifestațiuni, Consulatul român a fost bătut la Cluj cu pietre ca și Episcopia și localurile românești, iar manifestații de stradă la Cluj au îndreptat spre București strigăte: "La București", "Vrem sânge valah"! etc.

Dvs. care sunteți aci, care vă dați seama mai bine decât oricine ce armistițiu nedrept am impus Poporului român și gajat într-o luptă dreaptă, Dvs. care știți că n'am răspuns la niciunul din atacurile de presă și manifestațiile pe care vi le-am adus la cunoștință vă puteți da seama în ce situațiune urmărește Președintele Kallay să pună Guvernul român și câtă dorință are de a se ajunge cu aceasta la o destindere, dacă vrea să-l pună în fața lumii ca solicitator al bunăvoinței dela Budapesta.

Totuși, declarându-i demn D-lui Ministru al Ungariei că găsesc că este potrivit ca atmosfera premergătoare unei destinderi. trebuie s'o creieze Budapesta și nu noi care am făcut totul pentru a o menține, că Dl. Kallay a făcut trei discursuri în care a atacat, direct și indirect România, sau a vorbit de Coroana Sfântului Stefan și de drepturile milenare maghiare și n'a primit din partea mea niciun răspuns, iar singura cuvântare pe care am făcut-o de doi ani și jumătate de când particip la Guvernarea Mareșalului Antonescu și deun an și șapte luni de când am Ministerul de Externe, n'a fost decât pentru a răspunde unor grave atacuri și numai repetând la București cuvintele rostite la Budapesta și nimic altceva decât aceasta. Totuși prilejul celor dintâi declarațiuni de politică internațională îmi voi arăta preocuparea față de primejdia comunismului și de întârzierea unității europene, voi arăta că Neamul românesc a răspuns totdeauna, chiar și la ură cu cea

mai lesă înțelegere atunci când a fost respectat și dreptul
le lui înțelese. Exact în aceeași zi în care făceam această
declarație, Ministrul Ungariei, "Uj Magyarasag", oficiosul ungur,
polemizând cu un ziar spaniol care a vorbit despre misiunea
civilizatoare a României. În 1919 la Budapesta, scria:

"Despre această râvnă salvatoare a armatei române
ar putea să vorbească mai mult cravașa generalului american
Bandholz, care i-a alungat pe fii războinici de pe scările mu-
zeului național din Budapesta tocmai când se pregăteau să sal-
veze colecțiile de artă maghiară",

Se știa că eu am făcut declarația că voi respecta
fără șovăire armistițiul de presă - ceea ce am și făcut - dar
că cer ca răbdarea să nu ne fie ofensată prin atacuri pe care
presa maghiară le ar face împotriva Regelui, a Mareșalului An-
tonescu și a Armatei române.

În aceeași zi în care mi se transmiteau mesagiul
Președintelui Kallay, se provoca, prin acest atac ofensator
la adresa Armatei Române și a acțiunii sale din 1919 cu totul
altceva decât o declarație împăciuitoare, știindu-se că am o-
biceiul să-mi respect cuvântul și să răspund la ofense.

În ziarul Pester Lloyd (oficiosul Guvernului) din 3
Ianuarie sub titlul "Teluri sovietice, țeluri maghiare", figu-
rează următorul pasaj ofensător la adresa României:

"Dar și în România Moscova crede a nu trebui să va-
dă un obstacol pentru politica ei de expansiune, căci această
politică are drept premiză - firește, neîntemeiat - victoria
militară.

"Iar în Kremlin politica română pare a fi apreciată
în sensul că ea știe întotdeauna să caute și să găsească ali-
biuri la puterile dominante ale zilei, lucru care pentru era
Societatea Națiunilor și perioada anterioară și ulterioră
servesc de exemplu".

Dvs. D-le Ministru, vedeți în România cât de anti-co-
munistă este populația și știți bine că chiar Guvernul Român
n'a confundat răspunderile sale politice cu o misiune mondia-
lă pentru ca să întrebinațeze un limbaj de provocățiune și o-
fensă inutilă în timpul acestui război, ea a urmat totuși legi-
le de onoare cu asprime și jertfe.

Veți înțelege cât de ofensător apare acest pasaj în

asemenea condițiuni.

Mai ales când aceasta vine dela poporul care iei datorește autonomia politică Habsburgilor și apoi a dăruit pe Habsburgi; a făcut politică de restaurare a Habsburgilor la Bazinul Dunărean, după ce îi dăruimase, ca să împiedice încheierea fr Germania; sprijinindu-se pe politica de restaurație, la Paris și la Londra, a început campania revizionistă la Gineva, la Societatea Națiunilor și în special la Londra, cu sprijinul Lordului Rothermeer, pentru ca să-și declare fidelitatea și să obțină rezultate la Berlin și la Roma, - Societatea Națiunilor; după ce a luat fără luptă pământurile Transilvaniei noastre, încheiat ocult cu Moscova și făcând cu Bulgaria Belgradul, tratate și acorduri ostentative, câteva zile înaintea gravelor evenimente din Serbia, iar acum vorbește despre misiunea apostolică pentru civilizația în contra comunismului, dar vor să păstreze o armată la sfârșitul războiului, desigur nu pentru ca să lupte în contra comunismului.

Vă spun toate acestea fără niciun sentiment de ură, fără dorința ca să las să pătrundă în presa și în opinia noastră publică această legitimă reacțiune, dar pentru ca să i țelegăți și Dvs., că nu pot la infinit să primesc ofense aduse Guvernului și politicei noastre leale, rezemate pe atâtea jertfe, iar în această vreme guvernul ungar, care joacă pe toate tablourile, să ne mai facă și lecții de morală internațională.

Siatacurile presei maghiare continuă în fiecare zi.
Colecția alăturată v'o dovedește.

Am socotit de datoria mea să vă înformez Excelență,
asupra acestor stări de lucruri.

Deși purtând răsunderea grelelor amenințări din RĂ-
sărit Guvernul nostru își dă seama că în împrejurările de azi
nu poate reacționa.

Aceasta însă nu însemnează că faptele nu există și
nu trebuie să atragă toată atențiunea.

Primiți, Vă rog Excelență, încredințarea deosebită
mele considerațiuni.

(SS) MIHAI ANTONESCU.

Bukarest, den 29 April 1943.-

Sorisoarea lui Ion Antonescu către Adolf Hitler.

Exzellenz,

Nach seiner Rückkehr vom Besuch bei Eurer Exzellenz, tat ich meine Pflicht - was für ~~mir~~ mich selbstverständlich war - den Sachverhalt der Dinge über welche unsere Gespräche geführt wurden zu überprüfen, insbesondere die Frage der verschiedenen Akten oder Initiativen der Aussenpolitik welche das Königlich Rumänische Aussenministerium belasten sollen.-

1.- Bezüglich der Tätigkeit in Spanien wurde behauptet, dass der rumänische Gesandte in Spanien eine für Deutschland ungünstige Haltung gehabt hätte; er hätte in Spanien nach dem er aus Bukarest kam geäußert, dass die Lage Deutschlands sehr ernst wäre und sogar, dass er die Grundlagen des allgemeinen Friedens oder des Friedens für Rumänien besprochen hätte.-

Aus den Akten und der Korrespondenz des Königlich Rumänischen Aussenministerium wird ersichtlich dass diese Behauptung nicht der Wahrheit entspricht.-

Am 1 April hat Herr von Killinger Herrn Mihai Antonescu im Auftrage des Reichsaussenministers von Ribbentrop die Information, dass der rumänische Gesandte in Madrid sonderbare Initiativen und Haltungen eingenommen hätte, zur Kenntnis gebracht.-

Am selben Tage hat Herr Mihai Antonescu Madrid folgendes Telegramma entmandt:

" Herr von Ribbentrop liess mir die Mitteilung machen, dass aus einer aus Madrid stammenden Information hervorgeht dass sie das Diplomatische Korps zusammen gerufen hätten um die Grundlagen des Friedens zu besprechen auf Grund der Mitteilungen die deutscherseits Marschall Antonescu und mir anlässlich des Besuches im Führer Hauptquartier gemacht worden wären.-

" Natürlich habe ich Seiner Exzellenz von Ribbentrop mitteilen dass um die Grundlage des Friedens besprechen zu können, ich diese hätte kennen müssen, was jedoch nicht der Fall ist.-

" Ich vermute es handelt sich um eine Intrigue, weswegen ich Sie informiere und bitte solche zu vermeiden. Antworten Sie bitte was zu solch einer Deutung hat führen können und finden sie das Mittel, ohne eine nutzlose Demütigung die Intrigue Blosszustellen und dem deutschen Gesandten ihr Erstaunen auszudrücken".-

ss. Mihai Antonescu

Am 6 April antwortete der rumänische Gesandte im Madrid fol-
Seiner Exzellenz dem Führer Adolf Hitler

gendes :

" Ich danke Ihnen verbindlichst für Ihr Telegramm Nr. 1790. Die Intrigue war offensichtlich und ungeschickt, durch die Reihe von Albernheiten und ich habe dem Geschäftsträger Hencke seinerrataunen musgedrückt und er hat mich nocheimal gebeten Ihnenssine Veruhung und seine Dankbare Errinerung zu Übermitteln.-

Er versicherte mich dass keiner von seinen zahlreichen Mitarbeitern ein einzigen Wort über all diesses gehört hätte und dass er heute selbst Herrn von Ribbentrop ein Telegramm übersenden würde um im Gegenteil die deutschfreundliche Gesinnung in welcher ich die Lage wei meiner Rückkehr aus Bokarest geschildert habemzu zeigen."

ss. Dimitrescu

Am 13 April entsandte Herr Mihai Antonescu dem Gesandten in Spanien von neuem folgendes Telegramm:

" Berichten Sie bitte telegraphisch, ob Sie die Grundlagen des Friedens mit Bezug auf Deutschland oder eines Sonderfriedens Rumäniens besprochen habt.-

" Die madjarische Intrigue stellt wahrscheinlich Ihre Tätigkeit in Madrid als eine Initiative für den europäischen Frieden dar. Da ich mir nicht vorstellen kann dass Sie irgend eine Unvorsichtigkeit begehen konnten, und wie es sich sicherlich nur um eine intrigue handeln kann, bitte ich Sie die Lage dorten zu klären. Ich meine es wäre angebracht dass Sie noch einmal Herrn Geschäftsträger Hencke sprechen.

" Ich erwarte dringend Ihr Antwort".-

ss. Mihai Antonescu

Er erhielt die Antwort:

" Ich dementiere kathegorisch die Behauptung die Grundlagen eines Friedens mit Beug auf Deutschland mitgeteilt oder den Sonderfrieden Rumäniens besprochen zu haben.-

" Die von mir geschilderte Lage, als Folge der verschiedene Besprechungen in Bukarest, ist zussmennfassend folgende :

1.- Die einzige gegenwärtige undz ukünftige Gefahr stellt der russische Kommunismus und Imperialismus dar. Sein Sieg würde die Bolschevisierung des Kontinents darstellen.-

2.- Der einzige feste Schilddgegen diese Gefahr ist ein mäsh-tiges politisches und militärischen Deutschland.-

3.- Mainem Eindruck nach kann Deutschland in keinem Falle ohne seine gegenwärtigen Führer bestehen.-

4.- Eine derartige Umwandlung könnte nehmen mit den Leitern

Deutschlands ersah - auf Grund von rumänischen als auch spanischen Aussagen - dass Hitler kein Tyran ist, wie ihn die feindliche Propaganda darstellt, sondern ein Führer welcher eine nützliche Zusammenarbeit der europäischen Völker wünscht.-

" Wir glauben nicht an die Absicht Deutschlands diese Völker zu unterdrücken.-

" Es wäre vielleicht notwendig eine Formel europäischer Zusammenarbeit der überwältigenden Gefahr der Bolschewisierung des Kontinents gegenüber aufzustellen.-

Herr Geschäftsträger Hencke den ich gestern von neuem sprach versicherte mir kategorisch dass ihm diesbezüglich weder aus Berlin noch aus Madrid Informationen zukamen.-

Meine Beharren auf die Gefahr des Bolschewismus machte tiefen Eindruck. Die diplomatischen Kreise, hauptsächlich die spanischen mit den Aschenmächten befreundeten, betonen sowohl die Nützlichkeit einer solchen Tätigkeit, als auch die Aufgabe Rumänien dieselbe fortzusetzen.-

" Ich schliesse folglich - neben der höchstwahrscheinlichen madjarischen Intrigue - die Möglichkeit einer tendenziösen Tätigkeit im Einklange mit einem oder mehreren Englands - freundlich eingestellten Ministern nicht aus, welche danach trachten den Sinn meiner Erklärungen zu fälschen und mich in Berlin zu kompromitieren. Die Verbündeten könnten auf diese Weise einen Agenten welcher durch das Land er vertreten, und durch seine zahlreichen und vertrauensvollen Beziehungen, seinem Mut und Überzeugungsgabe ein viel geachteter Gegner ist als viele deutsche Agenten.-

Das Lieblings Thema der englischen Zeitungen und Propagandas ist gegenwärtig die Verminderung der russischen Gefahr".-

2.- Bezüglich der Tätigkeit in Bern:

Am 17 März hat der Gesandte Lahovary aus Bern Herrn Mihai Antonescu ein Telegramm geschickt über seine Unterhaltungen mit den Päpstlichen Nuntius und den anderen befreundeten Gesandten aus Bern, Unterhaltungen die der rumänische Gesandte gehabt hat, als eine Folge der deutsch - italienischen Erklärungen aus Rom und der Rede vom 14 März des Herrn Dr. Goebbels, und angesichts der Gefahr, dass der Besuch des englischen Aussenministers in Washington, bekannt für seine philowietische Einstellung, die Haltung der Vereinigten Staaten Russland gegenüber schwächen würde, u.s.w.-

In diesem selben Telegramm führt Gesandten Lahovary an: " Ich

habe mitgeteilt, dass ich keine Instruktionen habe dass ich mich nur persönlich informiere".-

Nach Ansicht des Päpstlichen Nuntius und der anderen Gesandten, sollte man eine anti - kommunistische Erklärung der kleinen und ~~mittleren~~ mittleren, mit der Achse verbündeten Staaten abgeben eine andere die - " grosso - modo" auf denselben Grundsätzen beruhende Erklärung der kleinen und mittleren Neutralen Staaten.-

Der Päpstliche Nuntius machte den Vorschlag - wie dieses Telegramm berichtet - dass Rumänien mit den kleinen und mittleren Verbündeten der Achse verhandeln solle, gleichlaufend mit dem Vatican der seitherseits mit den kleinen und mittleren neutralen Staaten diesbezüglich die Verbindung ausnehmen würde.-

Am selben Tag hat Herr Mihai Antonescu dem bekannt war, dass unser Gesandter in Bern ein Bewunderer Deutschlands ist, wo er studiert hat, diese Vorschläge als merkwürdig findend geantwortet, dass solch eine Initiative nur in dem Fall interessant wäre wo der Vatican diese sich eigen machen würde.-

Durch das Telegramm Nr.1479 vom 19 März da der rumänische Gesandte in Bern dringend eine Antwort ersuchte, antwortete ihm Herrn Mihai Antonescu mit Zurückhaltung folgendes:

Am 15 April (d.h. in einem Monat) werde ich in Rom sein. Ich werde mich informieren und die der Diplomatischen Aktion von der Ihr Telegramm Nr.863.996 berichtet prüfen.-

In dieser Weise wurde die Initiative des Gesandten in Bern aufgehalten indem Herrn Mihai Antonescu nur die Möglichkeit verblieb sich am 15 März wo er sich nach Rom hätte begeben sollen, unmittelbar über die Möglichkeiten solch einer Initiative zu informieren und die Absichten des Vaticans kennen zu lernen.-

Herr Mihai Antonescu hat sofort den Gesandten Killinger zu sich gebeten und ihm ersucht die Vorschläge des Gesandten in Bern, Seiner Exzellenz von Ribbentrop zu übersenden. Herr Mihai Antonescu fügte hinzu:

" Solch eine Initiative obwohl sie gemäss des Berichtes des Gesandten in Bern und meiner Unterhaltungen mit den anderen Gesandten die Lage der Achse durch die Stellungnahme dem Kommunismus gegenüber zu stärken verfolgt, glaube ich angesichte ihres europäischen Charakters der Standpunkt Seiner Exzellenz von Ribbentrop kennen zu müssen da ich jedwede Missverständnis im Falls wo die Initiative ergriffen würde, vermeiden möchte.-

Vier Tage später liess Gesandter von Killinger die Antwort Seiner Exzellenz von Ribbentrop überbringen.

Herr von Ribbentrop war der Meinung dass solch eine Initiative nicht angebracht wäre, da die neutralen Staaten sich dazu nicht einlassen würden.--

Herr Mihai Antonescu teilte mit, dass er die Initiative nicht ergreifen werde, weil er tatsächlich nicht weiss, welche die Haltung der neutralen Staaten sein würde, obwohl am Ende des Jahres 1941 und Anfang 1942 gemäss seiner Informationen einige Neutrale sich angeschlossen hätten.--

Auf jeden Fall war der Vorschlag des rumänischen Gessandten in Bern die Initiative der gemeinsamen Erklärung für die Staaten des Drei-Mächtepaktes zu ergreifen und nicht zür eine der Neutralen, den die Initiative für diese letzte, hätte vom Vatikan ergriffen werden sollen.--

Es wurde also nichts unternommen was nicht mit den Grundsätzen unserer Aussenpolitik im Einklang wäre.--

3.- Aus den Gesprächen mit dem Turkischen Gesandten, aus den nach Ankara entsandten Telegramm und aus den Besprechungen mit seiner Exzellenz von Killinger (all diese sind bei dem Aussenministerium aufgestellt) geht hervor:

a) dass Herr Mihai Antonescu gegenüber der Türkei ab 1941 bis heute eine Haltung der freundlichen Erwartung gehabt hat und Seine Exzellenz von Ribbentrop durch Exzellenz von Killinger über den türkischen Standpunkt stets informierte.--

b) während der Zeit des russischen Vorrückens -Dezember 1942- Februar 1943 -- hat Her Mihai Antonescu die Haltung der Türkei kennen wollen (angesichts der Gerüchte dass die Türkei ihre Einstellung zu ändern beabsichtigt) und erhielt von Herrn Saracioglu und Menemenioglu die Versicherung dass sogar in Falle wo die Haltung der Türkei 100% den Verlauf des Krieges beeinflussen könnte, wurde sie nicht einmal in den letzten 24 Stunden im Kriege eintreten, wenn auch die Lage Deutschlands sich verschlechtern würde, denn sie glaubt kein Interesse zu haben Ihre Neutralität zu verlassen und für das Slaventum und die Anarchie zu arbeiten.--

Im Augenblick wo die Frontlage die Türkei zu beunruhigen begann, hat der Türkische Gesandte in Bukarest ist Herrn Mihai Antonescu über die Norwendigkeit einer gemeinsamen Tätigkeit auf dem Balkan gesprochen, welche der Gefahr der Anarchie oder russischen Landung entgegenstreben könnte, über die Tätigkeit von Mihailovich die ebenfalls anti kommunistisch wäre, über die Interessen Deutschlands

und Italiens die Ordnung auf dem Balkan zu sichern und schliesslich über die Notwendigkeit dass die Türkei Bulgarien und Rumänien ihre Interessen, angesichts der Gefahr aus dem Osten, gemeinsam betrachten. Die Stellungnahme Herr Mihai Antonescu war auf die baldige Beilegung der rumänisch - bulgarischen Angelegenheit zu drängen und die ungarisch . rumänische Spannung trotz der Schwierigkeiten, zu mildern, indem er Budapest mitteilen, liess, dass im Augenblick wo schwere Verantwortungen auf den beiden Ländern lasten, die Erschwerung der gegenseitigen Beziehungen nicht im Einklang mit dem Interesse der nationalen Erhaltung sein können.--

Als die Zusammenkunft von Adana und die Aussagen in der türkischen Kammer den Anschein gaben, dass die Türkei zu einer Änderung ihrer Einstellung geneigt wäre stellte Herr Mihai Antonescu seine Anfrage an Ankara und erhielt die Antwort dass die Türkei keineswegs die Absicht hätte die Neutralität zu verlassen, dass die getroffenen Massnahmen von der Stellung der Isolation bedingt wären und dass durch diese die Türkei um ihre Selbstständigkeit zu retten und keinesfalls die Einstellung Deutschlands gegenüber abzuändern verfolgt.--

Herr Mihai Antonescu hat in aller Offenheit und Aufrichtigkeit die Informationen Herrn von Killinger zusammen mit den Erläuterungen des Türkischen Gesandten mitgeteilt und gebeten diese Seiner Exzellenz von Ribbentrop zu übersenden.--

4.-- Die Beziehungen mit dem übrigen neutralen Staaten haben hauptsächlich darauf bestanden diese ständig über die kommunistische Gefahr und der Notwendigkeit einer europäischen Einheit zu unterrichten. Selten und nur um die gegen Rumänien gerichtete ungarische Propaganda zu bekämpfen sind andere Themen angeschlagen worden.--

Schweren gegenüber wurde kein Schritt unternommen.--

Gegenüber Spanien und der Schweiz wurde ebenfalls, ausser den abgeführten nichts unternommen.

Gegenüber dem Vatikan und Ministerpräsidenten Salazar wurde bloss auf die Gefährdung der Kirche selbst und auf die kommunistische Gefahr hingewiesen.--

" Die an Salazar gerichteten Noten " durch den Direktor der Stenographen Simionescu sind einfache Betrachtungen über die Frage der asiatischen Gefahr, über den Mangel an Solidarität der europäischen Völker und der Religion.--

Es sind Anschauungen welche Mihai Antonescu aufrichtig seine Gedanken einem Denker über die Sendung Deutschlands im Kampfe

gegen den Kommunismus mitteilte, und nur einige Betrachtungen über den Eintritt Rumäniens in den Krieg hinzufügte.--

Herr Mihai Antonescu hat mich versichert, dass die Bekanntmachung dieser Noten keinesfalls seine moralische Stellung beeinträchtigen würde.--

Herr Mihai Antonescu hat doch, angesichts der Deutungen die um die Reise seiner Stenographen gemacht wurden, sofort angeordnet diese Noten, die am 13 April noch nicht übergeben waren, dem Präsidenten Salazar nicht zu überreichen.--

Vor einem Jahr hat sich Herr Mihai Antonescu tatsächlich mit einigen neutralen Gesandten über die Notwendigkeit eines europäischen Zusammenwirkens, angesichts der kommunistischen Gefahr unterhalten.

Er war damals der Auffassung, dass gleichlaufend mit der militärischen Aktion an der Front Besprechungen zwischen den Verbündeten und auch neutralen europäischen Staaten geführt werden könnten um die allgemeinen Aufgaben Bestrebungen und Interessen festzulegen.--

Er dachte dass die Tätigkeit der Organisation Europas nicht im Gegensatz mit der militärischen Aktion wäre, indem man diese letztere auf die Interessengemeinsamkeiten zwischen den verschiedenen Staaten würde man nur die Kampf- und Widerstandskraft derselben stärken.--

Über diese Auffassung hat Herr Mihai Antonescu manchmal mit den italienischen, schwedischen und dachschweizerischen Gesandten gesprochen und auch Präsident Salazar diesen Standpunkt mitteilen lassen.--

Während der letzten Monate, hat er diesbezüglich nichts unternommen ausser der Mitteilung die er neulich in diesem Sinne der italienischen Regierung machte.--

Dieser Standpunkt ist ein Ergebnis eines durch Jahre hindurch geformten, loyalen Glaubens und keineswegs eine Marktware oder diejenige des politischen Abendteuers.--

Mihai Antonescu dachte, dass die offensiv Aussage seiner Auffassung, welche auf der Erfahrung der Geschichte und auf dem Gefühl ~~der Erfahrung der Geschichte und auf der~~ der Ehre beruht nicht als Abendteuer oder als Verrat betrachtet werden kann.--

Er lenkte meine Aufmerksamkeit darauf, dass er in meiner Anwesenheit Herrn vom Ribbentrop am 12 Januar gesagt hat - wie sicherlich Gesandter Schmidt sich aufgeschrieben haben muss - " fassen Sie bitte Exzellenz diesen Standpunkt nicht als Ehrgeiz oder als

Übermut auf. Es handelt sich um die "Überzeugung eines Mannes, der 15 Jahre lang an die Organisation Europas gedacht hat und die junge rumänische Generation darüber gelehrt: für Europa muss etwas gemacht werden, damit es nicht zu Grunde geht."

Ich wiederhole meinen im September ausführlich dargestellte Standpunkt und ersuche Eurer Exzellenz an Kongressen und Plänen für die Organisation Europas zu denken."

5.- Bezüglich der englische Pässe, habe ich mich erkundigt und kann bestätigen dass diese Nachricht nicht der Wahrheit entspricht."

6.- Aus keinem Akt des Außenministerium geht hervor, dass ein rumänischer Gesandter in einer europäischen hätte und auf keinen Fall hat einer dieser Instruktionen schriftlich oder mündlich oder irgend einer Art erhalten solche Fragen zu besprechen. Niemals wurde weder in Namen Deutschlands oder anderen gesprochen, noch die Frage des Friedens für Rumänien gestellt."

Unsere Gesandten wiesen genau dass die Fragen, eines anderen Staates nicht von uns gestellt werden können, wir würden auch nicht erlauben, dass unsere Angelegenheiten ohne unsere Teilnahme gesprochen werden -- und Exzellenz können sich vorstellen, dass eine Selbstverständlichkeit gegenüber einer Grossmacht wie Deutschland nicht ausseracht hätte gelassen werden können."

Niemals also und kein rumänischer Gesandter hat jemals über den allgemeinen Frieden gesprochen oder die Bedingungen des Friedens mitgeteilt und niemals wurde der Gesanke oder der Wunsch eines Sonderfriedens für Rumänien geäußert."

Wer das Gegenteil behauptet, der tut es ohne Achtung für die Wahrheit und für das Gefühl der Ehre. Dar über bitte ich Eure Exzellenz keinen Zweifel zu heben."

Unter diesen Umständen tue ich meine Pflicht Eure Exzellenz zu informieren, dass im Falle wo jemand eine andere Aussage haben sollte als die hier angeführte, so sind die Gegebenheiten auf welchen diese beruht das Ergebnis einer falschen oder tendenziösen Nachricht oder einer Intrigue. Bei der Konferenz für Außenpolitik (20 März 1943) wo der Präsident der rumänischen Akademie, die Direktoren der Universitäten 5 ehemalige Minister, 2 ehemalige Ministerpräsidenten und alle Geschichtsprofessoren der rumänischen Universitäten teilnehmen, erklärte Herr Mihai Antonescu: "Ich habe an Seite Deutschlands und Italiens Verpflichtungen unterschrieben, wodurch ich die Interessen

. / .

meines Landes geschichtlich und für die Dauer zu sichern versuchte. Ich habe alles für die beständigen Rechte der Nation gemacht. Niemals werde ich vor meinen Studenten treten, wenn ich auch niemals sehr in der Öffentlichkeit erscheinen werde, um etwas anderes zu vertreten als meine Unterschrift vertrat".-

Von Anfang an, als mir die Gegebenheiten und Deutungen über bestimmte Fragen vorgelegt wurden, teilte ich Eurer Exzellenz meiner Überzeugung mit, dass es sich nur um im Guten Glauben getan wurden handelt.-

Ich behalte diese Überzeugung
Es handelt sich nicht um meine Ehre

oder wandiejene eines anderen.-

Es geht um die Ehre und die Interessen meines Landes.-

Nach Überprüfung des Schverhalts behapte ich fest:

Diese Ehre und diese Interessen dürfen nach dem was das rumänische Volk getan hat, nicht durch Intriguen oder Missverständnissen auf ungerechte Weise gefährdet werden".-

Ich hielt es für meine Pflicht diese Erläuterungen Eurer Exzellenz zu überseunden, trotz des schweiren moralischen Lage, denn ich war überzeugt dass unangebrachte Handlungen nicht unternommen wurden.-

Ich ergreife diese Gelegenheit um Eurer Exzellenz nochmals meine tiefe Bewunderung und seine treuen Gefühle auszudrücken.-

Ihr ergebener

Marschall Antonescu
Staatsführer Rumäniens.-

(61)
București, 29 Octombrie 1943

Scrisoarea lui Ion Antonescu către Adolf Hitler

Excelență,

Vă mulțumesc pentru informațiunile ce-mi dați în legătură cu situația frontului și amenințarea rusă din sectorul Kremenciuc.

1/ V'am vorbit întotdeauna deschis și o voi face și de data aceasta pentru a vă răspunde la întrebarea ce-mi puneți, dacă față de agravarea primejdiei, nu s'ar cuveni să dăm de îndată o nouă contribuție militară.

Excelență, am conștiința că Românii au făcut până azi doate dovezile voinței lor de apărare și că au servit civilizația europeană atât pe planul militar cât și pe cel economic.

În 1942 am adus o însemnată contribuție militară, ducând pe câmpul de luptă toate rezervele noastre de oameni și materiale, cu toate că bătălia dela Odessa, ca și luptele din Ucraina, din Crimeea și Cuban însemnaseră serioase pierderi pentru noi.

Eram încredințat atunci că și vecinii noștri vor contribui într-o măsură cel puțin egală cu a noastră, fiindcă noi pierdusem teritorii nedrept, iar alții le câștigaseră fără luptă.

Pierderile pe care le-am suferit, în special în Noiembrie și Decembrie 1942, s'au datorat în mare parte și faptului că aceste unități nu avuseseră nici timpul

./...

62

unei instrucțiuni complete nici mai ales materialul necesar de natură să facă aceste unități apte pentru condițiile grele ale războiului cu URSS, mai ales în regiunea geografică ce le fusese destinată.

Pierderile dela sfârșitul anului 1942 rămân însă un învățământ greu pe care sunt sigur că Excelența Voastră îl va înțelege atunci când i-l prezint cu toată lealitatea și răspunderea mea de soldat.

Am pierdut atunci multe unități, desigur datorită luptelor grele, dar și datorită inferiorității în care se găseau aceste trupe chemate la o luptă grea și într-una din cele mai grele poziții geografice și militare, cu o perioadă de instrucție destul de redusă, dar mai ales datorită inferiorității și insuficientei dotări de armament.

În Ianuarie 1943, și eu și colaboratorii mei am avut onoare să arătăm la Marele Cartier necesitatea ca aceste unități să poată fi reînnoite sau înlocuite, cerând ca să se pună la dispoziția României un minimum de armament cât și un minimum de dotare, pentru ca unitățile ce s'ar forma să poată fi în stare de luptă și pregătite pentru condițiile grele ale războiului de azi. Vă rog

Vă rog să cercetați care sunt materialele care au fost date României.

Deși România și-a respectat toate obligațiile privitoare la producția și exportul de petrol, veți constata Excelență că în afară de unele materiale care au fost trimise direct unităților din Crimeea și Cuban, ceea ce s'a trimis pentru armata noastră este cu totul insuficient și fără valoare.

./...

Din această cauză am fost silit să desconcentrăm, să demobilizăm și să trimitem la vatră efectivele pentru a economisi echipament și pentru a nu risipi un timp destinat instrucției, din cauza lipsei armamentului necesar.

Am făcut repetate stăruințe atât eu cât și Ministrul Afacerilor Străine și Marele Stat Major strângând totdeauna atenția asupra acestei necesități cu prilejul tuturor discuțiilor politice, economice și militare.

Azi, în așteptarea acestui material, unitățile noastre se găsesc în condițiuni atât de inferioare din punctul de vedere al instrucției și dotării că în nici un caz nu mi-aș putea lua răspunderea de a mă angaja la o contribuție românească, în situația de azi.

Pentru a putea instrui, forma unități și da armatei noastre o misiune trebuie ca mai întâi să primim armamentul necesar completării instrucției și unei dotări minimale fără de care aceste unități trimise în luptă ar îngroșa ne folositor valurile pierderilor.

În această direcțiune, mă simt dator să vă rog, Excelență, să țineți seama, nu numai de răspunderea pe care o am eu în fața armatei și a Națiunii, de datoria apărării Statului român, dar și de greutatea ce vom avea încă de întâmpinat pe frontul din Răsărit și să dați toată atenția cererilor ce am formulat Marelui Cartier privitoare la retragerea și conservarea diviziilor noastre aflătoare în Crimeea.

Sunt cele mai bune divizii de vânători de munte, sunt unități dotate cu material și cu instrucția completă, astfel că pierderea lor ar atinge nu numai interesele mi-

64

litare comune ale frontului , dar toată răspunderea mea, pentru că o asemenea pierdere ar veni după gravele pierderi din anul trecut , pe care Națiunea română le-a primit cu o durere , cu atât mai mare cu cât nu înțelegea de ce vecini noștri nu erau chemați să dea aceleași contribuții .

2/ In ce privește regimul Transnistriei , considera rea acestui teritoriu ca zonă de război și chestiunea dacă trebuie să ne mai punem sau nu problema câte trupe și servicii trebuie să intre în teritoriul Transnistriei , îmi fac datoria să răspund Excelenței Voastre următoarele :

România a făcut din 1941 și până azi cele mai oneste eforturi.

Războiul acesta costă România peste 300 miliarde le

In această vreme România a dat Germaniei peste 8 milioane de tone de petrol și a atins rezervele naționale amenințând cu epuizarea zăcămintelor sale.

Avem peste 350.000 de morți , răniți și dispăruți.

Reprezentăm o țară cu o ordine sănătoasă și cu o unitate temeinică , în care nevoile de finanțare militare sau economice germane și-au găsit întotdeauna sprijinul.

Nu știu dacă Excelenței Voastre i se spune întotdeauna adevărul despre această contribuție și despre condițiile ei ; că România are un sold creditor de peste 400 milioane de Rm. la Berlin și că ni s'a cerut să dăm Germaniei finanțări și mărfuri de cca. 140 miliarde lei din cari numai 30 miliarde lei ar urma să fie acoperite prin mărfuri și armament ?

Desigur este o datorie pentru noi ca să păstrăm o ordine economică pentru care ne-am trudit trei ani și pentru

65

aceasta trebuie să facem toate eforturile , chiar dacă nu suntem totdeauna înțeleși. Noi însă avem conștiința că nu o facem numai în interes egoist, ci că păstrând aici în teritoriul României liniștea, ordinea și echilibrul economic , noi slujim și interesele continentului care are sectoare adesea atât de grav amenințate de neliniște , de zordini și epuizări.

Aceleași principii ne conduc și în regimul Transnistriei .

Pe acest teritoriu noi am făcut o administrație de investițiuni și de intensificare a producției, reprezentând nenunțate miliarde, de care am lipsit economia națională într-o perioadă destul de grea când producția Țării era în scădere.

Punând problema serviciilor și trupelor care intră pe teritoriul Transnistriei , noi nu urmărim socoteli de contabilitate pentru a stabili cât pierde neamul românesc prin această acțiune economică în teritoriul Transnistriei - deși normal era ca acest teritoriu să dea și venituri după investițiile făcute- ; dar punem mai ales problema informațiilor indispensabile pentru a ști din vreme ce poate să mai reprezinte pentru noi teritoriul economic dintre Bug și Nistru.

Desigur, Excelență, venirea unor trupe pe teritoriul Transnistriei reprezintă , așa cum spuneți , o pavază în poarta României.

Ea trebuie să se facă însă în ordine și informându-ne din vreme , pentru ca să putem lua din timp toate măsurile .

66

3/ În ce privește trecerea căilor ferate din Transnistria în exploatare germană¹, spre a obține prin aceasta o sporire a traficului pe liniile Transnistriei, rog pe Excelența Voastră să reexamineze această chestiune.

După noi, nu este necesar ca această trecere să fie făcută.

Căile ferate din Transnistria au funcționat dela 1941 și până azi în modul cel mai mulțumitor subconducerea română.

Cererile germane au fost întotdeauna satisfăcute, și în tot acest timp nu am primit decât aprecieri elogioase.

Pentru perioada dela 1 Noembrie s'a fixat un program de transporturi precis între organele române și cele germane, Germanii punând câteva locomotive și materialul indispensabil la dispoziție, iar noi continuând a contribui cu materialul rulant și personalul existent la satisfacerea cererilor germane și îndeplinind toate lucrările pentru sporirea capacității de transport.

Stăruim în menținerea acestui regim.

Pentru că administrarea provinciei, organizarea producției și a vieții economice este strâns legată de exploatarea liniilor, astfel că întreaga administrație română ar ajunge să fie paralizată prin pierderea lor, ceea ce ar lipsi de sens și de prerogative ocupația românească, însemnând și o gravă pierdere față de investițiunile economice făcute acolo în doi ani.

Sunt sigur că cele mai bune aranjamente pot fi făcute între administrațiile căilor noastre ferate pentru organizarea unei colaborări care să perfecționeze situația

./...

de azi, fără să mai fi nevoie de înstrăinarea unei administrații pentru care nu am avut până azi decât cuvinte de laudă ; aceste bineînțelese dacă considerați încă oportună ocupația militară a acestui teritoriu și administrarea lui sub regia românească.

4/ Am luat act cu satisfacție că Excelența Voastră socotește că teritoriul României nu trebuie să suporte sarcina unor trupe sau etape germane.

Vă mulțumesc pentru aceasta, fiind că evitați României noi pierderi și servituți nefolositoare .

Eu v'am spus-o niciodată. Dar venirea și trecerea trupelor germane pe teritoriul român în 1940 - 1941 a însemnat o gravă răsturnare a ordinii economice și a avut consecințe de care ne-am resimțit mult timp .

5/ Ași voi , Excelență, să folosesc acest prilej pentru a vă mărturisi toată preocuparea mea sinceră și gravă față de evenimentele războiului ; și să vă amintesc regretul meu că România nu a fost pusă de mai multă vreme în situația de a-și libera răspunderile sale politice și militare pe alte frontiere , găsindu-se azi într-o inferioritate gravă față de propriile sale răspunderi , în ce privește apărarea graniței din Răsărit.

Când , în Septembrie, am avut satisfacția ultimei întrevederi cu Excelența Voastră, intenționam să vă supun un memorandum pentru a arăta poziția de conștiință a Neamului românesc, răspunderile mele și ale Guvernului regal român în fața Țării și a istoriei , precum și pentru ca și Excelența Voastră să poată avea o informație exactă asupra adevăratului aspect al problemelor internaționale ale României de azi.

./...

68

Desigur împrejurările de azi fac și mai greu considerarea acestor elemente politice, îmi dau chiar seama că împrejurările militare grele din Răsărit vă stăntesc atenția asupra acestei grave situații.

Am convingerea, așa cum în repetate ocazii Guvernul Regal Român v'a arătat, că totuși elementele politice trebuiesc ținute în seamă în orice împrejurare cât și pentru că cu lealitatea și simplitatea pe care le-am pus totdeauna în raporturile noastre, ași dori să înțelegeți poziția morală și răspunderile ce avem în fața viitorului.

Dacă vă trimit acest memorandum este pentru ca Excelența Voastră să înțeleagă mai bine pentru ce în afară de motivele militare arătate, însăși situația morală îngreuează poziția mea și a Guvernului în actualele împrejurări făcând ca trimiterea de noi trupe să fie un lucru care ne depășește.

Regret că nu am fost înțeleși la vreme și că nu am fost ajutați în cererile militare care ne-ar fi dat posibilitatea să instruim trupe pentru a le avea azi pregătite pentru cesaurile grele pe care le trăim și pentru altele care vor mai veni ;

După cum regret că n'am fost înțeleși și ajutați în străduințele noastre politice, lăsând ca Ungaria să-și păstreze vechea sa poziție, conservându-și toate unitățile și întreținându-i o producție de armament în creștere, iar pe de altă parte apăsând granița română și provocând veghile incidente de frontieră care ne poruncesc să avem ochii ațintiți asupra acestei primejdii spre a nu suferi rușinea vreunei agresii de care Ungaria este capabilă.

./..

Ce este mai grav este că Ungaria a fost continuu încurajată în această poziție atât pe plan militar, Ung păstrându-și toate forțele sale fără nici un sacrificiu, și pe planul dotării armatei, Ungaria primind materii și posibilități de dotare militară mai mari decât ale noastre pe plan economic, Ungariei care n'a avut sacrificiile noastre de război și se face mari avantagii.

Chiar recent i s'a dat Ungariei posibilitatea de a avea 5.500 vagoane de grâu și secară tranzit garantat în Germania, în timp ce României i s'au cerut exporturi de 140 miliarde lei pentru Germania cu contra partidă de numai 60 miliarde și i s'a refuzat asigurarea tranzitului pentru Elveția; deși noi oferim Germaniei în vorcontingent tot de 4 miliarde lei cereale, angajându-ne să trimitem ulte serioase cantități și cu toate că aceste exporturi, prin vizele obținute, ne-ar fi putut acoperi emisiuni, înlesnind astfel însăși finanțarea nevoilor de export german în România.

Astfel, Ungaria și-a putut plasa recolta în Elv în timp ce România a pierdut această posibilitate; și tot României i se cer exporturi și finanțări de cea. 140 miliarde lei.

Dacă vă pomenesc aceasta, Excelență - și o fac într-o împrejurare atât de gravă - nu este pentru că n'aș lăsa stăpânit de probleme de materialism economic în ceea ce când Excelența Voastră îmi cere un concurs pentru apărarea civilizației - deși fără îndoială ^{de} că ordinea economică și de stăpânirea rezervelor și echilibrului nostru social depinde și victoria militară - dacă o fac este pentru că și

70

să relev Excelenței Voastre că România este totdeauna pusă în această situație de gravă inferioritate, că eforturile noastre și strădania noastră nu sunt înțelese și ajutate, ci continuu jăignite .

Desigur că Excelența Voastră nu este întotdeauna încunostiințată de aceasta, spunându-vi-se mai curând puținele lucrări pe care nu le putem face, dar nu tot ceea ce se face.

Neprețuirea strădaniei românești și tratamentul discriminatoriu făcut României cu repetata privilegiare a Ungariei, ca și neînțelegerea și nesprijinirea politică și de armament a României îmi îngreunează răspunderile față de Tară și mă pun în situația apăsătoare de a trebui să vă explic realitatea.

Păgăduindu-vă să examinez toate problemele și așteptând sprijinul Excelenței Voastre în sensul celor de mai sus, vă rog să primiți încă odată , Excelență, încredințarea simțămintelor mele de profundă considerare.

71

Scrisoarea lui Adolf Hitler către Ion Antonescu

Excelență,

Imi permiteți Domnule Mareșal să vă exprim cele mai bune mulțumiri pentru scrisoarea D-va din 15 Noiembrie 1943 precum și pentru anexa ei. Munca istovitoare care apăsă asupra mea precum și schimbările rapide a evenimentelor mi-au făcut imposibil să vă transmit neîntârziat răspunsul meu.

Vreau Domnule Mareșal fără a intra prea mult în detaliu să mă rezum la esențial :

1/ Imi comunicați la punctul 4 că ați luat cu satisfacție cunoștință că România nu va trebui să primească trupe și etape germane noi și adăugați că sosirea trupelor germane în 1940 în România a însemnat o grea încercare a ordinii economice și a ordinii generale a țării a cărei urmări au fost resimțite timp îndelungat.

În această ordine de idei îmi permit să stabilesc lucrul următor. Regret că Guvernul român nu și-a exprimat încă în anul 1940- 1941 îndoiala asupra acestui fapt, deoarece intrarea trupelor germane în România nu a fost o consecință a unei dorințe exprese germane ci una a rugăminții exprese a Guvernului român. Guvernul român ne-a rugat atunci să preluăm garanția pentru existența practică a României prin trimiterea de trupe germane și de unități de instrucție. Fără această garanție România n'ar mai exista. După ce România de atunci printr'o bruscare evidentă a Germaniei a primit celebra garanție engleză după care a urmat ocuparea Basarabiei și a Bucovinei de către Rusia. Fără intervențiunea Germaniei și Italiei care nu a fost făcută de cât la dorința Guvernului român și restul

Excelenței Sale
Domnului Mareșal Ion ANTONESCU
Conducătorul Statului Român

12/12

României ar fi fost în cea mai mare parte împărțit. În afară de aceasta ar fi izbucnit și în interiorul României dacă trupele germane nu existau stări de turburare. Total ce s'a întâmplat de atunci a fost pe linia unei evoluții pentru care Germania nu este răspunzătoare. Deoarece în Noembrie 1940 când Molotov a venit la Berlin nu era vorba în mod primar și chiar în General de existența Germaniei ci numai despre Finlanda, România, Bulgaria și despre problema Dardanelelor.

Că Germania a avut atunci conștiința atât de dezvoltată a răspunderilor europene încât s'a opus acestor dorinți Sovietice a fost cauza că s'a asvârlit în războiul cel mai sângeros al tuturor timpurilor. Regret foarte mult că din cauza consecințelor care au urmat nu am primit de cât reproșuri, deoarece fără sosirea trupelor germane în România situația din 1940 sau 1941 nu ar fi fost altfel de cât este astăzi dacă armata germană s'ar fi limitat la apărarea Reichului german împotriva Rusiei. Orice asemenea idee o consider ca imposibilă.

2/ Domnule Mareșal, îmi transmiteți un tablou al jertfelor și al vieții și efortului de muncă în această luptă a poporului român. Sunt desigur grele. Nu stau însă într'o justă proporție cu jertfele și cu munca poporului german. Am onoarea să conduc o țară în care chiar copii de 14 ani satisfac o muncă dificilă în timpul atacurilor aeriene, sunt încadrați în unități de pompieri la 15 ani formează echipagii de apărare anti-aeriană. O țară în care totul deci și femeile lucrează, care în ciuda potențialului ei industrial imens nu sacrifică nici măcar o oră de lucru pentru viața economică privată ci sacrifică totul pentru câștigarea războiului a cărui pierdere ar fi pentru statele mai susamintite cel puțin tot atât de gravă ca pentru Germania. În fabricile noastre Domnule Mareșal se lucrează ca nicăieri pe lume nu este vorba de 10, 11 sau 12 ore de lucru zilnice ci câteodată de câte 16-17. Minierii germani scot mai mult cărbune de cât ori care alt muncitor din lume care lucrează în aceleași condiții. Muncitorul din industria de armament germană deși el face parte din generațiile foarte tineri fie din contingentele bătrâne este garantul echilibrului de armament împotriva lumii de adversari datorită silinței pe care o depune în munca sa zilnică. Tărâncă germană și puținii tineri sau foarte bătrâni cari sunt încă la țară lucrează și livrează produsele

./...

72/43

și dacă este permis să spun sută la sută pentru stat și anume pentru conducerea războiului. Pentru produsele lor ei primesc bani pentru cari în timpul de față nu-și pot cumpăra nimic. Aceste eforturi Domnule Mareșal nu sunt făcute în nici o altă țară și nici decum întrecute. Sacrificiile de sânge germane sunt nemai pomenite, deoarece din 1939 apasă greutatea acestui război aproape pentru toate teatrele de luptă în primul rând pe umărul germanilor. Aliații noștri au adus câte odată deasemenea grele sacrificii de sânge. Ei nu stau însă în acel război permanent care se desfășoară pe mii de Km. unde trebuie să stea armata germană. Germană însăși este victima celor mai grele atacuri aeriene, teritorii vaste nu au decât ruine în loc de orașe și totuși întregul popor german își împlinește în cea mai mare măsură datoria fără măcar să gândească că ar putea să vie altceva decât victoria.

3/ Domnule Mareșal, D-vo vă plângeți că armata română nu a fost provăzută cu material de război suficient. Dacă acest lucru corespunde realității atunci Domnule Mareșal el nu s'a întâmplat deoarece noui cu aceste arme și aparate am fi făcut afaceri în altă parte, ci din cauza că prin eliminarea aproape a tuturor aliaților de pe frontul de răsărit în afară de puținele și cunoscutele unități românești precum și în urma defecțiunii italiene armata germană a trebuit să preia noui îndatoriri în care scop au trebuit formate fie unități cu totul noui fie unități a căror dotare cu armament a trebuit să fie făcută din nou. Acest lucru nu s'a întâmplat pentru a face din aceste unități trupe de paradă ci numai pentru a le angaja în luptă. Într'o luptă care nu este dusă numai pentru Germania ci în cele din urmă pentru viitorul întregii Europe inclusiv România. În cazurile în care livrăm într'o măsură foarte modestă arme țărilor neutrale acest lucru se întâmplă numai pentru a obține crom, volfram sau minereu de oțel. Aceste minereuri nu au venit în Germania pentru a asigura aici societăților capitaliste procente de câștig sau a servi în sensul noțiunii de mult învechite de acoperire fiduciară ci numai pentru a produce încă mai mult material de

./...

75/74

război. A face eforturi mai mari de cât a făcut poporul german în actualul război nu se poate Domnule Mareșal pretinde în nici o formă. Dacă mâine ar fi învins în acest război, atunci restul europei ar fi șters ca cu un burete din istoria secolelor viitoare. Acest lucru nu ar fi schimbat nici de speranța naivă a acelor care încă cred că în acele împrejurări 15 sau 20 de divizii engleze ar putea prelua misiunea germană în răsărit care astăzi apasă pe umerii a 200 de unități germane.

4/ Declarați Domnule Mareșal că este nesfârșit de greu pentru România să se dedice total luptei din răsărit fiind amenințată din spate de Ungaria. Din scrisoare și din documentele anexate extrag că armata ungară este considerată ca fiind compusă din 31 mari unități dintre cari 2 diviziuni blindate. Domnule Mareșal această apreciere nu corespunde realității. Ungaria ^{nu} dispune pentru moment de nici o diviziune blindată care ar putea fi într'adevăr aruncată în luptă. A doua diviziune este o fantomă. Armata maghiară din patrie se compune în momentul de față din 12 mari unități de tăria unei divizii fiecare și 2 brigăzi de munte. O amenințare a României este cu totul indiferentă ori cum s'ar gândii oamenii de stat maghiari în forul lor intern și cu totul exclusă. Germania de altfel nu ar admite niodată un asemenea lucru față de aliatul ei. Imi permit însă față de acestea Domnule Mareșal să atrag atențiunea

asupra faptului că nici Germania nu are spatele liber. În timp ce diviziunile germane luptă neîntrerupt în răsărit într'un război care de luni de arândul însemnează luptă continuă stau în Anglia numai 45 de diviziuni engleze și americane, divizii cari stau gata de atac fie pentru a lupta împotriva Danemarcei, Norvegei, Olandei și Belgiei sau chiar împotriva Franței. Această primejdie nu este una închipuită sau de neluat în seamă ci una reală. Germania săvârșește împotriva ei o muncă nemai cunoscută în lucrări de organizare a apărării și a pretăririi acestuia prin unitățile angajate acolo. Lupta în Italia o duce la fel ca înainte în Africa de Nord de prezent numai Germania însăși. Acelaș lucru este valabil pentru lupta în Marea Egee, în Grecia și în Balcani unde ea apasă exclusiv pe umeri germani. De aceea nu socotesc potrivit Domnule Mareșal

75 75

ca România din cauza unei primejdii care în nici într'un caz nu este atât de apropiată și însemnată ca aceea care pândește Germania să considere și să motiveze o limitare a participării sale în răsărit cu toate că hotărârea va cădea poate în răsărit și nu în altă parte.

5/ Problema intrării în Transnistria cu servicii din spațiile frontului sau a trupelor precum și problema căilor ferate de acolo nu poate fi privită de cât exclusiv în lumina necesităților militare. Pot să vă asigur însă Domnule Mareșal că din partea mea se va face totul pentru a împiedeca cereri mai mari de cât cele absolut necesare. În primul rând urăsc întreaga chestiune a etapelor iar în al doilea rând aceste probleme înseamnă nu numai pentru România ci și pentru noi o împovărare. Totuși este necesar să se poată lua aici din partea conducerii războiului anumite măsuri. În ce privește circulația va decide asupra ei exclusiv punctul de vedere al capacității. Poate se va reuși printr-o strânsă colaborare a serviciilor germane și române să se realizeze o capacitate de transport și fără schimbarea administrațiunii sau conducerii. Aceasta ar fi soluția ce mai fericită pe care eu personal aș îmbrățișa-o cu cea mai mare bucurie. Ea ar cere un număr redus de personal german și ne-ar ușura sarcina în acest teritoriu în folosul Germaniei.

6/ În ce privește partea comercială a raporturilor germano-române ea nu poate în ochii mei Domnule Mareșal, să fie în nici un fel separată de situația și necesitățile militare. O economie germană Domnule Mareșal într'un sens comercial nu mai există. Noi nu mai avem astăzi de cât o economie de război față de care toate celelalte necesități ale vieții trec pe un plan cu totul secundar. Această economie de război lucrează cu toate că marea parte a materialului produs de ea este destinat diviziilor germane totuși pentru întreaga Europă deoarece cu acest material, cu aceste arme, cu această muniție luptă unitățile germane. Că suntem fericiți să avem aliați care-și aduc participarea lor în această luptă este dela sine înțeles. Noi nu suntem însă englezi care trimit din principiu aliații în prima linie și îi așează în punctele

./...

cele mai periclitate ci noi am rezolvat și preluat întotdeauna până acum - fapt care nu poate fi negat - misiunile cele mai grele și am avut de purtat războiul permanent. S'a amintit de câteva ori că în răsărit nu ar sta nici o armată care nu ar fi suferit deja străpungeri din partea inamicului. Este exact Domnule Mareșal. Trebuie însă stabilit că aceleași formațiuni germane împotriva cărora s'au efectuat străpungeri pe Don au luptat totuși pe Doneț și că astăzi luptă pe Nipru și la Vest de Nipru sau cu alte cuvinte am avut experiența diviziunilor aliaților noștri care după o străpungere au fost pur și simplu desființate și au încetat de a mai exista ceea ce la armata germană este cu desăvârșire exclus, altfel un front în răsărit n'ar mai exista deoarece dacă astăzi se luptă în răsărit și se va lupta și în viitor acest lucru se datorează numai efortului continuu a unităților germane. În orice caz sunt convins că situația se va schimba nu se poate însă conta pe intervenția armatelor cerești ci pe efortul acelor divizii care stau deja de aproape trei ani pe un front și luptă dintr'o bătălie în alta. Pentru armata aceasta care luptă în permanență, lucrează Domnule Mareșal industria germană. Aliaților noștri din această cauză nu le adresez de cât o rugămintă, ca și ei în aportul lor material să nu vadă în mod primar un moment economic ci o contribuție de război pe care în loc să o facă prin grănate, mitraliere, tunuri, tancuri o fac prin petrol, cereale și alte materii prime. Dacă cerințele economiei românești ar trebui echivalate cu contribuția Germaniei, aceasta nu ar însemna de cât că soldatul german ar trebui să fie retras de pe front pentru a putea să lucreze pentru necesitățile private ale României. Acest lucru este nu numai imposibil ci dimpotrivă, sunt hotărât Domnule Mareșal să mai scot încă un milion de bărbați germani din economia Reichului și să-i trimit pe front. Chiar și echivalarea contribuției aliaților cu aur este imposibilă într'o măsură totală. Germania trebuie să-și păstreze o mică rezervă de aur deoarece așa zisele "statele neutrale" care există și a căror existență cel puțin așa cred ele - nu este amenințată de faptele de arme, nu ne livrează de cât pentru aur contribuții de război de cari nu ne putem lipsi și cari cuprind nu numai materii prime ci și

./...

(77)

produse finite de război care în parte sunt necesare ca livrări complementare pentru industria noastră de război. De aceea am considerat cu grijă Domnule Mareșal, opozițiile importante care se pun în calea realizării misiunii Domnului Ministru Clodius. O intensificare a exportului german este Domnule Mareșal în interesul nostru. A nu observa că dotarea armatei române cu material de război este de cea mai mare importanță, ar fi posibil numai dacă am fi orbi. Este imposibil Domnule Mareșal ca noi cu industria noastră de război actuală să acoperim toate necesitățile și să livrăm contra valoarea petrolului și cerealelor precum și a alimentelor pe cari le necesită conducerea de război și alimentarea poporului german. Trebuie să existe posibilitatea ca pe o cale de credit să se găsească un procedeu care în timp de pace ar fi normal - iar noi să fim creditați până vom ajunge în situația să prestăm acoperirile necesare. Reichul german nu a fost niciodată dator și nu va rămâne nici în viitor. Dacă însă Guvernul român Domnule Mareșal ar fi de părerea că sfârșitul războiului este nesigur din care motiv nu ar putea conta în mod cert pe plata arrieratelor în timp de pace, n'ar avea de cât un singur răspuns la aceasta și anume : dacă războiul va fi pierdut atunci nici poporul român nici economia românească n'o să mai facă afaceri, deoarece acest lucru este așa nu există de cât o singură poruncă, și anume, îndatorirea de a face totul pentru ca acest război să nu fie pierdut și el nu poate și el nu va fi pierdut dacă toți participanții vor renunța de a considera în acest deas istoric al Europei afacerile și vor da luptei ceea ce este necesar, absolut necesar pentru conducerea războiului. În ceea ce privește Germania și poporul german l'am educat în așa fel încât el nu trăiește decât pentru acest gând renunțând la toate necesitățile particulare, preferând să-și vadă casa și gospodăria, orașul și locuința prefăcute în cenușă, decât să renunțe pentru o secundă la eforturile pe care le face pentru câștigarea războiului. Vă rog Domnule Mareșal, în momentele acestea hotărâtoare când se produce o adevărată transformare de popoare din cari nu momentele economice vor rămâne în fața istoriei, deoarece soarta va decide asupra vieții,

./...

(78)

existenței sau dispariției unor rase de frunte și asupra unei culturi care datează de mai bine de două milenii să dispuneți ca și România să ia toate măsurile cari să fie luate și trebuiesc luate numai sub acest aspect. Tocmai deoarece lupta în răsărit este Domnule Mareșal, foarte dură și foarte grea, trebuie să recunoaștem cu toții ceea ce ne amenință dacă războiul nu ar fi câștigat. De aceea el trebuie câștigat. Acest lucru nu se poate însă întâmpla de cât numai dacă nu ne oprim la nici un gând care ne-ar putea abate dela acest punct de vedere și dacă nu servim de cât o singură credință și amune : ce poate consolida puterea noastră și ce poate ajuta pe soldatul nostru de pe front ? Fiecare tonă de petrol care poate fi economisită în România trece în folosul conducerii războiului german și a viitorului nostru. Deoarece ea nu este întrebuințată în Germania și nici risipită, ci ea este utilizată de diviziunile noastre blindate, de serviciile noastre de aprovizionare și stă astfel în serviciul frontului. Și fiecare tonă de cereale care zace undeva într'un grajd, fără a satisface necesități, este o împietare adusă războiului nostru comun. Deoarece aici ea servește fie la înțărirea oamenilor noștri care lucrează sau cari luptă, iar acolo putrezește.

Dacă însă vom termina acest război victorios - și acest lucru trebuie să fie așa - atunci Domnule Mareșal eu cred că toate celelalte probleme care acum fie că sunt urgente, fie că sunt apăsătoare, vor fi ușor soluționate. O Românie care împreună cu Germania este victorioasă în răsărit, va putea să privească cu liniște orice altă amenințare a existenței sale europene. Va fi atunci prin propriile ei mijloace suficient de tare să-și asigure apărarea intereselor ei naționale. O Românie însă înfrântă în această luptă alături de Germania, n'ar mai trebui în nici un caz să-și mai pună probleme asupra chestiunilor ei naționale sau de altă natură, ori cât de justificate sau nejustificate ar fi ele. În acest caz n'ar mai exista o Românie cum n'ar mai exista nici un alt stat național european. Să-mi fie îngăduit deci să vă rog, ca încheiere Domnule Mareșal, să ajutați

./...

(79)

cu toate mijloacele militare, economice și chiar politice de care România dispune, ca să putem duce această luptă comună la un sfârșit victorios. Națiunea germană și economia germană vor face totul pentru a face posibil acest lucru. Poporul german va lua asupra lui toate lipsurile și primejdiile, iar eu însuși nu cunosc nici zi nici noapte un alt gând de cât acel de a termina victorios acest război.

Vă voi trimite, Domnule Mareșal, peste câteva zile punctul meu de vedere asupra situațiunii politice și militare.

Fiți salutați, Domnule Mareșal, într-o camaraderescă uniune(cordial).^{2/}

De al Domniei-Voastre

Adolf Hitler

2/ Traducerea exactă ar fi : fiți salutați după acestea cu o camaraderescă și cordială uniune

De al

Comuna
Tribunalul judetului Radauti

Nr. 7442... din 26 Martie 1946.-

Nr. 25

1946 Apr 11

La dosor

Către

Tribunalul Poporului, Acuzatorul Public
Cab. I. Bulivardul Ferdinand Nr. 92

BUCURESTI.-

La adresa D-Voastre Nr. 970 din 12 Sep-
temvrie 1945,

2/45
Aven onoare a Vă trimite alăturat, un
exemplar din contractul de arendare asupra
imobilului proprietatea profesorului Traian
Brăileanu din comuna Bilca, intervenit între
Dl. Isidor Cârdeiu, Președintele Tribunalului
autorizat de a arenda acest imobil și Dl.
Vasile Coniac din comuna Bilca în calitate
de arendaș, totodată cu onoare trimitem și
recipisa Nr. 1672/1946, eliberată de către
Casa de Depuneri și Consemnațiuni Radauti
pentru suma de lei 12.000, depusă de Dl. V.
Coniac, reprezentând arenda imobilului d-lui
Traian Brăileanu pe timpul dela I-XI. 1945-
I-IX-1946 .-

Președintele Tribunalului,

I. Cârdeiu

Grefier,

Petre Bordeianu

19 Martie 1946 (81)
Ingrat, ope un timp
p. Pavel
leacase lian

---C O N T R A C T de ARENDARE.---

În conformitate cu adresa Nr.970 din 12 Septembrie 1945 a Tribunalului Poporului, și în baza procesului-verbal de licitație din 2 Noiembrie 1945, prin care subsemnatul Isidor Cârdeiu, Președintele Tribunalului Rădăuți, am fost autorizat a arenda imobilul proprietatea profesorului Traian Brăileanu, situat în comuna Bilca jud. Rădăuți, a intervenit între subsemnatul, în calitate mai susmenționată și Dl. Vasile Coneac din comuna Bilca jud. Rădăuți prezentul contract de arendare prin care Dl. Vasile Coneac primește în arendă pe termen de 1 an, cu începere de la 1 Noiembrie 1945 imobilul proprietatea profesorului Traian Brăileanu din comuna Bilca, constând din una casă de locuit și terenul din jurul casei în întindere de 1.900 metri pătrați cu suma de 1000 lei lunar drept preț de arendă, sumă care se va achita anticipat prin consemnarea sumei la Administrația Financiară pe seama Statului, iar recipisa de consemnare se va depune la Tribunal. -

Arendașul se obligă de a întreține în bune condițiuni acest imobil și că la data expirării contractului să-l predea în stare în care se găsește în momentul predării. -

Neplata la termen a arende datorate atrage deplin drept rezilierea contractului fără nici un fel de somațiune și arendașul va fi evacuat, urmând totuși ca pentru sumele restante să fie urmărit conform procedurii fiscale de organele fiscale. -

Isidor Cârdeiu

V. Coneac

ROMANIA
Tribunalul Județului Rădăuți

Proces-verbal Nr. 145

Asăzi 19. III. 1976

Realitatea noastră

asistat fiind de D. Ghe. Gardianu

În prețoriul Tribunalului și în fața noastră s-a prezentat

Sommi: Nicolae Gardianu presed. Trib.

Rădăuți n. Vasile Comac din

Gila.

a căr. or. identitate au solicitat-o prin acte de potest. tate
personal cunoscut nouă, care servit ca redactor și a tului prezentându-
se împreună cu noi. În fața noastră au prezentat contractului prenelare
autentificarea. 19. III. 1976

S'a dat de no. din curtea în curtea actului de potest. tate
care la întrebările puse de noi au declarat că cele expuse în fața noastră sunt
făcute cu conștiință și înțelegere. S'a dat de no. din curtea în curtea actului de potest. tate
autentificarea. 19. III. 1976

Apoi am văzut exemplare care neschimbare.
Văzând că taxa rapoartei p. raport. s'a dat de no. din curtea în curtea actului de potest. tate
din. a Admin. tr. de încasări și plăți Rădăuți-

Luând act de declar. părții,
Dăm autentificare legată prezentului act de prenelare
în dublu exemplar, din care originalul scris pe o singură foaie de hârtie pe care
s'a apăs. și am dat timbre moarte în valoare de 240 lei fiscale
aviație 20 lei, cum și 240 lei fiscale. Aviația 20 lei, judiciar
decur. autentificare, iar exemplarul ce se va păstra la dosar cu 100 lei fiscale
aviație și 20 lei judiciar.

S'a dat de no. din curtea în curtea actului de potest. tate
Rădăuți în valoare de lei.
Dacă care am dat prezentul proces-verbal semnat de noi și Grefier

Indicator:
Olion George
Gardianu
Grefier

CASSA DE DEPUNERI ȘI CONSEMNAȚIUNI

Administrația financiară

Anul

1946

Luna

Ziua

1185672

Seria V Nr.

Simbolul

RECEPISA Nr. 1672

pentru Lei

12.000

in

numera

adică Lei

doisprezece mii

a depus
consemnat D-I

Comisar Vasile

domiciliat in

Balea - Reduți

strada

Nr.

pe contul

Tribunalei Poporului

și la dispoziția

Presedintelui

reprezentând²⁾

arhive, imobilului Dn

Tracian Brăileanu pe timpul

de la 1-11-1945 - 1-11-1946

CASIER,

Văzut de noi:

Șeful Serviciului Contabilității,

¹⁾ Se completează de Contabilitatea Centrală.

²⁾ Se va indica neapărat natura depunerii, iar pentru efecte, felul lor și numărul titlurilor cu ultimul cupon nedetașat.

**1. Rolul României de mâine în cadrul
orbitei economice a Africasiei Europene
1942.**

**2. Organizarea Economiei agrare
din România.
1940.**

84

D. TOPCIU
====
fost Subsecretar de Stat.

ROLUL ROMANIEI DE MAINE
=====

IN CADRUL ORBITEI ECONOMICE A AFRICASIEI EUROPENE.

- 1942 -

ROLUL ROMANIEI DE MAINE
IN CADRUL ORBITEI ECONOMICE A AFRICASIEI
EUROPENE.

de

D. T O P C I U

fost Subsecretar de Stat.

Nu a trecut decât 25 de ani dela începutul primului războiu mondial 1914-1918,- după care s'a iscat noul război, tot mondial, din 1939-1942.

După trei ani de lupte, noul războiu, se desfășoară cu puternice ciocniri de oameni, de arme, de vapoare, de avioane ; și nu se poate preciza, care va fi anul mântuirii lui.....

Totuși, se pare că se deslușește din ce în ce mai mult ordinea de bătaie între popoare ; și în ceața bubuiturilor de tun și de bombe se ivesc formele nouilor orânduirii economice ; Europa Continentală cu Asia Occidentală, centrală și meridională și cu Africa de o parte ; Japonia cu Asia orientală și Oceania de altă parte ; iar Anglia și Americile de cealaltă parte.

După formarea celor trei fronturi imense de luptă, se întrevăd cristalizarea, drept consecință, a trei forme noi de așezări intercontinentale.....

Statele lumii vor trebui să intre în una din cele trei orbite de interese, de colaborări, de sprijin și de apărare, pentru stabilirea unui echilibru de forțe...

Toți cei ce sunt cutremurați de imensitatea

86
sacrificiilor în oameni și materiale, - de toate bogățiile, care se distrug pe fața pământului, în aer, în fundul mărilor și a celor patru oceane : Atlantic, Pacific, Indian și Inghețat, - toți caută să deslege înțelesul acestor încercări apocaliptice, îngroziți de efectele dezastruoase ce produc ; - și toți caută să explice, care sunt cauzele inițiale, care le dă naștere.

O înlăturare a cauzelor, dă speranțe tuturor, că s'ar putea ca pentru viitor să se preîntâmpine... alte efectealte războaie !

Pentru interesele supreme de viață ale neamului nostru românesc, care de peste 2.000 de ani s'a făcut frate cu pământul dela Bug și dincolo de Tisa, la Dunăre, la Marea Neagră, la Marea Egee, la Marea Adriatică, ca moștenitori ai Tracilor și a Romanilor, urmași ai lui Aenea, trecut în Italia, de pe țărmurile grecești ale Asiei Mici ;

pentru rostul economic, în cadrul organizării mondiale economice, - dar mai ales în orbita economică a noiei orânduirii a Europei Continentale alături de viața economică a Asiei Occidentale, centrale și meridionale, în care State ca Turcia, Siria, Palestina, Arabia, Iran, Irak, India, - și a Africei boreale și ecuatoriale cu Abisinia, Egiptul, Libia, Tripolitania, Tunisul, Algeria, Marocul, Congo, etc. se vor reîntoarce la splendorile avuției trecute ;

Socotim că o aprofundare mai adâncă a cauzelor conflictelor este necesară ; cu atât mai mult cu cât Romania este sortită prin poziția ei geografică și prin calitățile neasemuite ale poporului român, să joace unul dintre cele mai importante

foluri în nouile orbite economice ale lumii, ce se desăvârşesc acum, cu eforturile supraomeneşti ale Germaniei şi Italiei pe aceste meleaguri, - şi cu eforturile înfăşurate în simbolul mistic al morţii, dădătoare de viaţă nouă japoneză, pe ţărmurile Asiei Orientale şi ale Oceaniei, în conflictul mondial peste ţări şi mări cu Anglia şi Statele Unite.

Încercând să desluşim cauzele, care au provocat, în secolul XX, cele două războaie mondiale - după 25 de ani unul de altul -, credem că vom putea să enunţăm şi să situăm şi rostul României, ca ţară de trainică legătură de totdeauna, între Europa Occidentală, Meridională şi Centrală, cu Asia Occidentală, Centrală şi Meridională pe deoparte, - şi în relaţiile necurmate cu Africa Orientală din emisferul boreal pe dealtă parte.

Capitolul I.

Pentru lămurirea cauzelor conflictelor mondiale de azi, trebuie ținut în seamă, în primul rând, că schimbarea conflictelor, de pe spații mici, pe întinsul țărilor și mărilor, se datorează descoperirilor științifice în materie de fizică și chimie din secolele XVII, al XVIII-lea și XIX ; și mai ales descoperirilor în mecanică și electricitate din secolul XX.

Descoperirea tehnică a utilizării forței produsă de vaporii de apă, - fabricarea motoarelor mișcate de puterea aburilor, - și ulterior a motoarelor cu arderea internă a petrolului și a benzinei, au provocat schimbarea organizării economice a întreprinderilor, - și consecutiv a modificării vieții popoarelor ; atât în ceea ce privește schimburile și îndeplinirea necesităților materiale, cât și

88

în ceea ce privește stabilirea, în dependență, a raporturilor sociale.

Anul 1769, când s'a descoperit modul de întrebuințare a puterii aburilor, constituie pentru evoluția economică a țărilor europene, în primul rând, și a Americii de Nord în al doilea rând, - o răscruce epocală de drumuri ; căci a transformat regimul economic al Angliei, Germaniei, Franței, Belgiei, Olandei, etc., din țări cu structură covârșitoare agricolă în țări cu structură industrială.

Ca urmare, industria casnică și a micilor ateliere, în care iscusința, tradiția, secretul procedeurilor de fabricație, aparțineau mai mult familiei meșteșugarului și a ucenicilor săi, apărați prin tăria breselor (ca organizație de castă, cu drepturi din tată în fiu, cu opreliști de pătrundere în clasa meșteșugărească, în afara tradiției locului) - dintr'odată, s'a găsit în fața celui mai puternic potrivnic - motorul - și a trebuit să evolueze, pe mari proporții, imediat ce industria nu mai depindea de forța brațelor, ci era mișcată în mod mecanic de puterea aburilor.

În acest mod s'a dobândit, pe deoparte, o independență de producere, în afara iscusinței individuale a meșteșugarului de castă, - și s'a obținut o armonizare a forțelor mașinei, în ateliere mari, luminoase și igienice, în care meșteșugarul devenise de acum, el, robul mașinilor.

Aceste descoperiri au creiat nu numai imense forțe economice, - dar a creiat și o nouă mentalitate a conducătorilor de ateliere, a proprietarilor de industrie și a lucrătorilor.

Căştigul cel mare se realiza acum, pe baza posibilităţilor de investire de capital în ateliere şi maşini ; precum şi pe baza de capital pentru procurarea materiei prime dela mari distanţe, şi pentru obţinerea mijloacelor de transport pentru aceste materii, în mod cât mai sigur şi mai leznicios.

În consecinţă, materiile prime întrebuinţate în fabricaţie, trebuind să se aducă din diferite regiuni, unde se găseau în cantitate mare, au trebuit să se stabilească, prin convingere sau cu forţa, raporturile comerciale sigure, pentru aprovizionarea în continuitate, şi pentru menţinerea siguranţei, şi uşurinţa transporturilor, pe calea mărilor.

Acestea afirmaţiuni sunt în deobşte cunoscute; ele nu-şi dobândesc adevărata valoare expresivă şi convingătoare, însă, decât sub prizma obiectivă a cifrelor statistice.

Redăm mai jos după datele societăţii naţiunilor din Martie 1937, sursa principalelor materii prime, în raport procentual cu participarea fiecărei ţări posesoare, pe teritoriul statului respectiv sau a coloniilor cucerite la mari distanţe. (Anton Zischka)

Produse	Germania	Imperiul Britanic	Franţa şi col.	Olan- da şi col.	St. Unit	Rus Sov
Huila	12,4	24,7	4,4	1,2	34,0	8,5
Petrol	-	11,5	-	2,9	59,5	11,7
Minereu fier	4,0	12,2	28,6	-	20,7	18,4
Plumb	4,3	43,0	0,4	-	19,5	2,1
Cupru	-	12,2	-	-	15,9	3,4
Zinc	9,3	31,8	0,5	-	28,4	2,0

90

Produse	Germania	Imper. Brit.	Franta și col.	Oland. și col.	St. Unt.	Ru-Sov
Cositor	-	42,5	1,0	16,8	-	-
Bauesită	-	5,2	42,5	7,9	12,6	4,8
Nikel	-	85,7	9,0	-	0,2	-
Cauciuc	-	57,9	2,0	37,4	-	-
Celuloză	-	19,6	1,5	0,6	21,0	1,3
Potasiu	59,5	-	-	-	-	-
Ulei palmier	-	48,4	12,2	22,0	-	-
Copra	-	29,5	1,9	30,5	34,5	-

Cu același caracter, de informație obiectivă, re-
producem posibilitățile de transport ale materiilor
prime cu ajutorul marinelor comerciale ale principalelor
țări din lume, așa cum posedau flote de comerț în 1914
și 1937 (Gratien Candace).

Tări	T o n e 1914	1937	Dif. în plus sau minus în val. absol. și în proce%
Marea Britanie fără dominioane	18.892.000	17.436.000-	1.456.000- 7,7%
Statele Unite numai pe mare	2.027.000	9.347.000+	7.320.000+361,1%
Japonia	1.708.000	4.475.000+	2.767.000+162,0%
Norvegia	1.957.000	4.347.000+	2.390.000+122,1%
Germania	5.135.000	3.928.000-	1.207.000-23,5%
Italia	1.430.000	3.174.000+	1.744.000+122,0%
Franta	1.922.000	2.844.000+	922.000+48,0%
Olanda	1.472.000	2.631.000+	1.159.000+78,7%

Tot atât de important este de reținut vârsta
vapoarelor comerciale ale fiecărei țări, în 1938, re-
partizare pe an și în procente.

Tări	Mai puțin de 5 ani.	Intre 5-10 ani	Intre 10-15 ani	Intre 15-20 ani	Peste 20 ani
Marea Brit.	14	22	21	23	20
St. Unite	2	8	4	75	11
Franta	11	17	15	35	22
Germania	13	22	25	33	7
Italia	1	18	28	37	16
Japonia	18	15	9	44	14
Norvegia	18	33	16	25	8

După războiul mondial 1914-1918, s'a construit din ce în ce mai mult vapoare cu motoare cu aprindere internă în loc de vase mișcate cu puterea vaporilor de apă.

În 1914, vapoarele cu motoare cu aprindere internă nu reprezentau decât 0,45% din totalul mondial ; în anul 1933 au fost în proporție de 15,02%, iar în 1937 au fost în proporție de 20,74%.

În țările scandinave efectivul vapoarelor cu motoare cu aprindere internă este foarte mare, - și anume :

În Norvegia vapoarele cu motor cu aprindere internă reprezintă 56,% din flota comercială ;

În Danemarca reprezintă 42,7% ; din flota comercială ;

În Suedia reprezintă 39,8% din flota comercială ;

În Olanda reprezintă 38,9% din flota comercială ;

În Marea Britanie procentul nu este decât de 21,3%

În Franța procentul este numai de 11,3%.

În Statele Unite procentul este numai 5,9%, iar

În Grecia procentul este numai de 0,7%.

(după Gratien Candace, fost ministru în Franța, - Vice Președintele Camerei Deputaților, - raportorul bugetului Marinei Franceze) 1938.

Transporturile pe uscat, au fost încă dela început foarte dificile și supuse la tot felul de pericole, ele au devenit mai economice și lesnicioase după creșterea drumurilor de fier, începând cu anul 1860.

Eftenierea transporturilor materiilor prime sau celor fabricate poate să aducă posibilitatea de ieftinire a mărfurilor și mărirea salariilor ; și inve-

În fața descoperirilor științifice, aplicate în industrie, evoluarea țărilor europene occidentale și centrale, din țări cu economie agricolă în țări cu economie industrială, - au produs o schimbare de mentalitate atât în producție cât și în spiritul de viață a popoarelor.

În adevăr, descoperirea utilizării energiei vaporilor de apă, în industrie, coincide cu cele mai mari frământări în Europa, pentru agonisirea hranei.

Concentrarea populației în industrii, - neglijarea agriculturii, - înmulțirea populației, - specularea de către filosofi și sociologi a mizeriilor omenesti în secolul al XVIII-lea, pregătind exploziunea revoluției franceze din 1789 ; - formularea de către Robert Maltus, în Anglia, a teoriei Maltusiene și afirmațiilor că lumea este amenințată de pieire, întrucât, creșterea populației se dezvoltă în proporție geometrică, cât timp mijloacele de hrană nu pot fi dobândite decât în proporție aritmetică, - au produs, în acel timp în occidentul Europei, o mare îngrijorare.

Problema alungării foametei punându-se cu acuitate s'a căutat să fie soluționată pe două căi :

a) Prin împărțirea proprietăților rurale în raport cu numărul agricultorilor ; și

b) Prin o nouă rânduire a vieții sociale și a economiei industriale, cu atribuire de drepturi de egalitate, libertate și fraternitate, pentru toți muncitorii, fără deosebire, fie intelectuali, fie manuali ; cu aplicarea practică, în industrie, a înlocuirii patronilor prin lucrători sindicalizați.

Teoriile filosofice din secolul XVII-lea și secolul

al XVIII-lea, au dus la formularea principiilor economice și sociale ale revoluției franceze în 1789.

Ulterior, în anul 1848, suflul revoluționar trece pe baza nouilor concepții de libertate, din Franța în celelalte state europene.

Frământările filosofice și sociale, brodate pe terenul economic și ajutate în răspândirea lor pe calea transporturilor maritime și a căilor ferate, - și în ultimul timp pe calea transporturilor automobile și pe calea aviației, - au revoluționat spiritele odată cu revoluționarea însăși a principiilor de tehnică industrială și cu cutremurarea proprietăților și averilor.

Descoperirea petrolului și a benzinei dădea un imbold și mărirea acestor prefaceri.

Marinele comerciale dezvoltate ; căile ferate înmulțite ; automobilele întrebuințate la transporturile pe uscat ; utilizarea avioanelor pentru constatări și străbaterea distanțelor, cât mai rapid și fără piedici prin aer ; tăierea canalelor de navigație și pentru irigarea terenurilor de culturi agricole ; întrebuințarea îngrășămintelor agricole, etc., au dat un nou impuls de dezvoltare industrială și comercială.

Viața patriarhală din economia casnică a fost înlocuită pe suprafețe din ce în ce mai întinse.

Privilegiile și beneficiile stăpânite și realizate de câțiva meșteșugari sau fabricanți, s'au îmbrăcat în haina marilor industriași.

Indestularea cu produse de hrană mai abundentă și cu produse industriale mai numeroase și mai ieftine, în urma descoperirii nouilor izvoare de aprovizionare

și a noilor materii prime importate, au dus, în același timp, la o luptă aprigă de concurență între producătorii, între industriași, sau între producători și industriași.

Când concurența a început să se producă între popoare atunci se naște prima cauză de conflicte între națiuni.

În primele încercări de evitarea războaielor s'a căutat să se mărească raza noilor surse de aprovizionare și să se descopere noi mijloace de extragere mai ușoare și de noi întrebuințări în fabricație, cari să scadă costul de producție și să ușureze produsul mărfii.

Încercarea a eșuat ; de aceea s'a născut noi măsuri de asuprire a muncitorilor, care erau întrebuințați la extragerea materiilor prime ; de aici s'au ivit noi conflicte de muncă sub influența teoriilor filosofice ale secolelor al XVIII-lea și al XVIII-lea, cristalizate în formulele revoluției franceze din 1789 și revoluției din 1848.

Speculațiunea acestor formule a fost mărită, prin deosebita activitate socialistă desfășurată în jurul ideilor și principiilor lui Karl Marx și Fr. Engels.

Lupta între clase, a început mai cu putere, - și mai organizată.

Puterea de rezistență a națiunilor devenea cu atât mai gubredă cu cât frământările interne între clase, puneau probleme greu de rezolvat; iar votul universal devenise un instrument politic, care putea să încline soarta politică a țării spre prăpastie, sau să o ridice spre culmi de triumf, - în raport cu cultura fiecărui popor, și în strânsă legătură cu

știința de carte.

Intreaga modificare de mentalitate și de structură economică a stat în strânsă legătură cu putința de înțelegere a popoarelor, față de noua evoluție tehnică a descoperirilor, în care raporturile de producțiune schimbaseră orânduirea patriarhală a treburilor economice interioare ; și mărise orizontul de activitate pe întinsul întregului pământ.

Soarta marilor națiuni se decidea pe întinderea mărilor și a țărilor, pentru stăpânirea nouilor regiuni cucerite și pentru exploatarea nouilor surse de bogății descoperite.

Războiul mondial din 1914-1918, cu jertfele de oameni ce a provocat, cu pierderile materiale pe care le-a antrenat, - și cu schimbările geografice, de teritorii, ce a formulat, - se iscase și urmărise soluționarea problemelor economice pe două căi :

a) Prin dobândirea produselor agricole alimentare, pentru îndestularea populației în creștere ; adoptându-se cele mai noi descoperiri științifice din domeniul fizicii și a chimiei aplicate, - pentru organizarea cât mai bună, atât a producției cât și a valorificării ; și

b) Prin dobândirea surselor de materii prime, necesare, pentru dezvoltarea industriilor naționale, pe bază tehnică, sub influența mașinismului, activat de puterea noului combustibil, petrolul, și cu întrebuințarea cât mai întinsă a motoarelor cu ardere internă, sau a motoarelor mișcate prin energia căderilor de apă.

Încercările făcute, pentru rezolvarea celor două probleme, prin eforturile sângeroase și diplomatice, desfășurate prin războiul mondial din 1914-1918, și după război, nu au fost încununate de succes.

Ba din contră ; au rămas aceleași cauze economice

și sociale de frământări între popoare.

Războiul începuse în 1914 în Europa.

Se părea că sorgintea cauzelor era de natură europeană.

Este drept că evoluția economică a unora din țările europene era stânjenită, în lipsa materiilor prime, necesare în industrii ; sau în neputința țărilor agricole de a-și găsi rentabilitatea în culturi, acoperind pierderile prin asuprirea muncii întrebuintate în producție.

Țările agricole europene rămăneau cu produsele agricole neexportate ; sau le vindeau sub prețul de cost.

Unele țări industriale vegetau, în suferință, în lipsa materiilor prime de fabricațiune, - care se găseau în majoritatea cazurilor în regiuni extraeuropene, în mâinile a câtorva trusturi capitaliste, aparținând unor societăți speculative, din alte țări.

Popoarele se găseau în suferință ; fie că țările erau agricole, dar nu aveau debușuri de desfacere singură și cu preț, - fie că țările erau industriale, dar muncitorii erau în lipsuri.

Munca în fabrici trebuia să stagneze sau era mai puțin rentabilă în lipsa materiilor prime.

Dobândirea materiilor prime cu multe sacrificii contribuia la ridicarea costului de producțiune, și drept consecință influența simțitor la scăderea salariilor.

Războiul mondial din 1914-1918, a scos în evidență și mai mult lipsa unor articole alimentare, precum și lipsa unor materii prime necesare la satisfacere

cerea nevoilor de armament.

Aceste lipsuri se evidentiază cu atât mai mult, cu cât soluționarea conflictelor mondiale a rămas să fie tranșată și pe viitor, tot pe calea armelor.

Articolele alimentare, de primă necesitate ca : grâul, zahărul, grăsimile ; produse igienice ca : săpunul ; articole de îmbrăcăminte ca : lână și mătasea ; produse azotoase ca îngrășăminte necesare câmpurilor agricole ; sau

Materiile prime indispensabile industriilor și mai ales cele necesare industriilor militare ca : huila, petrolul, minereul de fier, plumbul, cuprul, zincul, cositorul, bauxita, uleiul de palmier, copra, etc., se găsesc repartizate geograficește, în majoritatea cazurilor, în afară de centrele de dezvoltare economice europene ; se găsesc la mari distanțe, iar posedarea lor, precum am spus, aparține în proporție covârșitoare numai unor trusturi din câteva țări.

Ca urmare a acestor două constatări trebuie să ne urmărească în explicațiile noastre, două feluri de preocupări :

a) Intrucât unele produse și materii prime se găsesc în regiuni îndepărtate de centrele alimentare și industriale ale Europei, ele trebuie să fie transportate, cu mari sacrificii și cheltueli, pe calea mărilor, ca materii cu volum mare și valoare mică ; și

b) Intrucât dobândirea materiilor prime interesează industriile, care cer o aprovizionare cu caracter de regularitate și continuitate, trebuie să intervină măsuri cu totul speciale, pentru achiziționarea lor, intrucât terenurile aparțin unor trusturi de capitaliști, cari nu văd soluționarea decât prin prisma

intereselor lor proprii, limitate la câștigurile cele mai speculative.

A. Pentru realizarea scopurilor urmărite de prima preocupare în legătură cu greutatea transporturilor maritime trebuie avute la îndemână două posibilități :

I. Statul european, care are nevoie de produse alimentare și materii prime industriale extraeuropene, exotice, trebuie să posede o flotă comercială și o marină militară, mari și puternice.

Din tabloul menționat în această expunere la pag. 6 se poate constata care era situația marinei comerciale a Statelor Europene mai principale, în anul 1937, după datele publicate de d. Gratien Candace, fost ministru în Franța și raportor al bugetului marinei franceze.

Este de observat că flota comercială nu poate să se desvolte și să concureze la ridicarea vieții economice a unei țări, decât dacă este protejată puternic de existența continuă a unei marine militare, puternice ale aceluiași stat.

Această axiomă s'a dovedit a fi o realitate crudă în acest al doilea război mondial, din 1939-1942....

Aprovizionările făcute pe oceane și mări de flotele comerciale au suferit, în acest război, îngrozitor, neputând să fie apărute suficient de flotele militare, care și ele erau atacate și scufundate.

Rezultatul dobândit a fost că prin scufundarea vapoarelor din flotele comerciale, în urma blocadelor militare, aprovizionarea a fost împiedecată în foarte mare măsură.

Efectul acestor măsuri militare, va fi și mai simțit, imediat după terminarea războiului, - când în lipsa vaselor comerciale ce au fost scufundate, navlu de transport se va ridica într'atâta, încât produsele alimentare și materiile prime industriale, - sau cele fabricate - vor lipsi în mare cantitate în țările importatoare ; în timp ce ele vor forma un balast îngrozitor în balanța economică a Statului producător exportator. Situațiunea statelor exportatoare va fi dezastruoasă, cu atât mai mult cu cât țara e mai producătoare, dar nu are posibilitatea să-și exporte produsele.

Materiile ce vor fi importate vor trebui să așoporte o majorare impresionantă, care va scumpi viața, în proporție cu navlul exorbitant, ce va trebui să suportate pentru transport ; peste prețul de cost.

Aceste influențe vor fi determinate pentru cel puțin o perioadă de refacere de 10 ani, dela încetarea războiului.

Ca urmare, viața economică a Europei trebuie să fie orânduită pe o nouă bază, având în vedere satisfacerea spațiului vital european dintre Oceanul Atlantic și munții Urali ; întinzându-se peste Asia Occidentală, Asia Centrală și Asia Meridională în țări ca: Turcia, Siria, Palestina, Arabia, Iranul, Irakul, India ; și ajungând în Africa Boreală și Ecuatorială.

O flotă comercială, aparținând unei singure țări, va fi foarte costisitoare ; fie că ea ar aparțin statului respectiv, fie că ar aparține unei companii de navigație, care ea să subziste, vor avea nevoie de mari subvenții din partea Statului.

Reamintim că succesul unei marini comerciale, trebuie să fie susținut și apărut și de o marină militară puternică ; a cărei valoare este și mai constituitoare.

Intreținerea flotei militare de un singur stat, pentru susținerea și apărarea flotei sale comerciale, constituie o sarcină așa de împovăritoare, că ar zdrobi posibilitățile financiare ale Statului.

Aceste posibilități, pot fi găsite și acoperite, numai în cazul când Statul respectiv ar nutri și ar putea avea o politică imperialistă în continuitate ; și carese presupune, că după stabilirea noului echilibru mondial, - nu va mai putea să constituie un principiu de bază politică economică de viitor.

Socotim că flota comercială europeană a zilelor ce vor veni, va fi susținută, de o flotă militară unică, care va apăra interesele economice europene, printr'un aport de colaborare între toate statele componente, ce vor lucra în cadrul unui program economic european, pentru importul materiilor prime din țările rămase în afara orbitei economice respective.

2. Tot în cadrul dobândirii materiilor prime alimentare și industriale, trebuie socotite eforturile ce urmează să fie făcute, pentru ridicarea producției agricole și pentru mărirea extracțiunii produselor metalurgice, - precum și pentru fabricarea unora din ele pe cale sintetică.

Sfortările extraordinare făcute de Germania în ultimul deceniu pentru obținerea pe cale sintetică din aer, a îngrășămintei azotos - acidul acetic - ; pentru extragerea zahărului din sfecla de zahăr ; pentru dobândirea țesăturilor și materiilor colorante din lemn

a fibrelor textile din lapte ; a mătasei și a manganului ; a cauciucului necesar industriei electrice și automobilistice ; a săpunului ; a sticlei ; a porțelanului ; a cimentului ; și a reșinelor artificiale ; și în deosebi cu reușita avută în producerea benzinei sintetice, - dau dovadă că o parte din produsele alimentare și materiile prime ce se aduceau dela mari depărtări, se pot fabrica în laboratoare și ateliere, grație științe aplicate cu stăruință și perseverență.

O parte din aceste produse se pot dobândi prin mărirea exploatărilor miniere în țările bogate în minereu, cum este Rusia, și în special în regiunile industriale din Polonia, din regiunea Petrogradului, - din regiunea Moscova, - din regiunea dintre Nipru și Don, - din regiunea Mării Caspice la Baku și Batum.

Dacă alăturăm la aceastea regiunile petrolifere ale Irakului și Iranului și sursele inepuizabile în materie prime ale Indiei, pot evidenția ce volum important de produse, se pot forma stocuri industriale și de alimentare al acestui enorm spațiu vital, în legătură cu viața economică a Europei Continentale.

B. Pentru găsirea unei soluționări definitive în dobândirea și repartizarea materiilor prime alimentare și industriale, din regiunile din afara Europei Continentale, - soarta noului război mondial, 1939-1942. va fi determinată.

Participarea Japoniei la acest război, urmată de cucerirea Peninsulei Malaca, a insulelor Filipine și a Indiilor Olandeze, - odată cu desăvârșirea ocupării coastei orientale a Asiei, - ne dă posibilitatea să înțelegem noua orientare a Extremului Orient, - gravitând cu China, - Thailand, Peninsula Malaca, Indiile Olandeze și restul Oceaniei în cadrul orbitei japoneze.

În posesiunea materiilor prime și a produselor alimentare din aceste regiuni, marea criză alimentară și industrială a Răsăritului Asiatic și al Japoniei în special, va fi rezolvată în mare parte.

Regruparea forțelor europene continentale cu Rusia până la Urali cu Asia Occidentală, centrală și meridională, adică cu Turcia, Siria, Palestina, Arabia, Iranul, Irakul, India și cu Africa Boreală și Ecuatorială, va constitui o nouă orbită economică în aceste regiuni, cu satisfacerea aproape totală a necesităților alimentare și pentru aprovizionare cu materii prime industriale.

Rămâne ca gruparea forțelor economice anglo-saxone din Anglia și America de Nord, să-și găsească conținutul și echilibrul, printr-o colaborare asiduă pentru dezvoltarea economică și civilizatoare pe întinsurile nesfârșite ale Americii de Nord și ale Americii de Sud, în care bogățiile sunt imense și spațiul suficient de extindere și pentru înmulțirea populației.

Acolo teoriile lui Maltus nu-și pot găsi aplicarea decât în marile orașe, în care mizeriile șomerilor se nasc și trăesc în preajma miliardarilor americani.

Capitolul II.

Încercând în capitolul I al acestei expuneri să stabilim cauzele celor două conflicte mondiale la care generațiile noastre au fost martore și părtașe, războiul mondial 1914-1918 și războiul mondial 1939-1942... socotim, că prin lămuririle date, am schițat în linii generale și orbita economică în care România va evalua, în cadrul unei organizări viitoare, în raport cu interesele Europei Continentale alături de interesele

Asiei Occidentale, centrale și meridionale, împreună cu Africa boreală și ecuatorială.

Noua constelație de strategie economică, politică și militară va cuprinde pe fiecare Stat component, în raza sa de atracțiune și va fi influențată de aceleași raporturi de colaborare armonioasă, între State, ca și raporturile de atracțiune a corpurilor cerești, într'un sistem planetar.

România în cuprinsul ei etnic și pe extinderea geografică în legătură cu rolul ei economic, social și național, se găsește așezată pe platourile Ardealului, pe culmile Carpaților, dela Codrii Maramureșului și Bucovinei, - și se întinde peste colinele și șesurile Olteniei, Munteniei, Moldovei, Dobrogei și Basarabiei până la Marea Neagră, în care își adună apele, pe de o parte Dunărea încărcată cu afluenții săi dela Tisa, și pe de altă parte Nistrul și Bugul.

Acesta a fost leagănul de suferințe al poporului român în apărarea creștinătății și civilizației.

Inchegându-se ca un tot armonic, în formele ei geografice, hidrografice, etnice și economice, noua Românie, refăcută prin eforturile Mareșalului Ion Antonescu Conducătorul Statului și prin neasămuita bravură a poporului român, - în strânsă tovarășie până la moarte cu marele popor german, condus de genialul Führer Adolf Hitler, - România își găsește trasat cadrul de dezvoltare economică, pentru viitor, datorită tocmai poziției sale geografice și a legăturii de trecere de ieri, de azi și de mâine, între Europa Occidentală, Centrală și Meridională, și Asia Occidentală până la Indii, așa cum a fost cântată în povestirile de basm ale lui Alexandru Macedon, învingătorul lui Porus, Împăratul Indiilor.

104

România este o țară agricolă și industrială.

România ca țară agricolă posedă întinse terenuri de cultură.

Pentru o lămurire mai clară, dăm, după datele statistice, raportul suprafețelor ocupate de culturi și repartizarea proprietăților, pentru a se evidenția structura agrară a țării.

Repartizarea teritoriului României
în anul 1937.

Suprafețe	Hectare	Procente
Terenuri agricole	13.941.000	47,3
Fânețe naturale	1.870.000	6,3
Pășuni	3.293.000	11,2
Pomi fructiferi	5.250.000	1,0
Vii	369.000	1,2
Păduri	6.584.000	22,3
Vetrele satelor și orașelor, drumuri, terenuri industriale și degradate	1.800.000	6,1
Ape, bălți, terenuri inundabile	1.020.000	3,5
Terenuri nerecensate	337.000	1,1
Suprafață totală	29.505.000	100%

Situația terenurilor agricole după întinderea
exploatațiunilor din 1930, după recensământul din 1930.

Categ. de exploat.	Nr.exploat.	%	Supraf. tot.Ha.	%	Supraf. exploat.	%
0-5 Ha.	2.460.000	74,9	5.535.000	28	4.600.000	35,8
din care						
0-1 Ha.	610.000	18,6	320.000	1,6	275.000	2,1
1-3 Ha.	1.100.000	33,5	2.200.000	11,1	1.850.000	14,4
3-5 Ha.	750.000	22,8	3.015.000	15,3	2.850.000	19,3
5-10 Ha.	560.000	17,1	3.955.000	20,	3.110.000	24,2
10-20 Ha.	180.000	5,5	2.360.000	12	1.715.000	13,3
20-50 Ha.	55.000	1,7	1.535.000	7,8	1.015.000	7,9
50-100 Ha.	12.800	0,4	895.000	14,3	540.000	4,2
100-500 Ha.	9.500	0,3	2.095.000	10,6	920.000	7,2
Peste 500	2.700	0,1	3.375.000	17,1	950.000	7,4
Total	3.280.000	100	19.750.000	100	12.850.000	100

Față de aceste situațiuni ale României agricole și
agrare trebuiesc luate următoarele măsuri radicale :

1. Producția agricolă trebuie dezvoltată

Culturile agricole, prin vegetația lor, au rolul unui chimist creator de produse alimentare, prin combinarea elementelor chimice din natură : apă, căldură, pământ și aer.

Sinteza tuturor acestor elemente, în forme noi, o face culturile agricole grație embrionului vegetal, sub puterea soarelui a cărui raze trimit lumină, căldură și electricitate.

Acidul carbonic, alimentele coloidale humice, mișcate și duse în corpul plantei, prin puterea de absorbție și de evaporare, satură planta dornică de substanțe azotoase și de calciu ; substanțele minerale ca fosforul, potasa, sulful, magneziu, completează alimentația plantei.

Transformarea materiilor vegetale sub imboldul embrionului animal, în alte forme chimice, dă animalului rolul unui chimist asimilator.

Produsele animale obținute, puse la îndemâna cultivatorului prin creșterea vitelor și a păsărilor sub formă de carne, brânză, lapte unt, grăsimi, ouă, miere, mătase, gunoiul de fermă, - oferă cercetătorului un câmp larg de investigațiune și de aplicare tehnică pentru dezvoltarea producției agricole.

Puterea de absorbțiune a pământului pentru amoniac, viața intensă a microorganismelor, necesitatea a cel puțin a unui gram de azot sau de acid fosforic, - a cel puțin 2,5 gr. de potasiu și a cel puțin a 2 gr. de calciu, pentru fiecare Kgr. de pământ arabil, sunt chestiuni de chimie agricolă care stăpânite și bine îndrumate determină reușita culturilor la maximum.

Noua agricultură trebuie să aibă la bază cercetarea continuă a problemelor în strânsă legătură cu asimilarea plantelor, a materiilor chimice din apă, din aer, din pământ pe deoparte, și cu asimilarea de către animale a materiilor chimice din plante pe de altă parte, - sub puterea dătătoare de viață a soarelui.

2. Empirismul agricol trebuie să fie îndepărtat cât mai mult.

Culturile agricole au nevoie de elemente fertilizante ; dacă nu se găsesc în pământ trebuie să le producem și să le refintoarcem în brazdele de unde au crescut plantele.

Reproducem mai jos datele de laborator pentru cunoașterea necesităților acestor elemente fertilizante în producția vegetală agricolă.

Culturi Agricole	Produc. în Hl.	Azot Kgr.	Acid fos- foric Kg.	Potasă Kgr.	Calciu Kgr.
Grâu de toamnă	40	125	76	150	61
Grâu de primăv.	40	138	74	195	62
Secară de toamnă	35	110	39	131	64
Orz de toamnă	50	86	36	50	40
Orz de primăv.	40	86	79	90	43
Ovăz	50	126	79	129	38
Sarasin	30	68	44	87	117
Porumb	40	68	29	82	29
Sfeclă	40.000Kg	165	73	404	101
Morcovi	40.000	125	71	271	154
Varză	50.000	190	94	442	438
Topînenbur	33.000	278	98	587	271
Mazăre	5.200	123	42	89	151

3. Valorificarea produselor agricole trebuie organizată.

Rentabilitatea se mărește cu cât mijloacele de producție vor fi mai bune, mai numeroase și mai ușor de dobândit, iar mijloacele de transport vor fi mai sigure și mai leznicioase.

Intre mijloacele de producțiune stă în primul loc capitalul și creditul sub formă de fond de investițiuni.

107
fond circulant,- și fond de organizarea și efectuarea operațiunilor de valorificare : achizițiuni, stocaj, desfacere, industrializare și export.

4. Populația trebuie să-și găsească o mai mare întrebuințare a timpului disponibil.

Această folosire rentabilă a timpului liber poate fi fixată pe cel puțin 5 cmi de activare :

a) Culturile agricole să fie intensificate.

În acest scop, pe lângă adoptarea îngrășămintelor utilizate la îmbunătățirea terenurilor, trebuie să fie stabilite planuri de culturi, în rotație, în legătură cu întinderea suprafețelor cultivabile cu plante agricole, ce se cer pentru nevoile interne ale țării, pentru creșterea vitelor și pentru export.

Trebuie industrializate chiar pe loc o mare parte din produse, fie cu ajutorul creșterii animalelor - transformând materiile brute vegetale în materii animale,- fie prin transformarea produselor animale în produse industriale necesare gospodăriilor agricole și consumatorilor, ca alimente : lapte, brânză, unt, vin, conserve, carne proaspătă, carne afumată, fructe uscate, ouă grăsimi, etc. sau ca țesături pentru corp sau pentru prelucrarea lor în cergi, pături, saci frânghii, căpestre șleauri, etc.

Rolul de seamă pentru dezvoltarea agriculturii propriu zise și a industriilor anexe, cu utilizarea optimă a brațelor de muncă, îl au instituțiile corporative, ce trebuiesc înființate având ca instrument financiar și comercial cooperativele, sub forma obștiilor sătești, preconizate de Dl. Mareșal Antonescu, în comunele rurale ca primă etapă,- susținute și ajutate de cele județene,- și de instituția centrală din capitala țării.

108

b) Trebuie desăvârșite cât mai grabnic toate studiile în legătură cu sistematizarea cursurilor râurilor din țară, refacerea terenurilor degradate, - și utilizarea apelor disponibile pentru irigația regiunilor propriice culturilor plantelor în regiunile sece-toase, cu mari temperaturi vara și toamana prelungită.

Inceputurile făcute de marele patriot Nicolae Filipescu cu studiile și proiectele întocmite pentru terenurile dintre râurilor Buzău, Ialomița și Argeș, trebuiesc reluate pe o scară mare.

c) Trebuie dezvoltate și puse în aplicare studiile începute în trecut de inginerul Leonida și alții, pentru electrificarea țării, ținând seamă de puternicile căderi de apă din România.

Electrificate satele românești și orașele, - se va putea dobândi nu numai un potențial nemăsurat de mare de energie mecanică, dar se vor electrifica și sufletele și spiritul populației, care nu vor mai fi silite să trăiască în beznă satelor, lipsite de lumină în timp de peste 6 luni cel puțin câte 12-14 ore pe zi, timp din care cel puțin 4-6 ore ar putea fi utilizat, pentru dezvoltarea industriilor casnice mișcate în mod electric și iluminate sub becul electric.

d) Trebuie ușurate și eftentate transporturile, prin înmulțirea liniilor de căi ferate, - și a șoselelor carsabile prin buna lor pietruire sau eventual asphaltare.

Scumpetea transporturilor este în strânsă legătură cu lipsa de animale și vehicule.

Această lipsă este și mai mare când utilizarea animalelor nu poate fi făcută la maximum, din cauza relelor căi de comunicație, care întârzie transporturile, strică și deteriorează animalele și vehiculele.

Însăși cărăușul își irosește timpul fără folos, - sau suportă intemperiiile cu mai mare greutate și risc.

Problema transporturilor a fost desbătută, în trecut, foarte mult ; rezultatul adus la înmulțirea liniilor de căi ferate și a celor de comunicație pe șosele.

Sforțările făcute au fost lăudabile ; dar efectul lor au fost relativ mic ; pentrucă atât liniile existente de căi ferate, cât și șoselele trasate, și astfel cum sunt întreținute nu corespund nici cât a zecea parte, cât cer nevoile de transport a produselor agricole într'o țară atât de covârșitor agricolă ca România.

Din cauza acestor lipsuri produsele alimentare se scumpesc, uneori, în proporție de sută la sută, dela producător la consumator, dând speculantului posibilitatea, foarte adeseori, să câștige peste 50% din diferența dintre prețul de cost și prețul de vânzare.

Greutatea transporturilor produselor agricole, chiar la locul de producțiune, creiază unul din factorii principali, care întârzie progresul în agricultură.

Situația s'ar îngreuna, în majoritatea cazurilor, și mai mult, dacă printr'o aplicare a comasării s'ar socoti necesar să se stabilească locuința agricultorului ca principiu, pentru toate regiunile, pe lotul ce-l exploatează cultivatorul.

Numai insistăm asupra îngreunărilor raporturilor de cult, de instrucție publică, de pază, de aprovizionare cu produse necesare în gospodăria rurală, și în primul rând, cu aprovizionarea cu apă de băut, greutate care ar fi mărite și provocate de o astfel de măsură cu caracter general.

e) Prin măsurile propuse pentru sistematizarea cursurilor de apă în legătură cu irigarea câmpurilor și în strâns raport cu electrificarea țării, se va dobândi un nou mijloc de utilizare a brațelor de muncă și de ieftenirea transporturilor, prin stabilirea canalurilor navigabile între diferite cursuri de apă din țară.

Acestor canale navigabile din Franța, din Germania, din Belgia, din Olanda, din Italia, etc., și chiar din Rusia Sovietică se datoresc în mare parte ridicarea stării economice a întinse regiuni agricole sau industriale.

Canalurile navigabile din Germania a putut face legătura între Marea Nordului și Marea Neagră, unind Oderul cu Dunărea ; după cum urmează să se stabilească legătura Vistulei cu Nistrul.

Cursul Dunării a servit totdeauna ca un drum de legătură puternică între centrul Europei, Marea Neagră și Marea Mediterană.

Trasarea, construirea, susținerea, utilizarea celor cinci mijloace pentru ridicarea agriculturii în special și a economiei naționale în general, vor da posibilitate țăranului român, ca în timpul când muncile agricole nu-l țin legat de ogor să poată da o întrebuințare sezonieră a brațelor sale, în întreprinderi numeroase și importante, în industria casnică, industria anexă agricolă, în lucrările de electrificarea țării, în lucrările de irigație, în exploatarea canalurilor și transporturilor.

5.- Valorificarea produselor agricole făcută în ritmul descoperirilor științifice, de tehnică pură aso-

ciată cu tehnica aplicată, - și organizată în raport cu necesitățile constelațiunii Statelor ce gravitează în cadrul aceleiași orbite economice a Europei continentale, strâns legată de Asia Occidentală, centrală și meridională, și de Africa boreală și ecuatorială, va da maximum de rentabilitate, căci corespunzând unui maximum de eforturi va trebui îndreptată pe calea unui program bine studiat, bine trasat și bine aplicat.

Agricultura României îndrumată și susținută prin cele cinci căi directive pentru ridicarea economiei țării va face ca problema agrară din România să piardă din acuitatea ei, - așa cum a evoluat în Anglia după ce această țară a devenit industrială, - sau așa cum s'a transformat în Franța unde există un periculos exod rural către orașe sau așa cum a evoluat în Germania, în care procentul populațiunii care trăește din industrie este expresiv de mare față de cel care se ocupă cu agricultura.

Fără îndoială că România nu are abundența de mine-reuri de fier ca materie primă, cum se găsește în țările industriale Europene, ca Anglia, Franța, Germania ; totuși prin bogățiile românești în petrol și în produse agricole, - prin situația geografică și climaterică proprie pentru culturile agricole și anumite industrii, - România poate deveni o țară industrială, care să satisfacă mare parte din necesitățile interne și chiar să creieze mari industrii, nu numai anexe agriculturii noastre, dar chiar să dea de lucru populației satelor în industria textilă, în care azi mare parte din materiile brute se importă chiar în restul Europei din țările extraeuropene.

În acest mod România intră în orbita economică a intereselor continentale în stransă legătură cu interesele Europei și ale Asiei Occidentale, Centrale și Meridionale, precum și Africii Boreale și Ecuatoriale.

Problema structurală a politicii agrare în România de astăzi, se evidențiază din tablorurile menționate în această expunere la pag.20.

Politica agaară a României de mâine, trebuie văzută prin prisma considerațiilor, lămurite prin acest mic studiu.

Orice discuțiuni și păreri emise de cunoscătorii chestiunii agrare dela noi sunt bine venite ; căci printr'o pregătire desăvârșită a temeliiilor nouilor înfăptuiri economice, se poate clădi o Românie nouă.

În ultimul timp, în luna Decembrie 1941, s'a pus în discuție publică problema agrară și agricolă a țării, printr'un "memoriu" al D-lui Constantin Garoflid, fost ministru al agriculturii și actual președinte al Uniunii Sindicatelor Agricole, - și printr'un "răspuns" al D-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Pentru cei ce au urmărit cu atențiune, atât memoriul D-lui Constantin Garoflid cât și răspunsul D-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, afirmarea credințelor că numai printr'o întărire și o siguranță a dreptului de proprietate s'a pus hotar definitiv duhului bolșevic, ca să nu pătrundă și să nu zdruncine legătura poporului român pe pământul strămoșesc, pune de fapt temelia orânduirii statului nostru.

Popor de plugari, poporul român privește hotărârea D-lui Mareșal Ion Antonescu, de a socoti "proprietatea ca unul din stâlpii organizării sociale"...- și de a afirma că "viața fără libertate și proprietate, fără dreptate, fără biserică și lumină, este mai cumplită decât moartea"...,- ca o cheazăție sfântă, pentru prosperitatea neamului.

Rezolvarea problemei agrare legată de "stabilirea echilibrului între clasele sociale ale unei societăți"...

și indicarea rolului burgheziei economice ca al unei clase "care trebuie să facă puntea de trecere și de legătură între agricultori și vârful piramidei", - dă caracter de puternică așezare economică și creiază atmosfera de ordine ce trebuie să domnească în viața agricolă a satelor.

Afirmația pe care Domnul Mareșal Ion Antonescu o face în răspunsul D-sale, dat la un alt "memoriu" ce i-a fost adresat de Dl. Petre Nemoianu, fost subsecretar de stat la ministerul agriculturii, referitor la aceeași problemă a agriculturii românești, este tot așa de constructivă.

Domnul Mareșal Ion Antonescu lămurește că "ridicarea clasei țărănești nu poate fi dusă la bun sfârșit numai prin măsuri administrative pornind din partea Statului, ci reclamă o colaborare permanentă a tuturor cercurilor profesionale interesate și a întregii colectivități românești".

Această afirmațiune cuprinde tot crezul în materie de organizare și valorificare a producției agricole din România, sub regim corporativ.

Regretul exprimat de Dl. Mareșal Ion Antonescu și indicația dată prin cuvintele "Este regretabil de constatat că se pierde legătura dintre clasa țărănească și cea intelectuală, care totuși trebuie să rămâie mereu sfătuitoare și îndrumătoare a țărănimii", sunt axiome ce trebuiesc avute în vedere la așezarea noii reforme de tehnică, educație și progres agricol.

Înlăturarea acestor lipsuri, cu asigurarea sprijinului micii proprietăți din partea Statului, și "cu mărirea numărului agronomilor care lucrează pe teren"..... "pentru introducerea asolamentelor pe parcele", - sunt măsurile imediate ce urmează să se ia.

115

În cadrul considerațiilor ce am exprimat prin acest studiu și a nouilor formulări ale Domnului Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, asupra problemei agriculturii românești, socotim că raporturile între proprietatea mare, proprietatea mijlocie și proprietatea mică, vor fi influențate și de cerințele nouilor organizări economice ale țării, cu indicarea pentru fiecare categorie de proprietate al rolului social și economic pe care fiecare trebuie să-l joace pentru ridicarea agriculturii țării, și anume :

1). Marea proprietate, care ocupă circa 10% din terenul cultivabil al țării, trebuie să producă :

a) seminte selecționate de toate categoriile, în legătură cu studiile și rezultatele Institutului de cercetări agronomice și întocmirea și aplicarea planurilor fitotehnice respective ;

b) reproducători selecționați de rasă, pentru regenerarea tuturor soiurilor de vite de rentă, de muncă, pentru grăsime, de carne, pentru lână, etc., ținând seamă de cercetările Institutului zootehnic și întocmirea și aplicarea planurilor zootehnice pentru întreaga țară.

Marea proprietate trebuie să fie centrul organizațiilor corporative locale, atât în ceea ce privește producerea, păstrarea și condiționarea produselor agricole, cât și în ceea ce privește valorificarea lor, din comuna respectivă, prin metodele de condiționare, prelucrare și industrializare agricolă cât mai rațională.

Marea proprietate, lucrând pentru interesele generale ale agriculturii, va urma să se bucure de avantajele prevăzute de legi pentru fermele model.

Ele vor urma să lucreze cu mandat de Stat, având misiunea să ducă la bun sfârșit regenerarea semințelor și reproducătorilor necesari întregii agriculturi și în special celeimici și mijlocii, ce ocupă circa 90% din suprafața terenurilor cultivate.

2. Proprietatea mijlocie, trebuie să formeze elementele cele mai pilduitoare în aplicarea celor mai raționale măsuri, pentru organizarea agriculturii, privind pe micii plugari.

Rolul proprietății mijlocii, cu suprafețe productive ce întrec necesitatea gospodăriilor respective, va fi în primul rând pentru organizarea valorificării agricole, pentru industrializarea produselor agricole și pentru îndestularea orașelor, și nevoilor de export.

Proprietatea mijlocie va urma să participe prin delegați în conducerea institutiilor corporative agricole locale.

Proprietatea mijlocie va fi trăsătura de unire între marea și mica proprietate; dar mai presus de toate, ceea ce va cimenta și mai mult armonia dintre aceste trei categorii de proprietăți, cu interese culturale și de tehnică aplicative comune, - va fi urmărirea realizării aceluiași scop ca interes comun, - care pleacă în agricultură dela embrionul vegetal selecționat, - să înmănuncheze în efectuare de exploatare agricole, în condițiuni optime, - se dezvoltă odată cu eforturile făcute în apărarea contra boalelor criptogamice, și boalelor ce ating vitele, - pentru ca în așezarea unor planuri de culturi, în rotație, - și a plantelor furagere necesară creșterii vitelor, - să poată să se dobândească, - la adăpostul asigurărilor contra sinistrărilor, obținerea celor mai bune produse pentru valorificarea, prin condiționarea lor pentru vânzare și prin indus-

trializarea lor în industriile anexe înființate, în regiunile respective, pentru un maximum de profit.

3. Mica proprietate, prin numărul mare al gospodăriilor ce cuprind, - ea și proprietatea mijlocie, - este cheazăgia de reîmprespățare a elementelor viguroase ale Nației, - oțelite, din copilărie, în luptă, în mijlocul laboratorului agricol, care este natura: regiunea și pământul.

Micii agricultori trebuie să-și găsească în primul rând cât mai multă și mai variată hrană în exploatarea gospodăriilor, în care trebuie să se îmbie cultura cerealelor cu a plantelor leguminoase, pentru hrana lor, - cultura zarzavaturilor pentru îndestularea gospodăriilor și pentru vânzare, - și cultura plantelor furagere și a plantelor rădăcinoase pentru creșterea vitelor.

O deosebită importanță are cultura sfecei de zahăr și a plantelor industriale : inul, cânepa, bumbacul.

Creșterea păsărilor, a porcilor și a oilor la fiecare mică gospodărie, în parte, trebuie ca nu numai să îndestuleze gospodăria agricultorului, dar să-i aducă venituri continue, prin vânzarea laptelui, untului, ouălor, etc.

Timul disponibil din gospodăria micului proprietar, organizată, luminată sufletește și fizicește, prin introducerea electricității, trebuie să fie întrebuințat la maximum în industriile locale sau din regiune; și în primul rând în lucrările edilitare; și mai ales la acelea care vor fi executate pentru captarea energiei căderilor de apă, refacerea și înmulțirea căilor ferate și a căilor de comunicație pe șosele județene și comunale, în lucrările mari pentru trasarea canalurilor navigabile, pentru îmbunătățirea terenurilor degradate, - și pen-

tru organizarea exploataţiunilor agricole irigate.

Problema imediată a creşterii vitelor, în grajd, prezintă o covârşitoare importanţă, care nu poate fi rezolvată fără creşterea de bune culturi furagere şi de dobândirea de buni reproducători.

Toate aceste îmbunătăţiri nu se pot obţine decât prin eforturi comune şi armonizarea între scop şi rezultate, pe baze de organizare corporativă a agriculturii.

Volumul lucrărilor enumerate mai sus ce urmează să fie desăvârşite, este covârşitor; pentru realizare se cere din primul loc, examinarea lor printr'o vedere de perspectivă în timp şi în spaţiu, - cu calcularea energiei ce trebuie efectuată, - şi stabilirea unui program armonie de aplicaţie.

Ceeace astăzi s'ar părea greu de realizat, - măine va deveni din ce în ce mai uşor, când electrificarea ţării va fi fapt îndeplinit.

Consideraţiunile Dlui P.Nemoianu, fost Subsecretar de Stat al Ministerului Agriculturii, în jurul chestiunii agrare şi de progres agricol dezvoltată de dl. Constantin Garoflid, în memoriul Dsale, prezentat Dlui Maresal Ion Antonescu, Conducătorul Statului - şi cele două răspunsuri ale Dlui Maresal Antonescu, indică complexitatea problemei agrare din România, care trebuie examinată şi soluţionată în toată întregimea ei.

Exemplul dat de Dl. P.Nemoianu că populaţia agricolă din unele regiuni ale Ardealului au o stare economică mai înfloritoare datorită creşterii vitelor, prin industrializarea plantelor imediat pe calea animală şi prin export, cuprinde un mare adevăr şi o tehnică de

producție, aplicată în mod empiric, - și forțată de împrejurări prielnice acestei industrializări.

Evidențierea formulelor economice agricole pe sprijinul datelor comparative scose din rezultatele obținute de marea, mijlocia și mica proprietate în Germania, prin studiile economistului german Konrad Meyer, sunt concludente.

Agricultura ardeleană luată de pildă de Dl. P.Nemoianu, este sprijinită tocmai, prin brațe vânte și înstărite, în urma colaborării intime între agricultură și industriile din regiunea respectivă, cari dau de lucru populației rurale, în timpul când lucrările agricole nu sunt în curs de executare.

Industria locală poate să ocupe nu numai brațele șefului familiei, dar și a celorlalți membri, - fără desorganizarea agriculturii; și să aducă astfel fiecare un aport simțitor în bugetul comun al familiei.

Ceea ce nu trebuie uitat însă sunt cele două sprijine eficace care consolidează agricultura ardeleană: organizarea piețelor de desfacere, - și organizarea creditului pentru agricultură, - în raport cu valorificarea și desfacerea produselor.

Capitolul III.

Cele expuse în Capitolul I și capitolul II ale acestui studiu, ar putea să determine pe fiecare cititor la concluziuni asemănătoare cu cele formulate de noi.

Cele două răspunsuri ale Dnui. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, date Dnlor Constantin Garoflid și P.Nemoianu, la memoriile ce i-au fost înaintate de Dnlor, asigură întocmirea planului de ansamblu și dă speranța realizării lui.

Pentru opinia publică însă, și în special chiar pentru agricultori starea de azi, când frământările dintre popoare sunt atât de acute, - ca urmare a ciocnirilor din cele două războaie mondiale, din 1914-1918 și din 1939-1942 , - provoacă neliniști și desorganizări sufletești și economice, și împiedică o judecare obiectivă a cauzelor și a efectelor.

Lupta între curențele de idei și înfăptuiri, născute în urma revoluției franceze din 1789, urmată de stabilirea unui regim economic liberalo-capitalist, pe deoparte; și lupta între curentul manifestat în Rusia Sovietică, după războiul ruso-japonez din 1904 și mai ales în timpul războiului din 1914-1918, - dus pe principiile economice socialiste ale lui Karl Marx și Fr. Engels, pentru desființarea proprietății particulare și trecerea ei în patrimoniul statului, pe de altă parte, - cu înregistrarea tuturor muncitorilor în serviciul direct al întreprinderilor de stat, - au amenințat omenirea cu desorganizarea, și în consecință, cu aducerea civilizației pe pragul prăpăstiei bolșevice.

Din ciocnirea acestor două curențe, unul creiat de stăpânirea avuțiilor și întărit de principiul creierii unei forțe puternice financiare, - a plutocrațiilor -, lăsând totuși proprietatea privată în funcțiunea intereselor individuale, - subjugată sub operațiuni și formalități financiare capitaliste până la epuizare; și celălalt curent care aducea transformarea ființei omenești într'un simplu instrument de muncă, fără drept de gândire și de rațiune, ci numai cu rol de rob al stăpânirii absolute, dictatoriale proletare, - condus sub teroarea exercitată de câțiva,

s'a născut, a crescut și s'a format un nou curent, pentru însuflețirea și organizarea economică a lumii, pe principiul naționalismului arian, păstrând

esența valorii sufletești și a sângelui, fiecărui individ, - iluminat însă, pe deplin, asupra scopurilor supreme ale omenirii; și colaborând la coordonarea eforturilor tuturor pentru progresul națiunii în special și al civilizației în general.

Sfortările supraomenești, făcute timp de aproape 20 de ani, în Germania național-socialistă de astăzi, de către genialul conducător Adolf Hitler, - unite cu eforturile marelui animator al Italiei fasciste Benito Mussolini, au construit nu numai o punte de demarcație între două lumi, dar a dat naștere și la o făclie de lumină sfântă și veșnică, pentru trasarea căilor de viitor ale omenirii.

Atât naționalismul german socialist, cât și naționalismul fascist italian, se sprijină pe puterea de organizare economică corporativă.

Pentru noi românii, în organizarea economică și sufletească a României de mâine, trebuie să ținem seama de noul ritm, de viață nouă turnate în formă corporativă.

Legătura între puterea administrativă și forțele economice trebuie să se desăvârșească în cadrul organizațiilor cu structură corporatistă.

Lăsând puterii administrative rolul de a menține ordinea de stat și de a crea atmosfera culturală și socială, pentru dezvoltarea poporului român, în tradiția seculară a sângelui moștenit dela Traci și Romani, -

cerând forme de stat sprijinul în apărarea ființei noastre etnice și toată capacitatea în îndrumarea noastră economică; trebuie să dăm organizațiilor economice și sociale corporative, toată puterea și toată răspunderea în organizarea vieții eco-

nomice și sociale a țării, după principiile directive ale statului.

Problema organizației agriculturii în cadrul corporativ ne-a preocupat de multă vreme.

Realizarea unor înfăptuiri în formă economică agrară, cere timp ; dar cere în primul rând condițiuni de dezvoltare și ambianță potrivite.

În anul 1940, am dat forma concretă modalităților de înfăptuire a organizațiilor agricole în cadrul corporativ.

Studiul alăturat intitulat "Expunerea pentru organizarea economiei agrare", face dovada că organizarea corporativă a agriculturii în România, nu trebuie socotită ca o problemă dificilă, care nu se poate realiza în scurt timp.

Natura economică a problemei o situează în cadrul general de preocupări economice ale statului.

Din momentul ce s'a găsit locul cuvenit, pentru agricultură, în cadrul acestor preocupări; și după ce s'au trasat normele generale într'un program economic agrar; urmează ca imediat să se treacă la aplicarea principiilor de bază.

O instituție specială corporativă trebuie să dea caracterul continuității în aplicarea principiilor de bază.

Pentru agricultură, această instituție trebuie să fie în legătură strânsă cu Ministerul producției vegetale și animale.

Trebuie să existe un spirit de conducere unitară, care să stabilească un comandament unic și să întărească legătura dintre minister și instituția corporativă.

În Germania s'a găsit constructorul și animatorul în persoana unui singur om, dl. Darro, Ministrul Agriculturii și tot odată și președintele organizațiilor corporative țărănești-agricole.

Institutiia corporativă specială centrală trebuie să aibă atribuția principală de a acorda mandatul, celorlalte organizațiuni corporative, în ordinea ierarhiei către organizația judeteană și locală.

Organizațiile sindicatelor producătorilor și cooperativele trebuie înțelese ca instituțiuni precorporative, care servesc de instrumente necesare în lămurirea problemelor agricole, - formularea dezideratelor, - și mai ales, sub forma cooperativă, pentru îmbrăcarea formalităților financiare, necesare, pentru asigurarea scontului de finanțare, și încheierea contractelor.

O schemă rezumativă a modalităților de organizare și a felului de funcționare și aplicarea forțelor corporative, pentru ridicarea agriculturii, prin valorificarea produselor agricole vegetale și animale, alături de acestui studiu.

Cercetată această schemă cu atențiune, ea dă o oglindă fidelă a formei și structurii celei noi, în care trebuie să se investească apărarea și susținerea intereselor agricole, - contribuind astfel și la soluționarea evolutivă a problemelor cu structură agrară, - sub imboldul satisfacerii intereselor tuturor, cu armonizarea intereselor economice generale ale țării.

Oricât de dificile și de purtătoare de răspundere sunt eforturile ce se fac pentru precizarea unor probleme de economie rurală și mai ales pentru găsirea soluțiilor cele mai bune, spre buna lor rezolvare

și reușită, socotim că ele trebuiesc făcute astfel încât România să poată să fie încadrată, cu rolul ei atât de important din punct de vedere economic în nouă orbită economică a Europei continentale, a Asiei occidentale, centrale și meridionale, și a Africii boreale și ecuatoriale.

Când înțelegerea va fi deplină asupra scopurilor de urmărit, asupra metodelor de aplicat și asupra raporturilor de armonizat, viața economică și socială din România va intra pe făgașul cel adevărat, care va duce la suprema biruință.

=====

123 Bis

D. TOPCIU
fost Subsecretar de Stat.

ORGANIZAREA ECONOMIEI AGRARE DIN ROMANIA.
=====

- 1940 -

ORGANIZAREA ECONOMIEI AGRARE DIN ROMANIA

1940

studiu de D.TOPCIU, fost Subsecretar de Stat la
Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

În ultimii douăzeci ani, - dar mai ales în cursul celor cinci ani cari au trecut, - frământarea ideilor politice au dus la tendințe accentuată și marcată, pentru schimbarea structurii politice administrative și sociale, a Statelor din Europa.

Marile progrese tehnice realizate, în ultimii ani, au scos în relief și mai mult nepotrivirile dintre tendințele de fixare a unei structuri sociale noi, față de structura economică învechită, ce nu se mai potrivește nouilor progrese și noei vieți economice sociale.

De 22 ani Romania urmărind ritmul nouilor progrese sociale, cercetând și metodele de organizare economică căutând să stabilească norme pentru exploatarea bunurilor publice - cu repercursiuni asupra celor particulare a încercat:

a) Încurajarea și îndrumarea agriculturii prin creșterea Camerelor de Agricultură la Județe și Uniunea lor centrală, în anul 1925, pe baza principiului de colaborare mixtă, între inițiativa particulară și directivele tehnice de Stat, în sânul aceleiași instituțiuni.

b) Organizarea și administrarea, pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, prin legea din 16 Martie 1929, în forma de : arendare sau închiriere, concesiune, regie publică comercială, regie

mixtă, regie cooperativă, sau o combinație din 2 sau mai multe feluri din aceste sisteme. Ulterior, a intervenit prin legea asupra regiilor autonome din 4 Mai 1934 și legea din 17 Iulie 1934 și legea din 1939.

c) Susținerea prețului la grâu, prin legea din 1931,- și ulterior prin înființarea Oficiului Central pentru valorificarea grâului prin legea din 1935, cu modificările anuale din 1936-1940.

Rezultatele obținute cu încercările făcute și menționate sub punctele a și b de mai sus, nu au fost încununate cu deplinul succes așteptat pentru ridicarea avuției naționale, cu toate sacrificiile ce au fost impuse din punct de vedere financiar, material și sufletește.

În momentele de astăzi, când temeliiile statelor europene sunt zdruncinate până în profunzime,- sub sguahirile apocaliptice ale războiului deslănțuit și a turburărilor și a nemulțumirilor sufletești ale popoarelor și națiunilor,- România se găsește în situațiunea îngrijorătoare, în care numai măsurile eroice de înalt patriotizm și jertfe de fiecare moment, de muncă încordată și de cinstită cugetare, organizare și acțiune, poate să-i asigure existența de Stat, să salveze ființa neamului, și să tragă brazdă puternică și luminoasă, care să oprească năzuințele vrăjmașilor, să îndrumeze energiile românești, și să fixeze, cu cumintenie, curaj și puteri înfrățite, calea viitorului.

Ciuntirea trupului țării noastre la Răsărit și la Nord ;jalea adusă în gospodăriile românești intrate sub puteri vrăjmașe neamului nostru ; pribegia fraților noștri, năuci de durere, de desnădejde, de desorientare și de inacțiune, trebuie să trezească în sufletele noastre toate resorturile de energie și de sacrificii.

Trebue să ne eroim o nouă mentalitate, lăsând trecutului toate greșelile ; și avântându-ne cu eroism la o viață nouă de muncă continuă și de încordări constructive, - cu mijloace proprii, cu organizări economice naționale corporative, să ne ridicăm pe deasupra durerilor, să scrutăm orizonturile vieții etnice a neamului și să turnăm noi tipare de înfăptuiri economice curat românești.

Viața Statului trebuie să fie asigurată prin hotărâri chibzuite, sigure, energice, pline de patriotism și abnegație, care să asculte într-o disciplină desăvârșită de un singur glas : al Conducătorului Statului.

Noua reformă corporativă, născută pentru asigurarea drumului drept, înfruntând și înlăturând toate piedicile pe care dușmanii neamului ni le aruncă în cale ca să ne răstoarne și să ne distrugă - vine în momentul cel mai critic pentru viața Statului, ca să ne trezească la realitate și să ne ducă la izbândă.

Ordinele Conducătorului Statului trebuie să fie executate fără preget, cu sfîntenie, pentru asigurarea ființei neamului, a țării și a Tronului.

Era vorbelor deșarte și a discuțiunilor fără sfârșit, - cu pierdere zadarnică de timp și cu soluțiuni optuze, - sau cu scopuri nemărturisite, trebuie să înceteze.

Măsurile trebuiesc să vie repezi și eficace.

Ele trebuiesc să îndrumeze, să organizeze și să apere viața morală și materială a poporului român, sub conducerea unitară, corporativă și națională a Conducătorului Statului.

O modificare așa de determinatorie în politica Statului, impune fără preget, fără rezerve și fără

zăbavă, la o schimbare a structurii sociale economice care trebuie să fie condusă după aceleași principii unitare naționale corporative, având un singur Comandament de sus și o singură linie de dirijare a întregii activități economice sociale, prin organe constituite, în sânul aceluiași profesioni.

Trebuie observat, că această necesitate, constituie un proces de strânsă interdependență, încât se poate afirma, cu drept cuvânt, că însăși temelia organizațiunii politice trebuie să fie așezată pe puternica platformă, pe care o dă numai organizațiile economice sociale, corporative, profesionale, perfect armonizate în fond și în formă.

Pe baza acestor considerente principale, în legătură cu nouile stări de lucruri și de fapte, socotim ca o datorie, a face următoarele constatări și propuneri cari trebuie să conducă cu un ceas mai devreme, la realizări imediate, pentru ridicarea marelui clase muncitoare a agricultorilor români, cel puțin la nivelul de standard al muncitorilor industriali ; și consecutiv pentru asigurarea bunei stări economice a țării.

Ca urmare, ca prim element, trebuie examinat :

1) Repartizarea terenurilor agricole din România, după statistica exportățiunilor din 1930.

Această situație se prezintă astfel :

SITUATIA TERENURILOR AGRICOLE DUPA INTINDEREA
EXPLOATATIUNILOR DIN 1930, DUPA RECENSAMANTUL
DIN 1930.

128

SITUATIA Nr.1.

Categ.de exploat.	Nr.exp.	%	Supraf. tot.Ha.	%	Supraf.agric. cultivat.	
0-5 Ha. din care	2.460.000	79,4	5.535.000	28	4.600.000	35,8
0-1 Ha.	610.000	18,6	320.000	1,6	275.000	2,1
1-3 Ha.	1.100.000	33,5	2.200.000	11,1	1.850.000	14,4
3-5 Ha.	750.000	22,8	3.015.000	15,3	2.475.000	19,3
	2.460.000	74,9	5.535.000	28	4.600.000	35,8
5-10 Ha.	560.000	17,1	3.955.000	20	3.110.000	24,2
	3.020.000	92%	9.490.000	48%	7.710.000	60
10-20 Ha.	180.000	5,5	2.360.00	12	1.715.000	13,3
20-50 Ha.	55.000	1,7	1.535.000	7,8	1.015.000	7,9
	235.000	7,2	3.895.000	19,8	2.730.000	21,2
50-100 Ha.	12.800	0,4	895.000	4,5	540.000	4,2
100-500 Ha.	9.500	0,3	2.095.000	10,6	920.000	7,2
	257.300	7,9	6.885.000	34,9	4.190.000	32,6
Peste 500Ha.	2.700	0,1	3.375.000	17,1	950.000	7,4
Total.....	3.280.000	100	19.750.000	100	12.850.000	100.

Din examinarea acestei situațiuni se constată că 3.020.000 de exploatațiuni agricole, cu terenuri până la 10 Ha. (adică 92%) posedă în total o suprafață agricolă de 9.490.000 Ha. din totalul de 19.750.000 Ha. agricole (adică 48%).

Se observă deasemenea că 235.000 exploatațiuni agricole cu terenuri între 10-50 Ha. (adică 7,2%) posedă în total o suprafață de 3.895.000 Ha. din totalul de 19.750.000 Ha. agricole (adică 19,8%).

Se mai constată că alte 22.300 exploatațiuni agricole ce posedă terenuri dela 50 Ha. - 500 Ha. (adică 0,7%) deține 2.990.000 Ha. agricole (sau 15,1% din cele 19.750.000 Ha.; iar 2.700 exploatațiuni agricole cu terenuri peste 500 Ha. (adică 0,1% dețin 3.375.000 Ha. agricole, sau 17,1% din cele 19.750.000 Ha.

Această situațiune trebuie examinată în raport cu ;

REPARTIZAREA TERITORIULUI ROMANIEI 1937.

Total suprafață	29.505.000 Ha.	100%
Terenuri agricole	13.941.000	47,3%
Pânețe naturale	1.870.000	6,3
Pășuni	3.293.000	11,2
Pomi fructiferi	290.000	1,0

Total suprafață	29.505.000 Ha.	100%
Vii	369.000	1,2
Păduri	6.584.000	22,3
Vetrele satelor și orașelor drumuri, terenuri industriale și degradate.	1.801.000	6,1
Ape, bălți, terenuri inundabile	1.020.000	3,5
Terenuri nerencensate	337.000	1,1
	29.505.000	100

2) Ca al doilea element de examinat, trebuie să considerăm mijloacele de activare agricolă în legătură cu creșterea vitelor.

Dacă la situațiunea I de mai sus se adaugă și situațiunea care cuprinde mijloacele de activare agricolă prin creșterea de vite, pentru muncă, lapte, carne, lână, etc. se pot constata situațiuni de fapte, ce trebuie luate în seamă cu cea mai mare atențiune, și care trebuie să determine măsurile cele mai potrivite, pentru apărarea, sprijinirea, îndrumarea culturilor, și valorificarea produselor agricole, aparținând marelui masă a agricultorilor mici, mijlocii și mari.

Situațiunea de mai jos, întocmită după date din 1935, cuprinzând repartizarea gospodăriilor țărănești, pe categorii, după numărul animalelor domestice, -devine și mai expresivă prin necesitățile cele mari, cerute de actualul războiu mondial.

SITUATIUNEA Nr.2.

REPARTIZAREA VITELOR PE EXPLOATATIUNI-1935, ROMANIA.

Categorii	Romania					
	0-1 Ha.	1-3 Ha.	3-5 Ha.	5-10 Ha.	peste 10 H	
Vite trăgătoare	36,9	65,2	48,5	27,9	18,5	10,4
0 capete						
1 "	10,9	11,9	13,2	12,0	8,5	5,3
2 "	46,6	20,6	34,4	51,5	56,2	38,6
3-5 "	10,2	2,1	3,6	8,3	16,1	35,1
peste 5	1,4	0,2	0,3	0,3	0,7	16,0
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

130

Vaci

0 capete	32,5	51,5	36,1	30,1	22,9	13,3
1 "	41,1	36,8	40,4	44,3	45,5	34,8
2 "	20,1	10,2	20,3	20,7	23,3	28,9
3 "	5,5	1,5	2,9	4,5	7,7	11,2
Peste 5	1,8	0,2	0,3	0,4	0,6	4,8
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Total vite mari

0 capete	14,4	35,2	33,3	20,4	4,9	2,8
1 "	15,1	27,6	25,3	19,8	7,0	3,7
2 "	27,4	22,5	22,1	24,1	23,5	10,7
3-5 "	40,0	14,2	18,9	34,9	62,0	62,5
peste 5	3,1	0,5	0,4	0,8	20,3	2,8
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Porci

0 capete	48,1	60,2	53,8	46,6	39,8	30,8
1-2 "	42,4	36,0	40,7	45,6	46,6	43,1
3-5 "	7,2	6,1	4,6	6,5	10,7	16,5
6-20 "	2,0	0,7	0,0	1,3	2,8	8,5
Peste 20	0,2	--	--	0,3	0,1	1,1
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Oi

0 capete	46,2	48,8	52,8	42,3	35,4	30,8
1-2 "	7,5	10,2	8,6	6,3	4,4	2,8
3-5 "	15,6	13,6	18,6	18,4	13,8	7,5
6-20	26,2	10,7	18,5	30,0	40,2	39,1
Peste 20	4,5	0,7	1,5	3,0	6,2	10,6
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

3). Al treilea element de examinat, este situația referitoare la masinile și uneltele agricole, existente și cele necesare pentru agricultura Romaniei.

Nr. crt.	Felul uneltelor și mașinilor agricole 15 Iulie 1940	Numărul uneltelor și mașinilor agricole.	
		existente	necesare
1.	Pluguri	1.261.000	2.476.000
2.	Grape	920.000	2.436.000
3.	Mașini de semănat păioase	37.000	122.850
4.	Mașini de semănat porumb	31.000	469.000
5.	Prășitoare	180.000	712.750
6.	Secerătoare	38.000	54.000
7.	Batoze pentru păioase	13.000	18.000
8.	Batoze " porumb (manuale)	18.000	128.750
9.	" " " (mecanice)	1.400	1.750
10.	Vânturători	34.000	119.850
11.	Tricoare	17.000	35.000
12.	Tractoare	5.200	12.000

Este de observat că valoarea uneltelor și mașinilor agricole ce ar urma să se procure, în proporție cu necesitățile exprimate prin tabloul de mai sus, ar fi de lei 23.309.825.000.

Suma este atât de importantă, încât ea marchează prin valoarea ei, necesitățile imediate de acoperire pentru buna efectuare a lucrărilor mecanice agricole.

Este de observat deasemenea, că trebuie să se aibă în vedere și următoarele considerațiuni asupra stării uneltelor și mașinilor existente:

a) Calitatea inferioară a inventarului existent, în genere ; și în special, acela care privește plugurile, grapele și prășitoarele, cum și insuficiența lor numerică față de 3.280.000 exploatațiuni agricole ; cu atât mai mult, cu cât 3.020.000 exploatațiuni agricole au o întindere până la 10 Ha. ; iar 180.000 exploatațiuni agricole au o întindere dela 10-20 Ha.

b) Mașinile agricole mai scumpe ca : greblele mecanice, mașinile de semănat, de secerat, de bătut porumbul, trioarele și vânturătoarele, sunt în număr cu totul neîndestulătoare, față de numărul mare de exploatațiuni agricole, risipite, și față de prețul ridicat al acestor fabricate industriale, în comparație cu prețul produselor agricole.

c) Mașinile de treerat sunt în mare parte trecute de limita uzajului normal.

d) Cele 1.039.040 de care și cele 1.326.886 de căruțe, care existau în România în 1937, erau foarte rudimentare.

Din examinarea acestei situațiuni rezultă că înzestrarea exploatațiunilor agricole cu mașinile și

132

uneltele necesare, constituie o problemă capitală în acțiunea de ridicare a producțiunii noastre agricole.

Revăzând cele trei elemente, mai sus enumerate, ce servesc drept criteriu la examinarea structurii agricole a exploatațiunilor din România, putem trage concluziunea, că micile exploatațiuni până la 10 Ha. nu pot obține, în medie, sub forma rudimentară de exploatare, - și a mijloacelor de muncă reduse, decât produse mult inferioare celor dobândite pe suprafețele agricole de peste 10 Ha.

Cauzele sunt multiple ; spicuim numai pe cele mai principale.

Cele 3.020.000 proprietăți agricole până la 10 Ha. nu au aproape nici o îndrumare directă și imediată.

Organizațiunile agricole actuale sunt insuficiente și ca număr și ca posibilități de activare.

Aceste organizațiuni nu pot avea atribuite bine determinate, pe care să le îndeplinească cu punctualitate, atât în ce privește întrebuințarea de fonduri agricole masive, cât și în ce privește aprovizionarea cu materialele necesare ca : semințe, mașini și reproducători.

Însăși structura lor organică este nepotrivită, pentru a face față nevoilor imperioase, cerute de o organizare rațională a agriculturii.

Cele 3.020.000 proprietăți agricole până la 10 Ha., se află într-o astfel de situațiune, încât în generalitatea cazurilor conducătorii lor nu sunt apti de a se pune în curent cu cerințele timpurilor de față, - și nici de a dobândi prin propriile lor forțe și garanții mijloace de muncă necesare ca: inventar în mașini și instrumente, - semințe selecționate, vite de muncă și de rentă.

Din aceste cauze, aceste mici exploatațiuni au

nevoie principal, să fie dirijate neconținut, de aproape, - și bine susținute.

Aceste exploatațiuni, astăzi, nu numai că nu contribuie pentru ridicarea economiei naționale, dar în forma lor de exploatare rudimentară, ele cer neconținut sprijinul economiei naționale, care le face să trăiască într-o formă foarte anemiată, în loc ca prin ridicarea producției și a standardului de viață, aceste numeroase exploatațiuni, să contribuie la ridicarea economiei naționale.

Măsurile ce trebuiesc luate se îndreaptă în mai multe direcțiuni :

credit

organisme corporative și
comandament unic.

În ceea ce privește creditul.

Prima problemă ce se pune pentru ridicarea agriculturii este aceea a creditului, cu fonduri suficiente pentru investițiuni în cultură și cu fonduri masive pentru valorificare.

Aceste credit astăzi lipsește aproape cu desăvârșire, în majoritatea cazurilor ; iar atunci când se oferă, se prezintă cu dobânzi prea mari, cari nu pot fi plătite din exploatarea rudimentară ce se face astăzi pe aceste mici proprietăți agricole.

Organizațiile economice din trecut, cu structura lor capitalistă-liberală, nu au putut să aducă micilor proprietăți agricole, decât un aport financiar foarte neînsemnat.

Capitalul cooperatist, a însemnat până la o vreme un aport important de luat în seamă.

După scăderea vertiginoasă a prețurilor produselor agricole, începând din 1929 (fapt ce a adus cu sine

134
legea conversiunii datoriilor agricole) situația împrumuturilor, care grevau proprietatea agricolă, conform statisticii Ministerului de Justiție, ne dă o indicație precisă, în ce stare critică se găseau atunci exploatațiunile agricole.

Numărul total al agricultorilor, cari au cerut conversiunea, a fost de 2.491,620, pentru o datorie de lei 52.300.000.000.-

Din acestea, 16.839, erau proprietari cu peste 10 Ha.; ei datorau 14.900.000.000 lei, iar

2.474.781 erau mici proprietari sub 10 Ha., ei datorau 37.300.000.000 lei.-

Trebue observat că imediat după războiu, începând din 1920, prețurile produselor agricole au fost în creștere până la 1929.

Agricultorii au căutat să-și refacă gospodăriile; ba chiar mai mult au căutat să aibă un alt standard de viață.

În lipsa instituțiilor de credit solide, care să îmbrățișeze problema agricolă în tot complexul ei, dar mai cu seamă din punct de vedere economic, sprijinind efectiv organizarea gospodăriilor agricole, - cu operațiuni sincronizate cu cerințele economice și cu posibilitățile unei culturi mai raționalizate, - agricultorii s'au găsit desorientați și delăsați.

Nu au răspuns la chemarea agricultorilor dornici de o mai bună organizare în gospodăria agricolă - în primul rând, decât numai băncile anonime și particulare.

Micile exportățiuni agricole au devenit câmpul de speculă al capitalismului bancar și al creditorilor particulari, cari în cele mai multe cazuri, erau cei mai mari cămătari.

Legea contra camatei a încercat să stăvilească

135

aceste tendințe ruinatoare pentru gospodăriile agricole țărănești; - dar rezultatele au fost de nul efect ; întrucât măsurile veniau prea târziu, - după ce dezast-
trul se produsese și după ce căderea catastrofală a
prețurilor agricole, venise să mărească și mai mult
ruina agricultorilor.

Legea conversiunii datoriilor agricole a venit cu
întârziere dar a salvat ce se mai putea salva : liniș-
tea țării și siguranța agricultorilor contra cămătari-
lor.

Datoriile mici proprietăți, înainte de conversiune
în legătură cu instituțiile și persoanele ce au acor-
dat împrumuturile au fost înregistrate astfel :

Băncile creditoare comerciale cu	
	Lei
	16.300.000.000 = 43,58%
Particulari	11.718.000.000 = 31,42%
<hr/>	
Total lei	28.018.000.000 = 75%
Cooperativa de credit	9.061.000.000 = 24,21%
Casa Rurală	211.000.000 = 0,56%
Casele de Credit ale agricultorilor	64.000.000 = 0,17%
Casele de împrumut pe gaj	23.000.000 = 0,06%
<hr/>	
Total general	37.377.000.000 = 100%
<hr/>	

Din examinarea acestei situațiuni rezultă că acor-
darea de credit pentru micile exploatațiuni agricole
a fost haotică ; făcută prin prea multe instituțiuni. Ea
nu a avut în genere, din partea celorlalte instituțiuni
bancare, decât caracterul pur financiar speculativ ;
în loc ca acordarea creditelor de 37.377 milioane
să privească problema producției și valorificarea ei.

După aplicarea legii conversiunii situația acestor
împrumuturi față de instituțiile de credit (în afară
de societățile anonime sau creditorii particulari) se
prezintă astfel : Băncile populare creditoare repre-
zentând 61%Lei 4.615.000.000

136

Casele de imprumut pe gaj	Lei 131.000.000
Creditul Funciar Rural	" 683.000.000
Casa Rurală	" 164.000.000
Creditul Agricol Ipotecar	" 1.169.000.000
Total	7.269.000.000

Este de remarcă că datoriile către băncile populare, care reprezintă 61% din suma totală datorată de micile exploatațiuni agricole până la 10 Ha., urmează a fi plătite conform legii conversiunii, în timp de 17 ani.

Datoriile contractate la instituțiile de credit specializate mai sus enunțate, reprezintă numai 39%.

Este interesant de observat că situațiunea pe care se sprijină "raportul anual asupra situației generale a mișcării cooperative", prezentată la adunarea generală al Institutului Național al Cooperăției din 23 Martie 1940, cuprinde următoarele date :

a) Mijloacele financiare ale celor 6.766 cooperative românești de credit se cifrează la suma de lei 7.136.000.000 ;

b) Mijloacele financiare ale celor 788 cooperative minoritare se cifrează la suma de 751.000.000.-

Din situațiunea în care se găseau micile exploatațiuni agricole, până la 10 Ha., debitoare la 1934, la conversiune, cu lei 37.377.000.000, rezultă că ele au fost și sunt încă în dependență de această situație de debitori, dela an la an, timp încă de 11 ani, până la lichidarea datoriilor.

Liberarea de această stare de dependență pentru micile exploatațiuni agricole, - și mai ales greutatea de a-și procura creditele necesare pentru cultură, constituie o problemă foarte anevoiasă pentru promovarea agriculturii.

Rezolvarea acestei probleme este cu atât mai grea,

cu cât nu se preîntâmpină la timp, cu măsuri radicale, și cu ajutorul efectiv, ce trebuie adus de Stat, prin credite imediate, pentru o mai bună îndrumare a producției și o valorificare echilibrată a tuturor produselor agricole.

Cu acest sprijin și ajutor, trebuie să se asigure acestor foarte mici și foarte numeroase exploatațiuni agricole, o rentabilitate în cultură, ca rezultat al introducerii unor culturi mai sistematice, aducătoare a unei hrane mai bune, pentru ridicarea standardului de viață, pentru a putea face investițiunile de inventar agricol necesar, și pentru ridicarea economiei generale a țării.

Trebue observat că procurarea creditului necesar exploatațiilor agricole, sub forma actuală, din partea instituțiilor de credit specializat, este foarte redus.

Aceste instituții dispun de următoarele capitaluri:

- a) Creditul Funciar Rural, fondat în 1873, cu un capital de lei 117.501.050.
- b) Institutul de Credit Ipotecar înființat în 1930, cu un capital de lei 100.000.000.-
- c) Creditul Agricol Ipotecar, înființat în România la 18 Martie 1931, cu un capital de 330.000.000 lei, din care 170.000.000 lei contribuția Statului.
- d) Institutul Național de Credit Agricol, înființat în 1937, cu un capital de 1.000.000.000, din care 500.000.000 lei aparține Statului ; transformat în 1938 în Banca pentru valorificarea și industrializarea produselor agricole (Binag) cu participarea și a Băncii Naționale a României cu un capital de lei 424.500.000.-
- e) Casa Rurală cu un capital de lei 100.000.000.-
- f) Casele de Imprumut pe gaj și
- g) Casele de Credit ale Agricultorilor.-

Aceste instituțiuni prin structura lor, și cu capitalurile lor nu au putut să aducă tot aportul și tot folosul necesar pentru buna organizare, îndrumare, susținere și valorizare a produselor agricole, ele nu s'au preocupat de loc de situațiunea micilor exploatațiuni agricole.

Față de aceste situații, s'a simțit nevoie, ca pentru numeroasele exploatațiuni și suprafețe reduse, să se aducă un aport mai sensibil prin cooperatie, creându-se prin legea din 23 Iulie 1938 INSTITUTUL NATIONAL AL COOPERATIEI, prin contopirea celor 6 centrale cooperative înființate prin legea Cooperatiei din 1935 (Banca Centrală Cooperativă, Centrala Cooperativă de producție, aprovizionare și valorificare agricolă - Cecopava, - Centrala Cooperativă de consum - Magazin de gros - Centrala Cooperativă de îndrumare, organizare și control, - și Casa Centrală a Cooperatiei.

Capitalul Institutului Național al Cooperatiei a fost format prin participarea Statului și a societăților cooperative de orice fel și grad, prin :

a) participarea Statului cu

1). Lei 400.000.000 suma aflată în depozit la fosta Banca Centrală Cooperativă, reprezentând donația Statului, către fosta Casă Centrală a Cooperatiei și fosta Centrală Cooperativă de îndrumare, organizare și control;

2) Lei 100.000.000 reprezentând participarea Statului la formarea capitalului fostei Bănci Centrale Cooperative ;

3) Lei 6.450.000 reprezentând participarea Statului la formarea capitalului fostei Centrale Cooperative de producție, aprovizionare și valorificare agricolă (Cecopava) și

4) Lei 6.200.000 reprezentând participarea Statului

139

la capitalul fostei Cooperative Centrale de Consum (magazin de gros).

b) Participarea Societăților Cooperative.

Această participare poate să fie până la completarea capitalului de 1.000.000.000 al Institutului Național al Cooperăției. El poate să fie subscris atât de societățile cooperative, cât și de federale.

Situațiunea fondurilor de care dispune Institutul Național al Cooperăției, conform dării de seamă a Consiliului de Administrație către adunarea generală extraordinară din 23 Martie 1940, este următoarea :

1. Capital social subscris :

Stat	Lei	514.806.971.-	
Unități coop.	"	<u>108.390.000</u>	623.196.977

2. Fonduri diverse rezerve :

Rezerve legale	Lei	72.858.224	
Fond de prevedere	"	<u>120.000.000</u>	
de reportat	Lei	192.858.224	623.196.977
Fond pt.constr.local.		60.250.000	
Rezerve pentru diferența curs devize		<u>7.000.000</u>	260.108.224

3. Fonduri de amortisment :

Fond.pt.amortizare div.	294.594.913	
Fond. pt.amortizarea imobilelor.	51.330.015	
Fond.pt.topitoriile de in și cânepă	49.057.000	
Fond.pt.acoperirea dif. conversiune	12.532.218	
Fond.pt.amortizarea mașinilor și instalațiilor industriale	3.305.062	
Fond cultural și propag.	219.840	411.037.048
Total lei		<u>1.294.344.248</u>

Este de observat, că în conformitate cu lucrările prezentate la adunarea generală, pentru 31 Decembrie 1939, angajamentele Institutului Național al Cooperăției la Banca Națională a României din operațiunile de valo-

rificare, erau menționate la Pasiv, pentru suma de lei 3.750.000.000.-

Această sumă a fost pusă la dispozițiunea Institutului Național al Cooperăției de Banca Națională a României, pentru executarea mandatului de valorificare, pe baza legii din 17 Iulie 1939 și a garanțiilor date, prin scrisori, de Ministerul de Finanțe și Ministerul de Agricultură și Domenii, în legătură cu "Fondul Grâului".

Menționăm că bilanțul a fost încheiat cu un total la Activ și Pasiv de 8.311.729.444 lei și cu un beneficiu net de lei 65.468.640 lei.

Ațiunea pentru sprijinul și îndrumarea agriculturii și în special a micilor exploatațiuni agricole, a fost susținută de Stat și prin creiarea Camerelor de Agricultură.

Pentru a se evidenția această ațiune, redăm mai jos realizările bugetare ale acestor Camere, pe anii 1926-1940, împărțind această activitate în două etape : etapa 1926-1932 și etapa a doua 1932-1940.

ETAPA I-a 1926 - 1932, realizări bugetare :

Anii	Realizarea bugetară	Repartizarea chelt.
1926/1927	96.468.563	Personal 22,7%
1927/1928	220.802.232	Acțiune tehnică și materială 77,3%
1928/1929	246.975.515	
1929/1930	274.806.035	
1930/1931	257.093.740	
1931/1932	286.196.457	
Total	1.382.342.542	

ETAPA II-a 1932-1940 realizări bugetare :

anii	Realizarea bugetară	Repartizarea chelt.
1932/1933	227.857.334	personal 30%
1933/1934	135.034.632	material 70%
1934/1935	126.252.567	
1935/1936	157.019.315	
1936/1937	204.901.087	
1937/1938	250.450.000	
1938/1939	330.651.498	
1939/1940	290.371.931	
Realizări totale	1.732.538.364	

Rezultă că în cursul celor două etape realizările bugetare totale au fost de lei 3.114.880.906.

O acțiune directă, cu rezultate mai imediate, pentru valorificarea unui singur produs agricol, și susținerea prețului atât pentru tranzacțiunile interne, cât și pentru export, - a fost întreprinsă de Stat, începând din 1931, pentru valorificarea grâului.

Legea din 1931, dar mai ales legea pentru valorificarea grâului din 1935, cu modificările anuale din 1936-1937-1938-1939 și 1940, a putut, prin creierea de fonduri speciale, pentru valorificarea grâului, să susțină pe agricultorii și cultivatorii de grâu.

Rezultatele obținute în cursul acestor 10 ani, calculate în raport cu diferența prețurilor mondiale la grâu, au dus la concluziunea că agricultorii din diferența de preț realizată, ar fi avut un câștig de circa 40.000.000.000 lei.

Acest câștig de fapt nu a intrat tot în gospodăria agricultorilor, încât nevoia imperioasă de credit și pentru întreținerea gospodăriilor lor, i-au silit întotdeauna a face oferte explosive, înainte de recoltare sau la recoltare, adresându-se pentru avansuri, către băncile capitaliste, - și vânzând sub prețul stabilit, pentru susținerea culturii grâului, - împinși de nevoia gospodăriei lor și lipsa posibilității de a găsi pe cumpărător imediat.

Organismul economic, creat în acest scop, a fost Oficiul Central pentru valorificarea grâului, iar fondul necesar valorificării a fost creat prin instituirea unei taxe de 0,90 lei pe Kgr. de făină ieșită din morile comerciale.

Oficiul valorificării grâului a fost creat cu o structură corporativă.

Oficiul a avut atribuțiile să se îngrijească de valorificarea grâului, în legătură cu cerințele consumului intern și cu valorificarea grâului prin export.

Oficiul pentru valorificarea grâului, conform legii, trebuia să aibă o acțiune directă și în ceea ce privește producția grâului, luând măsurile cuvenite pentru procurarea agricultorilor a semințelor selecționate de grâu. În această direcție Oficiul aproape nu a avut nici o activitate.

Rezultatul acțiunii pentru valorificarea grâului în ceea ce privește susținerea prețului, a determinat ca întinderile ocupate de semănăturile de grâu să se ridice dela 2.737.146 Ha. din 1929 la 3.438.337 Ha. din 1935 și la 4.078.575 Ha. în 1939.

După acțiunea întreprinsă dela 1935 până la 1 Iulie 1938, de către Oficiul valorificării grâului, a rămas ca un excedent disponibil suma de lei 9.948.629.

Dela 8 Aprilie 1938, prin legea înființării Ministerului Economiei Naționale, trecându-se asupra acestui Minister toate chestiunile privind exportul de grâu, și prin legea din 23 Iulie 1938, trecându-se Cooperăția dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor la același Departament al Economiei Naționale, - Oficiul Central pentru valorificarea grâului a rămas numai cu controlul strângerilor de fonduri ; în timp ce Institutul Național al Cooperăției a fost mandatat să execute operațiunile comerciale, pentru valorificarea grâului, - rămânând ca toate diferențele de prețuri sau eventuale pagube să fie acoperite din fondul grâului, sau din orice alte fonduri ale Statului.

După campania anilor 1938 și 1939, rezultatul obținut de Institutul Național al Cooperăției, a dus la o pagubă de lei 1.100.000.000, ce urmează să fie suportată de Stat.

Prin funcționarea Oficiului Central pentru valorificarea grâului, încasările provenite din taxele de valorificare, pe făina ieșită din morile comerciale, sunt cuprinse în următoarea situație, pe ziua de 1 Iulie 1940, conform contului T.100 dela Banca Națională a României.

SITUATIA Nr.4.

	Taxele incasate	Primele plătite	Diverse cheltueli invest. și restituiri
1935/1936	473.392.178	191.390.854	175.750.000
1936/1937	549.187.026	568.574.726	99.608.622
1937/1938	597.932.792	496.813.112	128.966.053
1938/1939	640.597.892	1.334.032.529	114.726.256
1939/1940	769.896.676	112.542.540	157.990.140
Lei	3.031.006.554	2.703.353.761	676.941.080

SITUATIA Nr.4 (urmare)

Diverse încasări.

1935/1936	50.400.000
1936/1937	
1937/1938	10.140.000
1938/1939	10.151.920
1939/1940	1.592.463
	<u>62.184.383</u>

Dacă socotim la un loc încasările făcute din taxe de lei 3.031.006.564,- la care dacă se adaugă încasări diverse de lei 62.184.383.- se obține un total general de lei 3.093.190.947.-

Dacă din încasări se scad diverse cheltueli, investițiuni și restituiri în sumă de lei 676.941.080

și se ține seama de primele plătite la export de lei.....2.703.353.761
Se obține un total general de lei.....3.380.294.841
adică cu un rest de acoperit la B.N.R. de lei 287.103.894

Acțiunea de valorificare a grâului trecută la 8 Aprilie 1938 dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor la Ministerul Economiei Naționale se soldează cu un deficit pe anii 1938 și 1939 de lei 1.100.000.000.-

Examinarea problemei valorificării grâului, trebuie să conducă la examinarea valorificării tuturor produselor agricole vegetale și animale.

Rezolvarea acestor probleme trebuie să se facă în cadrul institutiilor corporative, care să le îmbrățișeze pe toate și care să facă instrumentul de legătură și de aplicare a măsurilor de guvernământ dictate în materie, pe baza unui program general economic al țării.

Consiliul Superior Economic, cu delegați ai Ministerelor : Agriculturii și Domeniilor, Economiei Naționale, Apărării Naționale, Finanțelor, trebuie să întocmească un plan general unitar, care să se dea apoi spre executare, instituțiilor corporative, ce s'ar creia, valorificarea tuturor produselor animale și vegetale, pe bază de mandate în subordine, ajungând până la instituțiile corporative locale.

Pentru organizarea agriculturii pe noi baze corporative, trebuie să ne conducem de principii bine stabilite.

În cadrul acestor principii trebuie să ținem seama ca să fie prezente :

- a) o autoritate supremă de conducere, de guvernământ, prin Ministerul Agriculturii și Domeniilor ;
- b) o autoritate autorizată, pentru aplicarea programului de tehnică agricolă economică, pentru echilibrarea și raționalizarea lor, cât și creșterea animalelor.

Această autoritate va avea atributul de exercitarea unui control cât mai bine chibzuit și mai stăruitor în aplicarea acțiunii de valorificare, pe baza mandatului pe care îl va acorda instituțiilor corporative în subordine.

c) o autoritate de executare a mandatului încredințat organizațiilor corporative agricole locale, pentru valorificarea produselor agricole.

Programul trebuie să fie impus și aplicat cu stăruință; atât pentru faptul că Statul contribuie cu garanția sa, pentru sportul fondurilor speciale necesare, - cât și pentru faptul că Statul își ia sarcina și răspunderea pentru îndrumarea producției și a valorificării ei.

În acest mod, nimeni nu poate să se bucure de drepturi pentru valorificarea produselor agricole, decât numai dacă consimte la măsurile necesare, imediate, ce trebuiesc luate pentru o cât mai bună cultură organizată, pe baza programului de guvernământ întocmit.

Măsuri bine stabilite, trebuiesc luate în ceea ce privește înființarea organismelor corporative.

Intocmirea acestui program și rezolvarea acestei probleme nu poate constitui, și nu poate să depindă numai de atribuțiile eforturilor individuale, de enunțare, de conducere sau de executare; ci ele trebuie să fie soluționate prin însărcinările speciale ce trebuiesc date pe bază de lege, organizațiilor profesionale cu caracter economic corporativ.

Subordonarea aplicării întregului program economic trebuie să fie strâns legată de existența organismelor specializate, cooperative, sindicate agricole sau viticole, sindicate pentru creșterea vitelor, etc., pe comune, pe județe, cu organismul corporativ local, județean și central.

În ceea ce privește existența unui comandant unic, trebuie să se dicteze, ca toate organizațiile agricole, cu structură economică națională, să lucreze sub un singur comandant economic, ca o organizație corporativă națională a agricultorilor, cu trei categorii, în

erarhie: centrală, județeană, comună.

În cadrul acestor considerațiuni, socotim că
trebuie luate următoarele măsuri :

a) Măsuri care privesc exploatațiunile agricole
până la 10 Ha.

b) Măsuri care privesc exploatațiunile agricole
peste 10 Ha.

A. MASURI DE LUAT PENTRU EXPLOATATIUNI AGRICOLE
PANA LA 10 HA.

Pentru o bună organizare a proprietăților mici
agricole, socotim necesar că măsurile ce urmează să se
ia trebuie să corespundă următoarelor considerațiuni, care
să servească drept norme pentru funcționarea lor :

1.) Noile organizațiuni corporative agricole na-
ționale trebuie să se preocupe de toate ramurile de acti-
vitate agricolă și să fie erarhizate în trei grade :

- a.) Corporație națională agricolă comună ;
- b.) Corporație națională agricolă județeană ; și
- c.) Corporație națională agricolă centrală.

2.) Cooperația existentă, trebuie să se încadreze în
forma corporativă - obligatorie, pentru toate exploata-
țiunile agricole, cu suprafețele cultivabile până la
10 Ha.; și facultative pentru oricare din exploatațiile
agricole peste 10 Ha., care vor să se alăture acestei co-
porații.

3.) Natura operațiunilor, se face obiectul de
preocupare al organismelor corporative naționale, comu-
nale, centrale și județene va fi mixtă; activitatea lor
desfășurându-se în domeniul rural, atât în ceea ce privește
aprovizionarea și valorificarea, cât și consumul.

4.) Corporația națională agricolă județeană, pre-
cum și organismul central național corporativ, se vor

preocupa și de interesele economice orășenești, ori de câte ori aceste interese se îndreaptă și sunt în legătură cu aceste organizațiuni.

În acest caz, aceste organizațiuni, vor avea secțiuni aparte, în care să se încadreze cerințele organizațiilor corporative orășenești, în strânsă legătură cu producția agricolă.

5.) Fondurile de care va fi nevoie în organizarea și îndrumarea exploatațiunilor agricole până la 10 Ha., precum și pentru valorificarea produselor respective, se vor obține din :

I.- Un capital inițial de lei 10 miliarde, compus din :

a.) Mijloacele financiare contopite, ale tuturor organizațiilor cooperative de credite românești, existente în comunele rurale, în sumă de lei 7.136.000.000.

b.) Capitalurile și fondurile de rezervă ale Institutului Național al Cooperăției în sumă de lei 1.249.344.245.

c.) Avansarea unui fond de 1.615.000.000 de Banca Națională a României - sub formă de împrumut, pentru completarea capitalului inițial de 10 miliarde lei. Această sumă urmează să se acopere în timp de 10 ani prin rate anuale egale reținute de Banca Națională a României din "fondul grâului".

II.- Fondurile de acțiune corporativă agricolă, urmează să mărească cu circa lei 2.100.000.000, reprezentată prin următoarele fonduri speciale :

a). Toate veniturile actuale ale Direcției Pășunilor, evaluate anual în sumă de lei 1.200.000.000.

b). Toată averea camerelor agricole actuale, ale căror atribute de funcționare urmează să se contopească cu noua organizație corporativă.

Deasemenea toate veniturile acestor Camere, care sunt evaluate anual la lei 200.000.000.

c). Toate veniturile pentru asigurarea viticulturii, evaluate la lei 100.000.000 anual.

d). Fondul grâului evaluate la lei 500.000.000 anual, minus reținerile Băncii Naționale a României (dela punctul c.capit.1.de mai sus).

e). Dobânzile și veniturile obținute din întrebuințarea tuturor fondurilor mai sus specificate.

Aceste fonduri speciale, nu au putut să dea până acum rezultatele așteptate, întrucât fiecare fel de venituri în parte aparțineau unei direcțiuni aparte, care pentru funcționarea sistemului avea nevoie, în același timp, de a fi susținute prin organizarea aparte, de funcționari, și efectuarea de cheltuieli de materiale și deplasări aparte ; toate aceste totalizate la un loc, covârșiau și utilizau aproape, toate veniturile ; nemai rămânând disponibile pentru realizări efective în investițiuni de organizări agricole de durată, decât sume infime, fără a putea să sprijine cu ori cât de puțin programul de înfăptuiri constructive.

III.- Eventuale sume luate cu împrumut pe baza convențiilor comerciale cu străinătatea.

Față de necesitățile atât de mari în agricultură, pentru cumpărare de instrumente și mașini necesare, industria românească nu poate să răspundă cu succes, și în scurt timp pentru achiziționarea acestor materiale industriale.

Pentru obținerea lor în termen cât mai scurt, rămâne ca ele să poată fi dobândite, pe bază de convențiuni comerciale cu țările industriale, plata făcându-se în schimb de mărfuri agricole și pe credit de mai mulți ani.

144

Rolul organizațiilor corporative va fi acela de a armoniza interesele agriculturii cu interesele industriale.

IV.- Cele mai importante fonduri de activare vor urma să fie constituite prin utilizarea la maximum a scontului obținut la Banca Națională a României, conform statutelor sale, până la 40% din valoarea totală a scontului acordat.

Acest fond va fi avansat de Banca Națională, atât în temeiul capitalului de 10 miliarde, constituit pentru instituția corporativă agricolă centrală, - cât și pe bază de efecte și acte introduse la scont pe bază de warante, depozite de mărfuri aflate în magazine, silozuri, șlepuri, etc., în urma operațiunilor efectuate de corporațiile agricole comunale și județene.

Acordarea scontului de 40% Banca Națională îl poate face în temeiul art.23-24 din statutele sale.

6). Personalul de conducere, necesar în funcționarea organismelor naționale corporative comunale, județene și centrale, va fi salarizat de Stat - ca detașați.

La conducerea acestor organisme corporative, agricole, trebuie să participe în primul rând toate organizațiile corpurilor tehnice; agronomice, silvice și zootehnice, de pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, precum și toți aceia cari vor proveni pe viitor din Academii de Agricultură, Comerț și Industrie; precum și cei proveniți din școlile de agricultură și comerț.

Tot personalul existent la camerele agricole, va trece în conducerea imediată a organismelor naționale corporative, comunale, județene și centrale, rămânând ca îndrumarea tehnică, cu caracter programatic, în ceea ce privește producțiunea agricolă să se facă de o parte din personalul tehnic al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, cu atribute speciale, detașându-se din acest personal, pe lângă organizațiile corporative respective.

Personalul existent astăzi în cooperatie, va fi încadrat în rosturile lui, în operațiunile comerciale ce se va face de organizațiunile corporative.

În acest mod, se vor putea utiliza, pe de o parte toate persoanele care au fost întrebuințate în cooperatie și au putut să biruiască cu succes toate greutățile, păstrând nepătate : demnitatea, cinstea, priceperea și experiența.

Se va putea forma pe de altă parte, conducători luminați și destoinici în fiecare comună rurală, care să dea directive și viață nouă națională organizațiunilor corporative comunale, - să poată să răspundă la orice chemare economică locală, - și să înlăture pentru totdeauna amestecul străinilor în viața economică a satelor.

Circa 9.000 comune rurale, astfel organizate, economicește, vor reprezenta 9.000 centre românești de viață activă pentru propășirea și ridicarea Românilor.

Când apoi întreaga activitate a gospodăriilor fși vor fi găsit prosperitatea și liniștita așezare, întemeiată pe agricultură mai raționalizată, - sprijinită cu credite suficiente, - și valorificate cât mai bine, - spiritul de inițiativă va constitui noi imbolduri pentru organizare de noi întreprinderi (canale navigabile, irigații, industrii agricole, etc.), astfel încât și regimul de autonomie va putea să se desvolte și să prospere, - căutând să-și croiască noi tiparuri de organizațiuni economice, potrivite împrejurărilor și localităților.

Tehnica agricolă și tehnica contabilă, investită cu toate cunoștințele economice și în curent cu necesitățile actuale, se va încadra în metoda raționalizării muncii, pentru a reliefa o nouă viață economică și a răspunde la toate cerințele nouilor organisme corporative.

151

În acest mod, se vor înlătura abuzurile obișnuite astăzi, prin încălcarea prețurilor la vânzare și specularea consumatorului, - cu motivarea nejustificată că numai astfel se pot înlătura deficitul cauzate de volumul restrâns al operațiunilor ce efectuiază.

Tot astfel se va înlătura și înșelarea producătorului la cumpărarea produselor agricole, prin deprecierea calității, sau printr'o măsurare mai mică a mărfii, sub cuvântul acoperirii cheltuielilor și a pierderilor eventuale ca : mancuri, stricăciuni, etc., care ar periclita însăși fondurile de administrație, rămânând funcționarii neplătiți !

7.- Nici o altă organizație financiară de credit, sau comerț nu pot face acte cu membrii organizațiilor corporative agricole, pentru produsele astfel încadrate, decât sub regimul stabilit de organul central național corporativ.

8.- Organismul național central corporativ, cu structură completă mixtă : de credit, de producție, de valorificare, aprovizionare și consum, dând dispozițiuni celorlalte organisme naționale corporative județene și comunale, va întruni în același timp, sub același comandament militar, cele patru atribute principale economice:

a). de organ de credit ;
b). de organ ce dispune asupra valorificării produselor agricole în aplicarea prețurilor stabilite de guvern, pentru cumpărarea fiecărui fel de produs, contribuind astfel la o bună rentabilitate remuneratorie a culturilor agricole ;

c.) de organ ce dispune asupra vânzărilor, pentru consumul intern și pentru export, cu privire la produsele dobândite prin achiziționare, contra plată imediată, dela cultivatorii agricoli prin organismele naționale corporative, comunale și județene ;

d). ca organ de aprovizionare, pentru procurarea tuturor produselor industriale și de consum, necesare gospodăriilor agricole, ce urmează a fi desfășurate prin organizațiunile corporative, județene și comunale.

În acest mod se va înlătura marele conflict, de astăzi, dintre agricultură și industrie; precum și desechilibrul dintre prețurile industriale, pentru produsele necesare în agricultură, - și prețurile agricole cu care cultivatorii erau siliți să-și vândă produsele lor, în generalitatea cazurilor, pe prețuri derizorii.

În acest fel, se va putea achiziționa toate produsele agricole ce urmează a se exporta, împiedicând contactul direct al străinilor cu producătorul agricol, după același sistem întrebuintat și în Germania de astăzi.

Acest organism corporativ, având atribuțiuni de a fixa natura și volumul creditelor, pe regiuni, în raport cu produsele agricole respective, - de a face vânzări masive pentru consumul interior sau pentru export; de a face aprovizionări cu produsele industriale necesare agriculturii, - de a supraveghea întreaga mișcare de cumpărare, stocare, distribuire a produselor, pentru stabilirea unui echilibru în repartizarea produselor necesare consumului alimentar (la adăpostul speculei necinstite, care de multe ori se practică astăzi), - va mai avea și atributul de a pune în aplicare, sub controlul instituției, creiată ca instrument pentru valorificarea tuturor produselor agricole, programele de tehnică agricolă, întocmite de Ministerul Agriculturii și Domeniilor în legătură cu toate cercetările științifice întreprinse și cu rezultatele aplicative, preconizate și obținute de Institutul de Cercetări Agronomice, de Institutul de Cercetări Zootehnice și de Institutul de Cercetări Forestiere.

Acest organism va avea atributul de a face legături

și a organiza transformarea materiilor prime agricole, printr-o industrie agricolă corespunzătoare, care să dea posibilitatea unei mai bune valorificări a produselor agricole și întrebuințare cât mai mare a deșeurilor provenite din aceste industrii agricole, - ce se vor înființa pe lângă centrele corporative locale sau județene.

Toate considerentele expuse mai sus pentru organizarea micii exportățiuni agricole prin corporație, se sprijină pe motive principale, și pe motive speciale.

Motive principale, ce determină luarea măsurilor urgente sunt :

a). Dispozițiunile noiei structuri statale, care trebuie să sprijine întreaga organizare economică pe corporație; și

b). Dispozițiuni pentru încadrarea activității publice și economice, sub comandamentul unic al Conducătorului Statului.

Motive speciale ce determină luarea de măsuri urgente sunt :

a). Nevoia organizării creditului social.

În structura actuală, creditul social nu se poate acorda din următoarele motive :

1). Nu există garanție pentru creditare ;

2). Polita ce se semnează de debitorul agricultor, intrat în conversiune, nu mai poate fi prezentată la scont, ca urmare a unei restricțiuni de ordin juridic; și deci drept consecință faptică, neexistând capitalul și fonduri pentru acordarea de împrumuturi la sate în proporțiile cuvenite.

3). Gajuri date în produse, depozitate în magazine speciale ce nu se pot constitui; neexistând astfel de magazine de depozitat, pentru micile exploatațiuni agricole, decât foarte rar și numai în unele regiuni.

4). Gajurile asupra inventarului agricol al micilor exportatori agricoli, nu pot fi urmărite pentru despăgubirea creditorului; întrucât acest inventar este supus uzajului în scurt timp, - și de obicei nu mai valorează la scadență, nici măcar aceiași sumă acordată la contractarea împrumutului.

5). Ipoteci agricole asupra micilor exportatori, în lipsa cărților funduare, în toată țara, - și față de cheltuielile necesare pentru constituirea lor, - nu pot fi realizate de aceste exploatațiuni.

Prin noua organizare cu structură corporativă, garanția creditului stă în însăși culturile agricole și recoltele obținute.

Aceste recolte nu pot fi tranzacționate, decât numai prin organizațiile corporative locale sau județene, și numai conform programului stabilit de organizația corporativă națională centrală.

Această garanție este cu atât mai sigură, cu cât agricultorul nu ar putea constitui, la nici o altă instituție de credit sau particulară, un alt împrumut asupra averii agricole; singura cumpărătoare a produselor lui agricole și singure distribuitoare de produse industriale și de consum, pentru nevoile exploatațiunilor agricole, - fiind numai organizația corporativă națională locală sau județeană, - la ordinele organizațiunii centrale.

garanția este deci reală.

b). Nevoia organizației producției agricole.

Astăzi lipsește aproape complet îndrumări practice imediate și aplicative, în ceea ce privește sprijinul ce trebuie acordat celor 3.020.000 exploatațiuni agricole sub 10 Ha.

Astăzi, organele agronomice, zootehnice, de conducere tehnică, sunt foarte puține; iar atribuțiunile lor

155

sunt mai mult de ordin administrativ și cu o rază foarte restrânsă și dispartă, - ceea ce în pune în imposibilitatea stabilirii unui contact direct și imediat cu producătorul.

De cele mai multe ori când acest contact există, el are un caracter cu totul sporadic și aleatoriu.

În sistemul corporativ național agricol comunal sau chiar cel județean, contactul este continuu și în dependență cu programul și măsurile de organizare ale gospodăriilor și exploatațiunilor agricole; cu atât mai mult cu cât acest organism este unicul creditor, unicul cumpărător al produselor agricole, - și unicul furnizor al produselor industriale și de consum, necesare cultivatorilor agricoli, membrii în organizația corporativă respectivă.

Ca atare, organizația corporativă locală este singura în stare de a îndruma felul exploatarii, conform planului general al Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

c). Nevoia valorificării produselor agricole.

Organele corporative naționale agricole comunale și județene, fiind singurele cumpărătoare, au posibilitatea sub directivele ce li se dă de organismul central corporativ, să sistematizeze operațiunile, și ca urmare :

- 1). să standardizeze marfa pe loc sau la silozuri ;
- 2). să echilibreze prețurile, conform ordinelor primite ;
- 3). să construiască și să administreze magazine, pătule, depozite pentru păstrarea produselor achiziționate dela exploatațiuni agricole;
- 4). să îngrijească de întreținerea reproducătorilor pentru regenerarea vitelor ;
- 5). să primească și să distribue sămânța selecționată ; și
- 6). să păstreze și să întrebuințeze la maximum uneltele și mașinile mecanice.

In acest fel, organismele corporative agricole vor sprijini valorificarea tuturor produselor agricole, la timp, în mod susținut, îndepărtând astfel scăderea obișnuită a prețurilor, în momentul ofertelor explozive după recoltare, când ofertele depășesc mai totdeauna cererile

Organizațiile corporative urmând să aibă la dispoziție depozite de păstrare, chiar în comunele respective, vor putea să ia la timp măsurile de buna conservare și standardizare a produselor, până la îndrumarea lor către centrele de desfacere sau punctele de export, fără multe riscuri, pierderi sau mari cheltuieli.

Finanțarea este strâns legată de operațiunea valorificării :ea este premergătoare nevoilor cerute de producțiune.

Prin valorificare, finanțarea, este acoperită pentru creditele acordate.

d) Nevoia coordonării activității.

Natura mixtă a operațiunilor, pe care urmează să le efectueze organismele naționale corporative, comunale, județene și centrală, va urma să se desfășoare în cadrul unei aceleiași structuri economice.

Aceste operațiuni se vor îndruma pe planul și în liniile directive trasate de organismul central corporativ.

Organizațiunile corporative județene și centrală, se vor preocupa și cu interesele economice ale organizațiunilor corporative orășenești, -pentru a le satisface, - în tot ceia ce privește chestiunile cu caracter agricol, în alimentație, etc.

În acest scop, se pot face organizațiuni corporative orășenești, separate, pentru fiecare ramură de activitate comercială.

157

II. MASURI DE LUAT PENTRU EXPLOATATIUNI AGRICOLE PESTE 10 HECTARE

Greutățile de care se lovește agricultura făcută pe mici exploatațiuni agricole, se ivesc aproape neconținut și la exploatațiunile agricole peste 10 Ha.

Aceiași lipsă de credite suficiente.

Aceiași lipsă de coordonare a eforturilor în ceiace privește producțiunea.

O greutate din ce în ce mai mare la aplicarea unui plan rațional de cultură, în care rentabilitatea să fie asigurată, pentru toate felurile de însemnări de plante agricole și pentru creșterea vitelor.

Aceiași lipsă de coordonare și eficiență în ceiace privește valorificarea produselor agricole.

Măsurile ce trebuiesc luate, trebuie să corespundă aceluiași considerațiuni determinantii în cadrul nouei organizări a Statului, în strânsă legătură cu ridicarea economiei naționale a țării și pentru organizarea instituțiilor profesionale corporative cu caracter agricol, viticol, pentru creșterea vitelor, etc.

Din punct de vedere al finanțării, trebuiesc luate măsuri ca toate instituțiunile de credit existente, ce privesc același program de sprijin și înfăptuiri, în raport cu marile exploatațiuni agricole, să fie concentrate, prin fuzionare, într'o singură instituție puternică, pentru buna aplicare a programelor agricole întocmite de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru ridicarea agriculturii, - și pentru a corespunde intereselor generale ale țării și a structurii ei economice, în raport cu nevoile consumului intern și cu legăturile comerciale cu streinătatea.

Prin concentrarea capitalului instituțiunilor de

credit agricol existent, s'ar realiza un fond de lei
1.699.262.962, provenit din :

a) capit.Creditului Funciar Rural lei	117.501.08
b) Capital si rezerve ale Creditului agricol ipotecar.....	361.271.49
c) Capitalul si rezervele insti- tutului de Credit Ipotecar.	105.750.00
d)Capitalul si rezervele Băncii pentru industrializarea si valorificarea produselor agricole (B.I.N.A.G.)	1.000.856.664
e) Capitalul si rezervele Casei Rurale	113.883.749
Total lei...	1.699.262.962

Activitatea unei instituțiuni, în care Statul est
component cu capitalul său subscris si depus, în insti-
tutiunile care vor urma să se contopească în noua orga-
nizare agricolă corporativă,- trebuie să se desfășoare
pentru susținerea celor 235.000 exploatațiuni agricole
dela 10-50 Ha. cu 3.895.000 Ha. din care 2.730.000 Ha.
teren arabil,- precum și pentru susținerea celor 15.000
exploatațiuni dela 50 Ha. în sus cu 6.365.000 Ha. din
care 2.410.000 Ha. teren arabil.

Va urma ca atribuțiunile economice , conferite
prin legile de constituire a instituțiilor de credit
agricol existente, menționate mai sus, să fie cuprinse
printre preocupările noiei organizațiuni agricole cor-
porative.

Această nouă organizare va trebui să răspundă
măsurilor constructive luate de guvern pentru reorgani-
zarea agriculturii, să fie ca și niște ferme model,
regeneratoare de semințe selecționate de reproducători
de rasă, încadrându-se în totul regimului corporativ,
și fiind ajutate de organizațiunile profesionale :
sindicatete viticole, agricole, pomicole, pentru cres-
terea vitelor, etc.

Rolul noiei instituțiuni, va trebui să corespundă
în totul cu menirea proprietății mijlocii și mari,

pentru procurarea materialului necesar cu caracter agricol, micii proprietăți.

Ele trebuie să dea o pildă pentru celelalte exploatațiuni în ce privește organizarea agriculturii, servind drept ferme model din inițiativă particulară.

Instituțiunea nou creiată la centru, cu legătură la capitala de județ, și în strâns raport cu organizația corporatistă comunală, va trebui să se încadreze din toate punctele de vedere economiei dirijate, și va trebui să se conforme în totul programelor de tehnică agricolă stabilite de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în legătură cu planurile fitotehnice și zootehnice stabilite de Institutul de cercetări agronomice și de Institutul Național Zootehnic.

Operațiunile efectuate vor fi în cadrul mandatului emanat dela organizațiunea centrală, națională, corporativă.

Atributele acestei instituțiuni vor fi pentru atribuirea de credite, îndrumarea producțiunii, aprovizionarea și consumul, valorificarea produselor agricole și operațiunile industriei agricole anexe.

Exploatațiunile agricole peste 10 Ha. vor intra în componența organismelor corporative locale, împreună cu exploatațiunile până la 10 Ha.

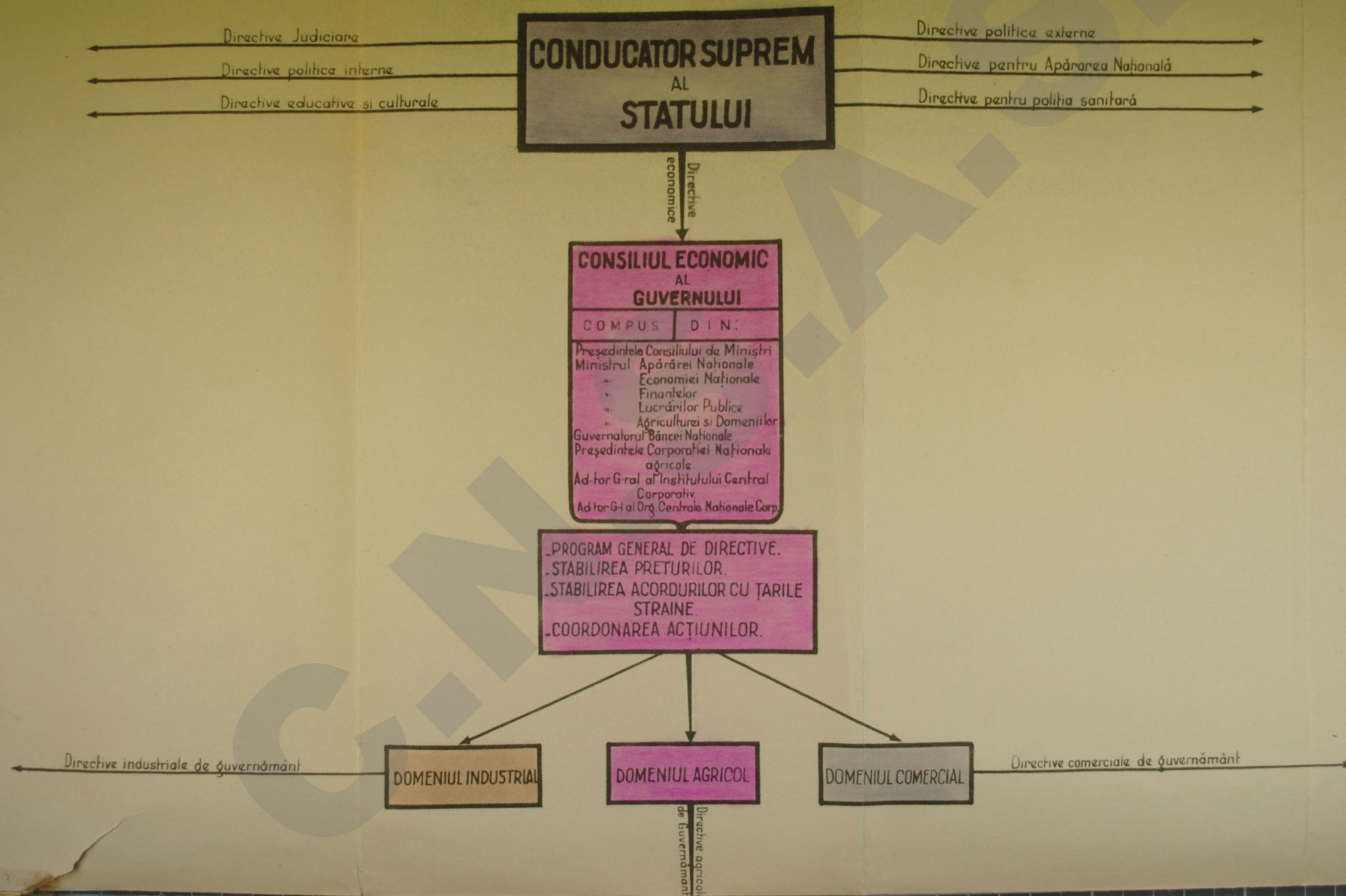
În cadrul acestor noi organizațiuni corporative agricole, cu activitatea armonios legată, - și cu conducerea de comandament unic, corporativ și național, - toate problemele economice de resort agricol, vor fi rezolvate pentru satisfacerea nevoilor agricultorilor, prin mărirea producțiunii la Ha., prin disciplinarea și intensificarea muncii, prin ridicarea standardurilor de viață, - asigurând în armonie cu eforturile tuturor

claselor sociale înflorirea întregii vieți economice a țării.

*

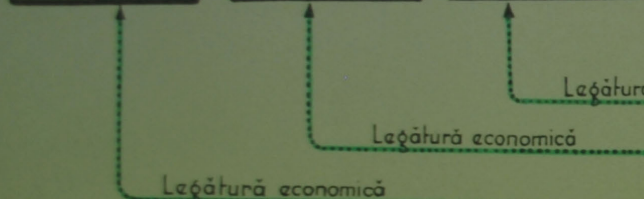
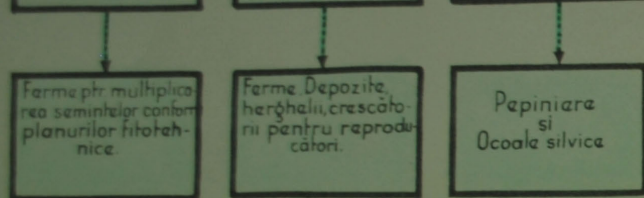
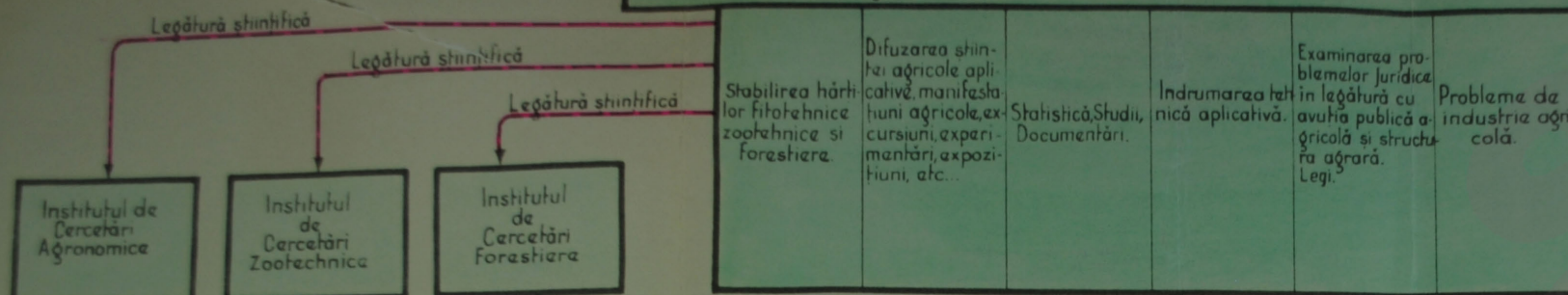
Față de vremurile grele de astăzi, de prefacere totală a lumii,- trebuie pătrundere, coordonare, continuitate și gândul nepregetat la viitorul Neamului și la organizarea și conducerea vieții economice a țării, într'un ritm nou, de muncă cinstită și economie gospodărească în toate domeniile, sprijinind eforturile de cel mai înalt patriotism ale Conducătorului Statului, Mareșal Ion Antonescu.-

SCHEMA DE ORGANIZARE A AGRICULTURII ROMANESE.

MINISTERUL AGRICULTURII SI DOMENIILOR Programe de aplicare tehnica a masurilor directive

Garanții date de Ministerul Agriculturii și Domeniilor - Scrisori

CORPORAȚIA NAȚIONALĂ AGRICOLĂ PENTRU VALORIFICAREA TUTUROR PRODUSELOR AGRICOLE, ANIMALE ȘI VEGETALE: INSTRUMENT DE CONTROL, APLICARE ȘI ACORDARE MANDATE.

Garanții - acte - scrisori

Garanții prin Capital - efecte - produse

B. N. R.

INSTITUTUL CENTRAL CORPORATIV PENTRU EXPLOATAREA PROPRIETĂȚILOR AGRICOLE Peste 10 HA.				
OPERAȚIUNI FACULTATIVE				
10 - 50 HA	50 - 250 HA	PESTE 250 HA		
Credit	Producție	Aprovizionare Consum.	Valorificare	Operațiuni industriale

ORGANIZAȚIA CENTRALĂ NAȚIONALĂ CORPORATIVĂ AGRICOLĂ PENTRU EXPLOATAȚIUNI Până la 10 HA.				
FACULTATIVE		OBLIGATORIE		
Expl. peste 10 HA	Oper. întrepr. ordanashi	Divizia operațiunilor rurale		
Sectia industrială	Sectia Valorificării	Sectia Aprovizionării consumului.	Sectia Producției	Sectia Creditului

Garanții prin Capital

Efecte - Produse

Garanții - Efecte - Acte

Garanții - Efecte - Acte - Warante

Efecte - Acte

Capital subscris	
a Capital Credit Funciar.....	Lei...117.501.050..
b " " și rezerve Institutul de Credit Ipotecar.....	Lei...105.750.000..
c Capital și rezerve Credit Agricol Ipotecar.....	Lei...361.271.494
d Capital și rezervele Casei Rurale.....	Lei...113.883.749..
e Capitalul și rezervele Bancii ptr: Industrializarea și Valorifi- carea produselor Agricole.....	Lei...1.000.856.669..
TOTAL.....	Lei...1.699.262.962

Mandat contr-
rolat
Garantii:-
Efecte-Acțe

INSTITUTUL NAȚIONAL CORPORATIV JUDEȚEAN AGRICOL Peste 10 Ha.	
Diviziunea rurală obligatorie.	Diviziunea orășenească facultativă.
Secția Credit - " Producție - " Aprovizionare și Consum - " Valorificării - " Industrială	

Mandat contr-
rolat
Garantii:-
Produse,
Efecte,
Acțe.

Capital subscris Lei 10.000.000.000		Fonduri de valorificare.
Proveniența capitalului		
a Fond. contopite Coop. Cred. Rural. 7136.000.000	Lei	a Venit Dir. Pășuni 1.300.000.000
b Capit. și Fond raz. ale INCOOP. 1.249.344.245		b. Avere a Cam. Agric.
c. Nou Fond luat de la B. N. R. plătit 5 ani garantat de Fond Grâu.....	1.614.655.755	c. Venit pt. asig. Viatic.....115.000.000
TOTAL.....	10.000.000.000	d. Venit anuale ale Cam. Agricole.....300.000.000
		e. Dob. și venit obtinu- te de la fond. de mai sus.....
		F. Rest Fond. valorif. Grâu, Ofic. 650 mil. 327068.850

Scut 40% B.N.R. cf. Art. 23, 24 din statu-
tele B.N.R.

Garantii:- Capital - Efecte - Acțe

ORGANIZATIE NAȚIONALĂ CORPORATIVĂ JUDEȚEANĂ	
Pentru exploatațiuni până la 10 HA obligatorii	peste 10 HA facultativ
Secția Credit - " Producție - " Aprovizionare și Consum - " Valorificare - " Industrială	

Garantii:- Efecte - Acțe - Produse

ORGANIZATIE UNICĂ

CORPORATIA AGRICOLA COMUNALA PENTRU TOATE EXPLOATAȚILE AGRICOLE.	
Operațiuni	{ Credit Aprovizionare și Consum Valorificare Producție Industrializare

Garantii:- Produse - Efecte - Acțe

Garantii:- Capital - E

Garantii:- Produse - Efecte - Acțe

Garantii:- Produse - Acțe - Efecte

45

Ion C. Marinescu

Bucuresti

23 Juli 1941

P R O T O K O L L

Über die erste gemeinsame Tagung des Deutschen
und des Rumänischen Industrie-ausschusses in
Bukarest.-

Die als Unterausschüsse der Regierungsausschüsse
eingesetzten Industrieausschüsse haben in der Zeit
vom 17 bis 23 Juli 1941 in Bukarest ihre erste gemein-
same Tagung abgehalten. Die Besprechungen, an denen
Vertreter der chemischen Industrie, der Textilindustrie,
der keramischen Industrie und der Papierindustrie
teilnahmen, hatten folgendes Ergebnis:

1. Allgemeines

1. Beide Industrieausschüsse sind übereinstimmend
der Ansicht, dass im Rahmen der wirtschaftlichen Neuord-
nung Europas und insbesondere im Interesse einer gesun-
den Aufwärtsentwicklung der Wirtschaft Südosteuropas
eine enge Zusammenarbeit zwischen der deutschen und der
rumänischen Industrie im Sinne der im Regierungsausschuss
Protokoll vom 4. Dezember 1940 aufgestellten Grundsätze
notwendig ist. Sie empfehlen daher, die bei dieser
ersten Tagung zwischen der Reichsgruppe Industrie und
der rumänischen Industriellenorganisation U.G.I.R.
aufgenommene Fühlungnahme laufend fortzusetzen und
zu vertiefen, damit die mit der Einrichtung der
Industrieausschüsse verfolgten Ziele auf die schel-
lste und wirksamste Weise verwirklicht werden können.
Im Sinne dieser Zusammenarbeit ist von rumänischer
Seite in Aussicht genommen, die U.G.I.R. zu einer die
gesamte rumänische Industrie umfassenden Organisation
auszugestalten. Die Vertreter der deutschen Industrie
sichern ihrerseits zu, dass sie ihre Erfahrungen auf
organisatorischem und statistischem Gebiet hierfür
zur Verfügung stellen werden. Die Reichsgruppe Industrie
nimmt ausserdem in Aussicht, eine ständige Vertretung

12
163

in Bukarest bei der U.G.I.R. zu errichten.

2. Beide Ausschüsse geben ihrer Überzeugung Ausdruck, dass eine Mitwirkung des Staates durch gesetzliche und organisatorische Massnahmen vor allem bei solchen volkswirtschaftlichen Planungen erforderlich ist, die einem massgebenden Teil der Gesamtwirtschaft oder eines ganzen Wirtschaftszweiges erforderlich ist die einem massgebenden Teil der Gesamtwirtschaft oder eines ganzen Wirtschaftszweiges beeinflussen.

Eine rationellere Ausnützung der vorhandenen Energie- und Rohstoffquellen die erstrebte Intensivierung der Landwirtschaft durch Förderung des Düngemittelabsatzes und die Hebung der Spinnstoffproduktion verdienen in diesem Sinne besonders genannt zu werden.

3. Der Deutsche Industrieausschuss macht darauf aufmerksam, dass seiner Ansicht nach eine Vereinfachung des Zollsystems und eine, den Auswirkungen auf das Kosten- und Preisniveau Rechnung tragende Besteuerungs- und Abgabenregelung eine fruchtbare Zusammenarbeit der rumänischen Industrie mit der deutschen Industrie wesentlich fördern könnte. Diese Frage wird der besonderen Aufmerksamkeit der beiden Regierungsausschüsse empfohlen, vor allem soweit eine Verteuerung der Produktionsmittel für die Landwirtschaft und der Rohstoffe für die Landwirtschaft und der Rohstoffe für die industrielle Produktion vorliegt.

Beide Ausschüsse halten es für notwendig, möglichst bald zu prüfen, wie die sich hieraus ergebenden Nachteile, wie Kalkulationsunsicherheit, überhöhter Gesteungskosten, beseitigt werden können. Sie richten die Empfehlung an die Regierungsausschüsse, diesen Fragenkomplex bei der nächsten Tagung erforderlichenfalls in einer Sonderkommission, zu besprechen.

4. Die Industrieausschüsse weisen auf die Bedeutung einer zweckentsprechenden Kreditorganisation für eine gesunde Entwicklung der rumänischen Wirtschaft hin. Es ist erforderlich, dass sowohl für die Produktion wie für die Verteilung Kredite in ausreichendem Masse und zu befriedigenden Bedingungen zur Verfügung gestellt werden.

5. Im Sinne der vereinbarten Zusammenarbeit halten es beide Ausschüsse für notwendig, dass die Vertreter der deutschen und der rumänischen Industrie sich von

jetzt ab über ihre Absichten hinsichtlich einer Neuaufnahme oder Erweiterung der einschlägigen Produktionszweig sowie über ihre Bedürfnisse und Wünsche bezüglich der Rohstoffversorgung und der Absatzregelung oder sonstiger im Sinne dieser Zusammenarbeit wichtiger Probleme laufend unterrichten. Soweit bisher in beiden Ländern auf dem Gebiete der Statistik mit verschiedenen Begriffen und Aufgliederungen gearbeitet worden ist, die eine klare Erkenntnis und vergleichende Abstimmung verhindern bzw., erschweren, soll eine möglichst weitgehende Vereinheitlichung angestrebt werden.

11. CHEMISCHE INDUSTRIE

6. Die Vertreter der rumänischen chemischen Industrie, die an den Verhandlungen beteiligt waren, sind mit den deutschen Delegierten gemeinsam der Ansicht, dass es zweckmässig wäre, durch ein ständiges Experten-Komitee sämtliche Unterlagen zu beschaffen, die zur Aufstellung eines Chemie-Planes für Rumänien nötig sind. Delegiert werden:

Von rumänischer Seite:

Ing. Constantinescu

Ing. Dressler

Dr. Zapan.

Von deutscher Seite:

Dr. Kügler

Dr. Münch

Sitz dieses ständigen Experten Komitees ist in Bukarest beim U.G.I.R.

Im Ergänzung von Ziffer 5 wird der Abschluss eines Fakultativ- und Konsultativ- Abkommens zwischen der chemischen Industrie Deutschlands und Rumäniens vorgeschlagen, um durch gemeinsame Beratungen einer künftigen Planung vorzuarbeiten und Fehlleitung von Kapital und Arbeitskräften zu vermeiden. Die kriegswichtigen Errichtungspläne sollen vordringlich behandelt und die anderen tunlichst solange zurückgestellt werden, bis eine Gesamtplanung vorliegt; es sei denn, dass für einzelne Gebiete bereits eine Gesamtabsprache der beteiligten Kreise besteht. .//.

Grundsatzlich soll bei der Planung nicht nur der jetzige Bedarfs als Richtschnur dienen , sondern auch die zukünftige Entwicklung der Absatzmöglichkeiten im südosteuropäischen Raume in Rechnung gestellt werden um zu einer in technischer Hinsicht rationelle Gestaltung der Produktionen zu gelangen. Solange der rumanische Bedarf grösser ist als die rumänische Produktionskapazität , sollen alle Erleichterungen für den Import der Betreffenden Produkte geschaffen werden.

In Hinblick darauf, dass verschiedene vom Wirtschaftsministerium festgelegte Fristen zur Produktionsaufnahme laufen, gesteht Übereinstimmung darüber, der Rumänischen Regierung eine Terminverlängerung der heute in Kraft befindlichen Autorisationen vorzuschlagen. Weiter soll das Wirtschaftsministerium gebeten werden, vor Aufstellung des Gesamtplanes keine neuen Errichtungsbewilligungen auszugeben. Hierunter sind nicht zu verstehen die im Zuge der normalen Entwicklung liegenden Ergänzungen der Produktion im Sinne einer organischen Ergänzung der vorhandenen Produktion.

7. Zur Entwicklung der rumänischen Landwirtschaft ist eine viel stärkere Anwendung künstlicher Düngemittel als heute notwendig. In Rumänien wurde im Jahre 1937/38 190 t N verbraucht, gegenüber 634.000 t in Deutschland ; für Superphosphat (gerechnet als P2O5) sind die entsprechenden Zahlen 980 t und 690.000 t. Sachverständigen-gutachten zufolge lässt sich der Absatz in Südosteuropa, insbesondere in Rumänien, in einigen Jahren um Vielfaches steigern, sofern eine Reihe von tiefreichenden Massnahmen getroffen wird, die sich auf die gesamte Verfassung und Organisation der rumänischen Landwirtschaft beziehen. Die Projekte auf dem Düngemittelgebiet werden als vordringlich angesehen. Die anwesenden Teilnehmer sind daher der Meinung, dass es von grösster Wichtigkeit wäre, dass die Rumänische Regierung den obigen Bestrebungen jewwede Unterstützung, insbesondere auch in finanzieller Hinsicht, gewährt.

Hinsichtlich des Kaliverbrauches ist anzunehmen, dass auch dieses Düngemittel in Rumänien in grösseren Mengen benötigt wird.

Eine auf Erdgasbasis zu errichtende Grossanlage für Dünge-stickstoff soll auch der Versorgung der benachbarten südosteuropäischen Staaten, insbesondere Bulgariens, dienen.

Im Interesse einer rationellen Gestaltung dieser projizierten Produktion empfiehlt die Versammlung, jede weitere Zersplitterung in produktionstechnischer Hinsicht auf diesem Arbeitsgebiet zu vermeiden.

Der zu erwartende Mehrabsatz von Superphosphat soll durch Erweiterung der rumänischen Produktionskapazität sichergestellt werden. Bei der Wahl des Standortes für eine eventuell später notwendige Neuanlage ist auf günstige Möglichkeit der Belieferung mit Rohmaterial und auf frachtgünstige Absatzlage (auch für die anderen Donaustaaten) tunlichst Rücksicht zu nehmen.

Der Vorschlag auf Zusammenschluss aller rumänischen Düngemittel-Erzeuger in einem Syndikat zur Propaganda, Absatzregelung und Preisfestsetzung findet zustimmendes Interesse sämtlicher Beteiligten. Alle Anwesenden sind sich darin einig, dass die tatkräftige Unterstützung der Bestrebungen zur Einführung der künstlichen Düngemittel seitens des Staates eine unerlässliche Voraussetzung für die Erreichung des angestrebten Zieles ist.

Die deutschen und die rumänischen Besprechungsteilnehmer sind sich einig über die Notwendigkeit der Schaffung einer Organisation, die der rumänischen Landwirtschaft billiges Geld zum Kauf der künstlichen Düngemittel zur Verfügung stellt, und empfiehlt, die Rumänische Regierung zu bitten, dieser Organisation ihre Hilfe zu gewähren und alle zuständigen Stellen zur tatkräftigen Förderung dieser Bestrebungen anzuweisen.

Es soll studiert werden, ob die Produktionsaufnahme von synthetischem Methanol Interesse bietet unter Berücksichtigung des zu erwartenden Mehranfalls bei der in Aussicht genommenen Produktionssteigerung der Holzverkohlungsindustrie.

In engen Zusammenhang mit der Erzeugung von Superphosphat steht die Schwefelsäurefrage. Von Bedeutung ist die Notwendigkeit, die im Lande vorhandenen kupferhaltigen Schwefelkiese zu verarbeiten, um auf Verlangen des Staates das in den Erzen enthaltene Kupfer zu gewinnen.

Weiter ist zu beachten, dass die Abröstung von Pyriten in Rumänien schon deswegen notwendig ist, um der Eisenindustrie die Abbrände als Rohmaterial zuzuführen. Ausserdem ist der Oleumbedarf Rumäniens zu berücksichtigen. Von deutscher Seite wurde erwähnt, dass unter Umständen grössere Mengen Schwefelsäure als Nebenprodukt einer zu vergrößernden Kupferkapazität in Bor (ehemaliger Jugoslawien) zur Verfügung stehen.

In diesen Zusammenhang wird von rumänischer Seite die Frage der Erzeugung von Elementarschwefel im Lande angeschnitten. Demgegenüber wird jedoch auf die Notwendigkeit verwiesen, die vorhandenen Pyrite für die Erzeugung von Schwefelsäure vorzubehalten, sowie auf die Möglichkeit einer Einfuhr von Elementarschwefel aus Italien. Die Frage soll unter Berücksichtigung der erwähnten Punkte geprüft werden.

Von rumänischer Seite wird der Wunsch nach Aufnahme der Bleicherfabrikation im Lande vertreten wofür seitens der Rumänischen Regierung bereits Konzessionen erteilt worden sind. Dabei sollen Berücksichtigung finden die zurzeit im Lande staatfindende Chlorvernichtung sowie die Projekte, bei denen Salzsäure als Nebenprodukt anfallen wird. Ausserdem wären bei der Standortwahl die Lage des Rohmaterials und des Hauptabsatzgebietes (Petroleumindustrie) zu berücksichtigen.

Angesichts der Tatsache, dass Schilf im Donaudelta in riesigen Mengen jährlich neu zur Verfügung steht, und mit einer Verknappung an Holz für Zellstoff - und Kunstfaserherstellung zu rechnen ist, kommt der Verwertung dieser Rohstoffreserve eine über die Landesgrenzen hinausgehende volkswirtschaftliche Bedeutung zu. Die beteiligten Kreise empfehlen daher die Gründung einer Studiengesellschaft für die Produktion von Zellstoff und Kunstfaser Basis des Donauschilfes. Die deutschen Herren machen darauf aufmerksam, dass es noch kein Verfahren in der Welt gibt, durch das aus Schilf ein für die Herstellung von Kunstfaser geeigneter Zellstoff gewonnen werden kann.

Eventuell wäre auch an italienische Mitarbeit zu denken. Die Studiengesellschaft soll auch die Auswirkungen der Schilfaberntung

auf die Fischerei studieren. Ausserdem soll ein nach rumänischer Auffassung bestehendes deutsches Verfahren näher geprüft werden, das die Überführung von Schilf in Faseraubstanz nach der Art eines Röstprozesses zum Gegenstand hat.

Die Aluminiumherstellung in Rumänien ist bereits im Gange. Der weitere Ausbau der Anlage erfolgt unter Mitwirkung der deutschen Industrien.

Weiterhin wird auf dem Magnesium-Gebiet eine ähnliche Zusammenarbeit mit der deutschen Industrie angestrebt.

Für alle Überlegungen auf dem Gebiet der Leichtmetalle ist die Ausnutzung des Energieanfalls bei der späteren Durchführung des Eisen-Tor-Projektes zu berücksichtigen.

Im Zusammenhang mit den Massnahmen zur Intensivierung der rumänischen Landwirtschaft wird es von besonderer Bedeutung sein, dem Gebiete der Pflanzenschutz - und Schädlingsbekämpfungsmittel eine verstärkte Aufmerksamkeit zu schenken ; die hieran interessierten Kreise werden im Rahmen der beabsichtigten Gesamtplanung entsprechende Vorschläge machen.

Seitens des Deutschen Industrieausschusses wird der Wunsch vorgebracht, den Bezug von Naphtensäure für kriegswichtige Zwecke in Deutschland als festes Kontingent in Höhe von 800 Jato (Säurezahl 240) zu erhalten. Da die rumänischen Produzenten der Ansicht sind, dass sie in dieser Höhe und Qualität technisch

durchaus lieferfähig seien, soll der deutsche Wunsch auf Empfehlung des Unterausschusses an die beiderseitigen Regierungsausschüsse weitergeleitet werden. Von rumänischer Seite wird betont, dass man noch wesentlich größere Mengen von Naphthensäure gewinnen könnte, falls für Naphthensäure von der Säurezahl 140 in Deutschland Verwendungsmöglichkeit bestünde

(zusätzliche Erzeugung aus Spindelöl)

15. Der Rumänische und der Deutsche Industrieausschuss sind übereinstimmend der Auffassung, dass im Rahmen der Chemieplanung unter den derzeitigen Umständen die Aufnahme einer Produktion von Wasserstoffsuperoxyd in Rumänien wirtschaftlich nicht vertretbar ist und daher unterbleiben soll. Die rumänische Chemie behält sich bei einer grundlegenden Änderung der wirtschaftlichen Voraussetzungen vor, im Rahmen des Industrieausschusses die Frage einer Produktionsaufnahme von Wasserstoffsuperoxyd erneut anzuschneiden. Der Rumänische Industrieausschuss schlägt vor, dass die deutschen Produzenten sich verpflichten sollen, von der verbrauchenden rumänischen Industrie keine höheren Preise (frachtfrei und unverzollt rumänische Grenze) zu fordern, als sie in Deutschland gültig sind

16. Es wird von rumänischer Seite darauf hingewiesen, dass in Rumänien Spaltruss über den eigenen Bedarf erzeugt wird, während in Deutschland ein starker Importbedarf an diesem Produkt besteht. In diesem Zusammenhang macht der Rumänische Industrieausschuss darauf aufmerksam, dass die Erzeugung von Spaltruss für die Gumminindustrie in Rumänien gesteigert und die Lieferung dieses kriegswichtigen Produktes an Deutschland ermöglicht werden könnte falls von Deutschland maschinelle Einrichtungen für die Fabrikation rechtzeitig geliefert werden.

17. Die Fabrikation von Oxal- und Ameisensäure in Rumänien wird nach vollständiger Lieferung der in Deutschland seit längerer Zeit bestellten Maschinen aufgenommen werden, wobei Abfallgase der Spaltrusserzeugung Verwendung finden. Die Anlage ist vorgesehen für eine Erzeugung von zusammen 1500 t, gerechnet als Oxalsäure jährlich. In Rumänien werden nur 500 t Oxalsäure und 400 t Ameisensäure abgesetzt; somit bleibt die Hälfte der Produktion für den Export zur Verfügung. Der Vorschlag einer Fühlungnahme mit der deutschen Verkaufskonvention für Ameisen- und Oxalsäure findet die Zustimmung der Beteiligten.

18. Neben der bereits bestehenden Formaldehydanlage aus Methanol ist eine neue Fabrikation auf der Basis von Erdgas errichtet worden. Da die Produktion den Inlandsabsatz bei weitem

übersteigt (um rund 400 t pro Jahr 40, Vol %) sind Verhandlungen mit den deutschen Formaldehydproduzenten eingeleitet, mit dem Ziel, beim Export jegliche möglichen Konkurrenz zu vermeiden und der rumänischen Überschuss unterzubringen. Die Ausschüsse nehmen hiervon Kenntnis, Weiter wird von rumänischer Überschuss unterzubringen. Die Ausschüsse nehmen hiervon Kenntnis. Weiter wird von rumänischer Seite darauf aufmerksam gemacht, dass auf der Basis inländischen Formaldehyds und inländischen Phenols eine einheimische Kunstharzindustrie errichtet werden könnte.

Der Rumänische Industrieausschuss äußert den Wunsch die Frage der Herstellung von Buna in Rumänien soll in Zusammenarbeit mit der deutschen Industrie in Erwägung gezogen werden, Von Deutscher Seite wird auf für absehbare Zeit bestehende Schwierigkeit hingewiesen Menschen und Material zur Errichtung einer solchen Anlage zur Verfügung zu stellen.

19. Der Rumänische und der Deutsche Industrieausschuss sind der Ansicht dass ~~die Rumänische~~ die Schaffung eines Essigsäureabsatzes für Genußzwecke die rumänische Holzverkohlungsindustrie auf eine gesündere Grundlage stellt und dazu beitragen würde die Lieferfähigkeit von Holzverkohlungsproduktion nach Deutschland zu

erhöhen. Da sich ein Ausfall an Absatz für die Weinerzeuger ergibt, richtet der Rumänische Industriesausschuss an den Deutschen Industriesausschuss die Bitte, zu prüfen, ob für den Wein in Deutschland eine Verwendung gefunden werden kann.

20. Von deutscher Seite wird der Wunsch vorgebracht, die Lieferung von Holz- kohle und chemischen Holzverkehlungsprodukten nach Deutschland möglichst zu steigern. Da diese Erzeugung in starkem Masse von der rationellen Ausnutzung der Wälder abhängt, regt der Ausschuss an, die Lieferung des ~~hier~~ benötigten Verkehlungs- helzes, insbesondere aus den staatlichen Forsten zu fördern. Das kriegswichtige Produkt Holzkohle müsste bis zur Ausnützung der vorhandenen Produktionskapazitäten erzeugt werden, wobei automatisch auch die chemischen Produkte Aceton, Holzkalk und Holzgeist in erhöhtem Umfang der deutschen Wirtschaft zur Verfügung gestellt werden könnten.

21. Von rumänischer Seite ist der Wunsch geäußert worden, dass die Produktion derjenigen Pharmazeutika in Erwägung zu ziehen sei, welche aus Gründen der Volksgesundheit mit Rücksicht auf die sozialen Bedingungen von besonderer Bedeutung für die Bevölkerung Rumäniens sind. Von deutscher Seite wurde in Aussicht gestellt, in diesem Zusammenhang zu prüfen, inwieweit durch ein produktionsmässiges Zusammengehen auf gewissen Gebieten diesem Wunsch Rechnung getragen werden kann.

22. Als besonderes Problem wird von deutscher Seite die Vollaussnützung der rumänischen Industriekapazitäten im Zusammenhang mit dem gesteigerten deutschen Bedarf vorgebracht. Es besteht die Möglichkeit, deutsche Aufträge an die rumänische Industrie zu vergeben, wobei auf dem Chemie - Gebiet besonders an die Herstellung von ölfesten Gummiartikeln, Faserleder und Press- und Spritzgussteilen aus Kunstharz gedacht ist.

Der Ausschuss empfiehlt, diese Frage beschleunigt zu prüfen, wobei der Wegfall bzw. eine Ermässigung des Zölles und der Gesamtgebühren für die Einfuhr der benötigten Rohstoffe und Halbfabrikate anzutreiben ist.

III. Textilindustrie.

23. Die Vertreter der rumänischen und deutschen Textilindustrie haben in eingehender Aussprache zunächst die Gesamtlage ihrer Industrien geprüft. Sie sind zu der Erkenntnis gekommen, dass die Kapazität der rumänischen Textilindustrie im Hinblick auf die in absehbarer Zeit vorhandenen Marktverhältnisse keineswegs als übersetzt bezeichnet werden kann. Dies gilt umsomehr, als die Kaufkraft bei einer weiteren glücklichen Entwicklung Rumäniens in neuen Europa wesentlich gesteigert werden wird.

Sie sind ferner darüber einig, dass eine vernünftige Arbeitsteilung zwischen den Textilindustrien Rumäniens und Deutschlands durchaus möglich und erwünscht ist, wobei die deutsche Industrie insbesondere die Lieferung solcher Warenarten zu übernehmen hätte, die hochmodisch, schwierig in der Herstellung und daher besonders für hoch entwickelte Specialindustrien geeignet sind. In Rumänien dagegen

102 173
kann nach deutscher Ansicht, eine gesunde Entwicklung der vorhandenen Industrie, vor allem soweit sie Waren des breiten Verbrauchs herstellt, erwartet werden.

In Ergänzung von Ziffer 5 wird verabredet, sich bezüglich einer etwaigen weiteren Industrialisierung oder einer vielleicht einmal zweckmässigen Begrenzung von textilindustriellen Kapazitäten jeweils zu konsultieren und zu verständigen. Bei dieser Verständigung sollen die gesamte europäische Produktions - und Marktlage sowie die Verhältnisse des Aussenhandels Berücksichtigung finden.

24. In Ergänzung von Ziffer 5 verabreden die rumä-

nische und die deutsche Textilindustrie eine enge Zusammenarbeit auf statistischem Gebiet. Die Wirtschaftsgruppe Textilindustrie wird den Leiter ihrer statischen Abteilung in Kürze nach Roumänien entsenden, wo ihm durch freundliches Entgegenkommen des Rumänischen Wirtschaftsministeriums Gelegenheit gegeben wird, die beiderseitigen Auffassungen und Arbeitsweisen durchzusprechen.

25. Beide Industrieausschüsse stimmen darin überein, dass im neuen Europa jedes Land die Verpflichtung hat, seine Eigenproduktion an Naturspinnstoffen bis zur Grenze des Möglichen zu entwickeln, und dass auch die Textilindustrien selbst diese Entwicklung, nach Kräften fördern müssen. Um die Arbeit zur Steigerung und Verbesserung der Wollproduktion in Roumänien im Angriff nehmen zu können, erklärt sich der deutsche Ausschuss auf Wunsch des Vertreters der rumänischen Wollindustrie bereit, auf die Wotirag dahingehend einzuwirken, dass die seinerzeit unterbrochenen Verhandlungen über die Vergrößerung und Verbesserung der Schafzucht in Rumänien wieder aufgenommen werden. Beide Ausschüsse sind sich darüber einig, dass auf dem Wollgebiet nur durch Selbsthilfemassnahmen eine Entspannung der rumänischen Rohstoff Sorgen herbeigeführt werden kann.-

Der deutsche Ausschuss nimmt mit Interesse davon Kenntnis, dass auf dem Baumwollgebiet durch die Gründung der Romana Cotton S.A.R. Vorkenhrungen getroffen sind, die Anbaufläche der Baumwolle zu vergrössern und die Güte der angebauten Baumwolle zu verbessern. Der deutsche Ausschuss begrüsst besonders die auf diesem Gebiete bewiesenen Privatinitiative der rumänischen Textilindustrie und empfiehlt auf diesem Wege zielbewusst weiterzugehen.-

Das Gleiche gilt für die Bestrebungen der rumänischen Bastfaserindustrie, die die Steigerung der Produktion von Faserflachs und Faserhanf sowie den Ausbau der erforderlichen Rosten zum Ziele haben. Die rumänische Bastfaserindustrie hofft, in Zusammenarbeit mit der Südostropa Handelsgesellschaft A. G. schon in den nächsten Jahren die Produktion von Flachs und Hanf erheblich steigern zu können.

Auf dem Gebiete der Naturseide bestehen gewisse Aussichten, durch gemeinsame deutsch - rumänische Massnahmen die Produktion zu steigern.-

Mit Kunstseide kann sich Rumänien nach den Ausführungen der rumänischen Textilindustriellen in den nächsten Jahren selbst versorgen. Dies gilt in vollem Umfange für Viscose-Kunstseide; eine Einfuhr von Kunstseide ist nur in geringem Umfange erforderlich, soweit Spezial -, Acetta - und Kupferkunstseide benötigt werden.-

Der rumänische Ausschuss benutzt die Gelegenheit der Aussprache mit den deutschen Industriellen, um Ausführungen über den Bedarf der rumänischen Textilindustrie an Zellwolle zu machen. Unter Berücksichtigung der zurzeit eingeschränkten Beschäftigung der Industrie werden insgesamt 3.500 - 4.000 t. Zellwolle benötigt und zwar ca. 2500 t. B-Typ und ca. 1.000 t W-Typ. Die rumänische Produktion an Zellwolle ist mit etwa 500 t im Jahr zu beziffern. Der deutsche Ausschuss erklärt sich bereit, den deutschen Regierungstellen über diesen Bedarf der rumänischen Textilindustrie an Zellwolle zu berichten, weist aber gleichzeitig darauf hin, dass unter den derzeitigen Umständen eine Erhöhung der jetzt nach Rumänien geleisteten Zellwollmenge wohl kaum möglich sein wird.-

26. Beide Ausschüsse stellen fest, dass eine Vereinheitlichung der Lieferungs - und Zahlungsbedingungen für die Textilindustrien Europas von hohem Werte wäre. Die Wirtschaftsgruppe Textilindustrie wird der rumänischen Textilindustrie noch nähere Vorschläge über diese Frage unterbreiten.-

27. Beide Ausschüsse beschliessen, eine Zusammenarbeit in der Frage der textilen Normung und der einheitlichen Bezeichnung in die Wege zu leiten. Die Wirtschaftsgruppe Textilindustrie wird auch hierüber der rumänischen Textilindustrie genauere Vorschläge übermitteln.-

28. Die Frage des Zolllarif-Schemas wurde besonders im Hinblick auf die Positionen Seide, Kunstseide und Zellwolle eingehend geprüft. Der deutsche Ausschuss regt an, den rumänischen Zolllarif ähnlich aufzubauen, wie es bei dem deutschen Tarif mit Erfolg geschehen ist. Es wird vorgesehen, zur Prüfung dieser Frage einen gemeinsamen Sachverständigenausschuss einzusetzen. Unterlagen für die Beratungen dieses Ausschusses werden der rumänischen

Industrie von der Wirtschaftsgruppe Textilindustrie rechtzeitig zur Verfügung gestellt werden.-

29. Die Frage des preislichen Wettbewerbs wurde eingehend geprüft. Von rumänischer Seite wird darauf hingewiesen, dass Massnahmen gegen ein Preisdumping in gewissen textilen Sparten erforderlich erscheinen. Der deutsche Ausschuss erwidert, das im Rahmen des zukünftigen europäischen Wirtschaftsraumes eine Verständigung der Textilindustrien untereinander über Mindestpreise durchaus erwünscht und mögliche sei.

IV. PAPIERINDUSTRIE

30. Da die rumänische Papier - und Pappenindustrie den Bedarf des Landes bis auf einige Spezialsorten zu decken vermag, und darüber hinaus gelegentlich Exportüberschüsse herstellt, soll die auf Grund der Verhältnisse 1938, 1939, 1940 ermittelte Relation zwischen Einfuhr, heimischer Erzeugung und Export beibehalten werden. In dieses Verhältnis soll die Einfuhr jener Sorten, die von der rumänischen Industrie überhaupt nicht hergestellt werden, nicht eingerechnet werden. Solche Sorten sind: Zigarettenpapiere, Filtrierpapiere, Photroh - und Kunstdruckpapiere. Über die zugrunde zu legenden statischen Ziffern werden sich die deutsche und die rumänische Papierindustrie verständigen.-

Die rumänische Industrie bittet, bei endgültiger Festsetzung der Quote für Druckpapier die Mengen Rotationsdruckpapier, die für die Zeitung "Romania" eingeführt wurden, abzuziehen.-

31. Für die Einfuhr sollen marktregelnde Vereinbarungen über Preise und Qualitäten getroffen werden.

Es liegt im Gedanken einer europäischen Verständigung, dass die solcher Art. verabredete Einfuhr keinen Erschwerungen und Behinderungen ausgesetzt wird. Das rumänische Papierkartell wird daher Wünsche nach Beseitigung unnötiger Hindernisse nach gepflogenen Einvernehmen fördern.

Hinsichtlich der Beteiligung an der Einfuhr sollen die Mitglieder der V.I.P. (Vereinigung Internationaler Papierkartelle) bevorzugt werden.-

32. Der Rumänische Industrieausschuss vernimmt mit Befriedigung, dass die deutsche Papier-, Pappen - und Zellstoffindustrie mit den hauptsächlichsten Exportindustrien Europas insbesondere Finnland, Norwegen und

Schwedens, feste Regelungen über den Export getroffen hat, denen Abkommen mit den meisten europäischen Abnehmerländern gefolgt sind.-

Diese Regelungen bezwecken, den Absatz der Erzeugungsüberschüsse in Papier, Pappe und Zellstoff mengen - und preismässig im Sinne einer gleichmässigen Beteiligung einverständlich zu ordnen.-

Die deutsche Industrie sagt zu, der rumänischen Industrie die Satzungen der zu diesem Zwecke errichteten internationalen Kartelle für Papier und Pappe, die in der V.I.P. zusammengefasst sind, und des internationalen Zellstoffkartels (I.S.S.) zu übermitteln.

Die rumänische Industrie begrüsst diese Bestre-

. / .

178

bungen wärmtens und stellt fest in Aussicht, der V.I.P. und der I.S.S. beizutreten.

Beide Industrieausschüsse empfehlen der Rumänischen Regierung, dafür zu sorgen, dass für diesen Zweck die im Rumänischen Papierkartell nicht vertreten Fabriken diesem angeschlossen werden.

33. Die beiden Industrieausschüsse beurteilen die voraussichtliche Entwicklung der Absatzverhältnisse gleichermaßen dahin, dass in Anbetracht der in Europa bereits bestehenden Kapazitäten für die Erzeugung von Papier, Pappe und Zellstoff zunächst weder an einen Ausbau noch an eine Erweiterung der Produktionsanlagen gedacht werden sollte.

Entsprechend dem Wachsen der Konsumkraft ist zunächst die Vollaussnutzung der bestehenden Anlagen anzustreben.

Die rumänische Industrie erklärt sich daher bereit, einer Verabredung beizutreten, die vorschreibt, Absichten einer Erweiterung bestehender Anlagen oder des Bau neuer einer gemeinsamen Prüfung zu unterziehen.

Hierzu wird die rumänische Industrie ihrer Regierung die Bitte um Förderung dieses Abkommens durch Einführung eines Errichtungsverbots für Papier - Pappe - und Zellstofffabrikaten entsprechend der in Deutschland bestehenden Regelung wegen neuer Interessenten vortragen.

Die Papierfabrik "Busteni" meldet an, dass sie seit zwei Jahren eine moderne Zeitungsdruckpapiermaschine von 3,60 m Arbeitsbreite aufgestellt hat, die derzeit noch nicht in laufender Produktion steht.

Wegen einer etwaigen teilweisen Ausfuhr der Erzeugung dieser Maschine müsste eine Verständigung herbeigeführt werden.

Im Interesse einer freundschaftlichen Verständigung soll auch die Herstellung von Sorten, die jetzt in Rumänien nicht hergestellt werden, ohne gegenseitige Konsultationen nicht aufgenommen werden.

34. Die beiden Industrieausschüsse sagen einander Unterstützung in der Lösung von Rohstofffragen zu. Insbesondere bei Holzeinkauf auf rumänischen Territorium wird gegenseitige Fühlungnahme und Abstimmung hinsichtlich der Holzpreise und Abnahmebedingungen in Aussicht genommen.

35. Beide Industrien sind darin einig, dass eine Anpassung der Sortenbezeichnungen, der Stoffzusammensetzung und der Führung der Statistiken grösste Vorteile bietet.

Sie kommen überein, ihre Formulare gegenseitig auszutauschen.

36. Beide Industrien kommen überein, von nun an ihre Inlandspreise für Papier und Pappe auszutauschen.

V. KERAMISCHE INDUSTRIE.

37. Die keramischen Werke Rumäniens arbeiten z. Zt. wegen Rohstoffbeschaffungsschwierigkeiten und Transportbehinderungen stark eingeschränkt.

Auch bei Vollbeschäftigung kann der Bedarf des rumänischen Marktes in normalen Verhältnissen von der einheimischen Keramik-Industrie nicht gedeckt werden.

Der Mehrbedarf wird durch Einfuhr gedeckt. Die bisherige Einfuhr wurde mit wertmässig rund 88% von Grosdeutschland einschliesslich dem Protektorat Böhmen und mähren bestritten.

38. Die deutsche keramische Industrie ist auch weiterhin an der Belieferung des rumänischen Marktes stark interessiert. Der künftige Export Deutschlands in keramischen Erzeugnissen soll sich im ~~Weg~~ Wege einer freundschaftlichen Zusammenarbeit zwischen der deutschen und rumänischen Keram-Industrie vollziehen.

Um bei dieser Zusammenarbeit die Interessen der

rumänischen keramischen Betriebe entsprechend zu führen und folgendes angestrebt:

A/. Der Vertreter der rumänischen keramischen Industrie im Rumänischen Industrienausschuss unternimmt es, die bisher fachlich nicht organisierte keramische Marke Rumäniens zu einer Gruppe "Keramische Rumänien" zusammenzuschliessen,

B/. Die einzelnen keramischen Fabriken teilen der Geschäftsführung dieser Gruppe

a/. den derzeitigen Umsatz, unterteilt nach den verschiedenen Warengruppen (Geschirr, Sanitär, Platten usw.),

b/. die derzeitigen Preise ab Fabrik,

c/. die vorhandene Produktionskapazität,

d/. die vorhandenen Entwicklungsabsichten.

C/. Sobald diese Unterlagen vorliegen, werden von der Prüfungstelle Keramische Industrie, Berlin, die Sachbearbeiter für die einzelnen keramischen Fachgebiete in persönlichen Verhandlungen in Bukarest einen Preisvergleich zwischen den deutschen und rumänischen Produkten vornehmen und - soweit es sich um typisierte und vergleichbare Artikel handelt - die Preise für die künftigen deutschen keramischen Exporte festsetzen.

Dabei soll zunächst grundsätzlich die Richtlinie bestehen, dass die bisherigen Preise der rumänischen Fabriken nicht unterboten werden.

D) Im Verlaufe dieser Verhandlungen wird von den Gruppen der deutschen und rumänischen keramischen Industrie gemeinsam untersucht in welchem Ausmasse.

a/. diejenigen Kontingente, welche für noch einfuhrkontingentierte Artikel bestehen, aufgehoben werden können, um die Einfuhr gänzlich freizugeben bzw., wenn dies nicht möglich erscheint, entsprechend erhöht werden können, um die Exporte der keramischen Industrie Deutschlands in der früher erzielten Höhe wieder zu ermöglichen,

b. die hohen Belastungen gemildert werden können, die auf den angeführten Keramik-Produkten liegen und diese so wesentlich verteuern, und zwar Zollkontingents-
axen, Importtaxen und Umsatzsteuern.

Gegenwärtig bestehen für die Zollpositionen

935-Steingut -Geschirr

936/37 -Fayence -Wand latten,

938- Sanitäre Keramik farblos glasiert nach Konti-
gents in folgender Höhe .

935-1000 Doppelzentner

936/37-3000 "

938-1500 "

Der rumänische Vertreter der keramischen Industrie im
Rumanischen Industrieausschuss nimmt namens der keramischen
Industrie diese Kontingente als völlig unzureichend
betrachtet und bei den zuständigen amtlichen Stellen
eine Erhöhung anstrebt.

E. Soweit die keramische Industrie Rumäniens einen Export
in keramischen Erzeugnissen betreibt, wird sie sich den
für die in Betracht kommenden Exportmärkte geltenden
deutschen Preisen und Lieferbedingungen anschließen.

39. Durch die Prüfungsstelle Keramische Industrie, Berlin
werden der Gruppe Keramische Industrie Rumäniens die
Ezelpreise und Bedingungen auf Anfrage bekanntgegeben.
Unterzeichnet in Bukarest am 23 Juli 1941.

Der Vorsitzende
des
Deutschen Industrieausschusses

ss. Reinhardt

Der Vorsitzende
des
Rumänischen Industrieausschusses
s. Ioanitiu

